

Jahrbuch

Jährliche Ausgabe der DSA

2008-09

Deutsche Schule Athen

DSA

Γερμανική Σχολή Αθηνών

ΓΣΑ

Χρονικά

Ετήσια Έκδοση της ΓΣΑ



Redaktion: Jörg Barabas, Elena Noussia

Korrektur der deutschen Texte:

Jörg Barabas

Korrektur der griechischen Texte:

Elena Noussia

Übersetzungen:

Jörg Barabas, Elena Noussia

Klassenphotos:

Vassilis Rosakis

Gestaltung des Jahrbuchs:

Akrivi Simeonidi

Σύνταξη: Jörg Barabas, Έλενα Νούσια

Διόρθωση γερμανικών κειμένων:

Jörg Barabas

Διόρθωση ελληνικών κειμένων:

Έλενα Νούσια

Μεταφράσεις:

Jörg Barabas, Έλενα Νούσια

Φωτογραφίες τάξεων:

Βασίλης Ροζάκης

Σχεδιασμός-επιμέλεια εκτύπωσης:

Ακριβή Συμεωνίδη

1	<u>Vorworte</u> Πρόλογοι	3-6
2	<u>Porträts neuer Lehrer</u> Παρουσίαση νέων καθηγητών	7-11
3	<u>Klassenporträts</u> Παρουσίαση τάξεων	12-35
4	<u>Klassenaktivitäten</u> Δραστηριότητες τάξεων	36-49
5	<u>Veranstaltungen</u> Εκδηλώσεις	50-63
6	<u>DSA und Kunst</u> ΓΣΑ και τέχνες	64-89
7	<u>DSA und Sport</u> ΓΣΑ και Φυσική Αγωγή	90-105
8	<u>DSA und Welt</u> ΓΣΑ και κόσμος	106-115
9	<u>Bildung, Information und Pädagogik</u> Εκπαίδευση, ενημέρωση και παιδαγωγική	116-125
10	<u>DSA in der Presse</u> Η ΓΣΑ στον Τύπο	126-130

Wir bedanken uns ganz herzlich bei unseren Kolleginnen und Kollegen und allen Schülerinnen und Schülern für ihre Mitarbeit.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συναδέλφους και τους μαθητές μας για τη συνεργασία τους.

Jörg Barabas, Elena Noussia

Vorworte
Πρόλογοι

Dr. Matthias Dimter, Schulleiter der DSA

Δόκτωρ Matthias Dimter, Διευθυντής της ΓΣΑ



Liebe Leserinnen, liebe Leser!

Sie haben heute das Jahrbuch der Deutschen Schule Athen auf vielfachen Wunsch noch einmal in gedruckter Form vor sich (- es sei denn natürlich, Sie haben gerade die *.pdf-Version von der Homepage heruntergeladen ☺).

Versammelt finden Sie auch dieses Jahr wieder viele Einblicke in den Schulalltag, Erinnerungen an Menschen, an Ereignisse und an, wie es im letzten Jahrbuch hieß „fast zu viele Schulveranstaltungen...“

Der eine wird sich dazu mit Goethes Theaterdirektor aus dem „Faust“ sagen: „Wer vieles bringt, wird manchem etwas bringen, und jeder geht zufrieden aus dem Haus.“ Der andere wird sich an die klassische Feststellung erinnern: „Ουκ εν τω πολλώ το ευ“ oder in der lateinischen Version «non multa, sed multum».

Für eine Schule ist in dieser Frage sicherlich immer die pädagogische Nachhaltigkeit ihres Tuns entscheidend: Dient es dem Wohl der Schülerinnen und Schüler? Gibt es das einigende geistige Band? Gibt es den berühmten «roten Faden»? Wenn ja, dann können es kaum zu viele Veranstaltungen sein.

In diesem Sinne wünsche ich Ihnen viel Vergnügen beim Stöbern im Schuljahr 2008-2009 an der DSA!

Herzlichst

Ihr

Matthias Dimter

Oberstufendirektor

Αγαπητές αναγνώστριες, αγαπητοί αναγνώστες,

Σήμερα έχετε κατά γενική επιθυμία για άλλη μια φορά μπροστά σας τα «Χρονικά» της Γερμανικής Σχολής Αθηνών σε έντυπη μορφή (μπορεί φυσικά να έχετε κατεβάσει και την ηλεκτρονική εκδοχή τους από την ιστοσελίδα ☺).

Και αυτή τη χρονιά θα βρείτε συγκεντρωμένα εδώ πολλά συμβάντα της καθημερινής σχολικής ζωής, αναμνήσεις από ανθρώπους, από γεγονότα και από, σύμφωνα με τα περσινά «Χρονικά», «σχεδόν υπερβολικά πολλές σχολικές εκδηλώσεις...».

Κάποιος θα μπορούσε να πει επάνω σε αυτό, όπως ο διευθυντής θεάτρου από το Faust του Goethe, ότι: «Όποιος φέρνει πολλά, κάτι θα φέρει στον καθένα, κι όλοι θα φύγουν ευχαριστημένοι». Κάποιος άλλος πάλι ίσως θυμόταν την κλασική διαπίστωση «ουκ εν τω πολλώ το ευ» ή τη λατινική εκδοχή της, «non multa, sed multum».

Για ένα σχολείο είναι σίγουρα πάντα αποφασιστική ως προς το θέμα η διάρκεια του παιδαγωγικού του έργου: Υπηρετεί το καλό των μαθητριών και μαθητών; Δημιουργεί το συνδεδετικό πνευματικό ιστό; Δημιουργεί την περίφημη «κόκκινη κλωστή»; Εάν ναι, τότε οι εκδηλώσεις σχεδόν δε θα μπορούσαν να είναι υπερβολικά πολλές.

Με αυτό το πνεύμα σας εύχομαι καλή διασκέδαση κατά το ξεφύλλισμα των γεγονότων του σχολικού έτους 2008 – 2009 στη ΓΣΑ!

Με τους πιο εγκάρδιους χαιρετισμούς,

δικός σας,

Matthias Dimter

Διευθυντής Ανώτερης Βαθμίδας

Martin Schüller, Vorsitzender des Vorstands, Deutscher Schulverein Athen

Martin Schüller, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, Σύλλογος ΓΣΑ



Liebe Freunde
der Deutschen Schule Athen,

ein weiteres ereignisreiches Jahr Schulleben an der Deutschen Schule Athen liegt hinter uns.

Ein besonderer Höhepunkt gleich am Anfang des Schuljahres war auch dieses Jahr wieder die MUN-Konferenz. Neben den uns nun schon seit Jahren treuen Botschaftern vieler Nationen konnten wir uns dieses Mal auch über die Teilnahme des BMin. a.D. Gerhart Baum freuen, der als anerkannter Menschenrechtsexperte in diesem 60. Jahr der Charta der Menschenrechte viel zu den interessanten Themen der Konferenz beitragen konnte.

Viele Veranstaltungen mit enthusiastischer und erfolgreicher Beteiligung von Schülern, Kollegium, Eltern und Freunden der DSA haben dieses Jahr ausgefüllt. Und deshalb ist es gut, dass es dieses Jahrbuch gibt, denn dieses Vorwort ist zu kurz, um allen Veranstaltungen die gerechte Anerkennung zu geben.

Theater, Musical, Herbst- und Sommerfeste, Tag der Offenen Tür, Sport, Kunst, Kultur, Eigenproduktionen und interessante Gäste haben alle auch dieses Jahr zu einem abwechslungsreichen Programm beigetragen.

Aber all diese Veranstaltungen, so schön sie auch sind, finden in der Regel am Abend statt, wenn das Kerngeschäft der Schule erledigt ist: der Unterricht. Und dass auch der etwas ganz Besonderes sein kann, hat sich im Januar gezeigt. Da haben sich Kollegium und Schüler an einem Projekttag mit den Gründen und Folgen der Dezemberunruhen befasst, die nach dem Tod des 15-jährigen Alexandros Grigoropoulos Griechenland wochenlang im Blickpunkt der internationalen Medien gehalten hatten. Die Themen, die Kinder und Jugendliche bewegten, konnten so gemeinsam im sicheren Umfeld der Schule aufgearbeitet werden.

Gegen Ende des Schuljahres sind dann alle Teile der Schulgemeinde noch einmal gemeinschaftlich zur Höchstform aufgelaufen. Ein unvergesslicher Abend zur Geschichte und Entwicklung der griechischen Kultur und Kunst. Es wurde getanzt, gesungen, musiziert und auch erklärt und kommentiert. Bunte Kostüme, tolle Choreographien, Bühnenbilder und Videobeiträge erlaubten einen tiefen, aber abwechslungsreichen Einblick in dieses facettenreiche Thema.

Bestimmt haben diese kurzen Erwähnungen auch bei Ihnen schon viele andere Bilder geweckt und ich wünsche Ihnen viel Spaß bei der Lektüre dieses Jahrbuches und der Erinnerung an die Ereignisse des Schuljahres 2008/2009.

Αγαπητοί φίλοι της Γερμανικής Σχολής Αθηνών,

Πίσω μας βρίσκεται άλλο ένα πλούσιο σε γεγονότα έτος σχολικής ζωής στη Γερμανική Σχολή Αθηνών.

Ένα ξενίθι αυτού του έτους υπήρξε και πάλι, ήδη στην αρχή του, η Διάσκεψη του Μοντέλου Ηνωμένων Εθνών. Εκτός από τους πιστούς μας από χρόνια πρέσβεις, φέτος είχαμε τη χαρά να συμμετέχει και ο Γερμανός πρώην υπουργός Gerhart Baum, ο οποίος σε αυτό το 60^ο έτος από τη σύνταξη του Χάρτη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνέβαλε σημαντικά στη συζήτηση σχετικά με τα ενδιαφέροντα θέματα της διάσκεψης ως αναγνωρισμένος ειδικός σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το φετινό έτος ήταν γεμάτο από ένα πλήθος εκδηλώσεων, στις οποίες συμμετείχαν με ενθουσιασμό και επιτυχία μαθητές, ο σύλλογος καθηγητών, γονείς και φίλοι της Γερμανικής Σχολής. Είναι, λοιπόν, καλό που υπάρχουν τα «Χρονικά», δεδομένου ότι ο παρών πρόλογος είναι πολύ σύντομος, για να μπορέσουν όλες οι παραπάνω εκδηλώσεις να τύχουν της δέουσας αναγνώρισης.

Θέατρο, μιούζικαλ, φθινοπωρινή και Καλοκαιρινή Γιορτή, Ημέρα Επικοινωνίας, αθλητισμός, τέχνη, πολιτισμός, παραγωγές της Γερμανικής Σχολής και ενδιαφέροντες προσκεκλημένοι συνέβαλαν και φέτος στη διαμόρφωση ενός γεμάτου ποικιλία προγράμματος.

Όμως όλες αυτές οι εκδηλώσεις, όσο ωραίες και αν είναι, πραγματοποιούνται κατά κανόνα το βράδυ, όταν έχει πλέον αποπερατωθεί το κατεχρήν έργο του σχολείου: το μάθημα. Εντούτοις τον Ιανουάριο αποδείχτηκε ότι και το μάθημα μπορεί να γίνει κάτι ιδιαίτερος ξεχωριστό. Μαθητές και καθηγητές ασχολήθηκαν τότε στο πλαίσιο ενός μονοήμερου Προγράμματος Ελεύθερης Εργασίας με τα αίτια και τις συνέπειες των ταραχών του Δεκεμβρίου, οι οποίες μετά το θάνατο του δεκαπεντάχρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου έφεραν την Ελλάδα για πολλές εβδομάδες στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των διεθνών μέσων ενημέρωσης. Μέσα στην ασφάλεια του σχολικού πλαισίου έγινε έτσι δυνατή η επεξεργασία των θεμάτων τα οποία είχαν συγκινήσει τα παιδιά.

Κατά το τέλος του σχολικού έτους όλα μαζί τα μέλη της σχολικής κοινότητας πραγματοποίησαν από κοινού άλλη μια κορυφαία εκδήλωση: μια αλησμόνητη βραδιά για την ιστορία και την εξέλιξη του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής τέχνης, με χορό, τραγούδι, μουσική καθώς επίσης πληροφορίες και σχόλια. Πολύχρωμες στολές, υπέροχες χορογραφίες, σκηνικά ντεκόρ και οπτικοακουστικά μέσα κατέστησαν δυνατό να παρουσιαστεί αυτό το πολυδιάστατο θέμα σε βάθος και με ποικίλους τρόπους. Οι σύντομες αυτές αναφορές σίγουρα θα ζύπνησαν ήδη και σ' εσάς ένα πλήθος άλλων εικόνων. Σας εύχομαι, λοιπόν, καλή διασκέδαση κατά την ανάγνωση των παρόντων «Χρονικών» και κατά την ανάκληση των γεγονότων του σχολικού έτους 2008-2009.

Allen Beteiligten an der Erstellung dieses Buches danke ich ganz herzlich für Ihre Anstrengungen. Sie sind das lebendige Gedächtnis der Deutschen Schule Athen.

Ihr
Martin Schüller

Ευχαριστώ θερμά για τις προσπάθειές τους όλους όσους συνέβαλαν στη δημιουργία αυτού του εντύπου. Αποτελούν τη ζωντανή μνήμη της Γερμανικής Σχολής Αθηνών.

Δικός σας,
Martin Schüller

Vassilis Tolia, Leiter des Lyzeums der DSA

Βασίλης Τόλιας, Διευθυντής του Λυκείου της ΓΣΑ



Liebe Leser!

Das vorliegende Buch dokumentiert die Höhepunkte des abgelaufenen Schuljahres 2008/09. Schulleben ist nicht nur Vermittlung und Aneignung von Kenntnissen, sondern allgemeiner auch der Versuch durch aktive Mitwirkung und Zusammenarbeit die geistig-körperlichen Kompetenzen zu fördern und zu steigern.

Die für Erziehungsfragen im 21. Jahrhundert zuständige Internationale Kommission der UNESCO unterstreicht, dass es vier unterschiedliche Lehr- und Lernfaktoren geben muss, wenn Erziehung erfolgreich sein soll:

1. Der Schüler muss es lernen sich Wissen anzueignen, indem er auf zufriedenstellende Art eine gute Allgemeinbildung mit vertiefendem Spezialwissen in bestimmten Fachbereichen kombiniert.
2. Der Schüler muss es lernen, so aktiv zu sein, dass er nicht nur die Voraussetzungen für eine richtige Berufsausbildung schafft, sondern auch mit unterschiedlichen Sachzweigen zurecht kommen und kooperativ in Teams mitwirken kann.
3. Die Schüler müssen es lernen miteinander auszukommen, indem sie ihre „Mitstreiter“ und gemeinsame gesellschaftliche Bedingtheiten verstehen, und zwar dadurch, dass sie gemeinsam aktiv werden und Streitschlichtung betreiben. Dabei muss Respekt vor den Werten der freien Meinungsäußerung, des gegenseitigen Verständnisses und des Friedens gelten.
4. Der Schüler muss es lernen so zu leben, dass er seine Persönlichkeit entwickeln und mit viel mehr Unabhängigkeit, kritischem Denkvermögen und mehr Verantwortungsgefühl tätig werden kann.

Beim Durchblättern des Jahrbuchs werden Sie bestätigt bekommen, wie diese „Stützpfiler“ unsere Schule durchdringen. Denn schließlich darf nicht vergessen werden, dass bei allen hier präsentierten Veranstaltungen und Aktivitäten der pädagogische Gedanke im Vordergrund stand. Was musste im Vorfeld einer Präsentation nicht alles geleistet werden, welche Art von Zusammenarbeit unter den Schülern war vonnöten, wie brachte sich jeder Einzelne ein, wie gelang dann die Umsetzung der von den Lehrern erteilten Ratschläge? Schüler legen dabei die typische Lernhaltung ab und werden auf selbstständige Art

Αγαπητοί αναγνώστες,

Στο βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας περιγράφεται η ζωή της Γερμανικής Σχολής Αθηνών κατά το σχολικό έτος 2008-2009. Η ζωή σε ένα σχολείο δεν είναι μόνο απόκτηση γνώσεων αλλά γενικότερα ψυχοσωματική ανάπτυξη μέσω της ενεργητικής συμμετοχής και της συνεργασίας.

Η υπεύθυνη για θέματα εκπαίδευσης κατά τον 21^ο αιώνα, Διεθνής Επιτροπή της UNESCO υπογραμμίζει ότι η εκπαίδευση πρέπει να στηρίζεται στους παρακάτω τέσσερις πυλώνες, που αποτελούν διαφορετικά είδη μάθησης:

1. Μαθαίνω πώς να αποκτώ τη γνώση, συνδυάζοντας ικανοποιητικά μια ευρύτατη γενική παιδεία με τη δυνατότητα εμβάθυνσης σε ορισμένα θέματα.
2. Μαθαίνω να ενεργώ με τέτοιο τρόπο, ώστε να αποκτώ όχι μόνο επαγγελματική κατάρτιση αλλά και γενικότερα τη δυνατότητα να αντιμετωπίζω διάφορες καταστάσεις και να εργάζομαι αρμονικά σε ομάδες.
3. Μαθαίνω να συμβιώνω, κατανοώντας τους άλλους και έχοντας επίγνωση των κοινωνικών αλληλεξαρτήσεων - συμβάλλοντας στην πραγματοποίηση κοινών δράσεων και στη διευθέτηση των συγκρούσεων - με σεβασμό στις αξίες του πλουραλισμού, της αμοιβαίας κατανόησης και της ειρήνης.
4. Μαθαίνω να ζω με τέτοιο τρόπο, ώστε να αναπτύσω την προσωπικότητά μου και να μπορώ να ενεργώ με μεγαλύτερη αυτονομία και περισσότερη κρίση και προσωπική υπευθυνότητα.

Όλα αυτά που θα διαβάσετε παρακάτω ξεφυλλίζοντας τα «Χρονικά» συμβαδίζουν απόλυτα με τους τέσσερις προηγούμενους πυλώνες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε όλες τις εκδηλώσεις και δράσεις που παρουσιάζονται μεγαλύτερο ρόλο παίζει η παιδαγωγική διαδικασία, η οποία προηγήθηκε μέχρι να φτάσουμε στην παρουσίαση αυτή, το πώς συνεργάστηκαν οι μαθητές μεταξύ τους, το πώς ενήργησαν ατομικά, πώς πραγματοποίησαν τις υποδείξεις και συμβουλές των καθηγητών τους. Η θέση των μαθητών μας σε όλη αυτή τη διαδικασία της μη τυπικής μάθησης είναι ενεργητική και αυτό είναι το δυνατό σημείο μας. Είναι

aktiv – und das zeichnet uns aus. Es ist sicher kein Geheimnis mehr, dass unsere Schule jedes Jahr durch Veranstaltungen mit Qualität und gelungener Durchführung punkten kann.

Stellvertretend möchte ich den Projekttag aus Anlass der Dezember-Ereignisse 2008 anführen: Am Freitag, dem 23. Januar, fand kein Unterricht statt und den Schülern wurde stattdessen die Gelegenheit gegeben, mit oder ohne Lehrkraft aktuelle Probleme zu diskutieren. Was herrschte für ein demokratischer Geist an unserer Schule! Die Schüler zeigten uns, wie reif sie eigentlich schon sind, sie zeigten sich in der Lage, Argumente und Positionen auszutauschen, Probleme zu analysieren und Lösungen vorzuschlagen, sie stellten sich damit gegen den Zeitgeist, der diese Fähigkeiten jungen Leuten leichthin abspricht. Eigenständig wurden die Themen ausgesucht und mehr oder weniger selbstständig wurden vorgeschlagene Lösungen präsentiert. Somit stellten die Schülervertretungen zum ersten Mal unter Beweis, dass sie eine aktive Rolle im Schulleben spielen können und müssen. Dieser Tag war eine Alternative zum alltäglichen Unterrichtsgeschehen und muss meiner Meinung nach wiederholt werden.

Zum Schluss sei daran erinnert, dass wir in doppelter Hinsicht ein Jubiläumsjahr durchlaufen, zum Einen wird die Wiederherstellung der Demokratie in Deutschland gefeiert, zum Anderen des Mauerfalls vor 20 Jahren gedacht. Außerdem möchte ich mich bei den Kollegen Elena Noussia und Jörg Barabas dafür bedanken, dass sie Jahr um Jahr mit Geduld und Ausdauer arbeiten, um das Jahrbuch zusammenzustellen.

Angeliki Kanellakopoulou, Leiterin des Gymnasiums der DSA

Αγγελική Κανελλακοπούλου, Διευθύντρια του Γυμνασίου της ΓΣΑ



Grußwort

Beim Abfassen dieser Zeilen ist das Schuljahr 2008/2009 schon fast vorbei.

Es war kein gewöhnliches Schuljahr. Wir haben im Juni Evgenia verloren, eine Schülerin der Klasse 11a. Dieses tragische Ereignis hat die Schulgemeinde tief erschüttert. Es war ein so unerwartetes und unergründbares Ereignis, ein Ereignis, das uns unsere eigene Vergänglichkeit gnadenlos vor Augen geführt hat.

Es war ein Schuljahr, in dem ganz Griechenland den Tod von Alexis Grigoropoulos und die Dezember-Unruhen miterlebt hat.

Aber auch schulintern stellte das vorzeitige Ausscheiden des neuen Schulleiters ein ungewöhnliches Ereignis dar.

Was lässt sich aus all dem ableiten? Es ist unsere Pflicht, jeden Moment bewusst zu erleben und die Zukunft mit dem Wissen zu gestalten, dass sich von heute auf morgen alles radikal ändern kann.

Und in diesem Sinne war es auch ein Schuljahr mit glücklichen Momenten und erfolgreichen Veranstaltungen, worüber die vorliegende Ausgabe des Jahrbuchs Zeugnis ablegt. Lasst uns das Leben anpacken, mit Kraft, Mut und Optimismus...

πολύ γνωστό άλλωστε ότι το σχολείο μας φημίζεται για τις ποιοτικές και άρτια οργανωμένες εκδηλώσεις του.

Θέλω να αναφερθώ ιδιαίτερα στην Ημέρα Συζήτησης και Προβληματισμού για τα Γεγονότα του Δεκεμβρίου 2008: Την Παρασκευή, 23 Ιανουαρίου, δεν έγιναν μαθήματα και οι μαθητές, με ή χωρίς την παρουσία καθηγητή, συζήτησαν τα προβλήματα που απασχολούν τους νέους. Ήταν μία ημέρα γεμάτη δημοκρατία, όπου οι μαθητές πραγματικά μας έδειξαν ότι έχουν την ωριμότητα και μπορούν, σε αντίθεση με την επικρατούσα τάση, να συζητήσουν, να επιχειρηματολογήσουν, να αναλύσουν τα προβλήματα και να προτείνουν λύσεις. Διάλεξαν οι ίδιοι τα θέματα και κατόρθωσαν σχεδόν μόνοι τους να μας παρουσιάσουν τις προτεινόμενες λύσεις. Για πρώτη φορά τα μαθητικά συμβούλια έδειξαν ότι έχουν ενεργό ρόλο στη σχολική ζωή. Ήταν μια εναλλακτική πρόταση μάθησης, που πιστεύω ότι πρέπει να επαναληφθεί.

Κλείνοντας θέλω να θυμίσω ότι η χρονιά που διανύουμε είναι μία διπλά επετειακή χρονιά, αφού συμπληρώνονται 60 χρόνια Δημοκρατίας στη Γερμανία και 20 χρόνια από την πτώση του τείχους του Βερολίνου, καθώς επίσης και να ευχαριστήσω τους δύο συναδέλφους, κυρία Έ. Νούσια και κύριο J. Barabas, γιατί κάθε χρόνο με υπομονή και επιμονή εργάζονται για τη δημιουργία των «Χρονικών».

Χαιρετισμός

Την ώρα που γράφω αυτόν το χαιρετισμό η σχολική χρονιά 2008-2009 πλησιάζει στο τέλος της.

Ήταν μια χρονιά όχι συνηθισμένη: χάσαμε τον Ιούνιο την Ευγενία, μαθήτρια της 11α, γεγονός που συντάραξε βαθύτατα όλη τη σχολική κοινότητα. Ένα γεγονός απροσδόκητο και ανεξήγητο, ένα γεγονός που μας υπενθύμισε το εφήμερο της ύπαρξής μας στον κόσμο αυτό.

Ήταν μια χρονιά που όλη η Ελλάδα βίωσε το χαμό του Αλέξη Γρηγορόπουλου και τα ταραχώδη γεγονότα του Δεκεμβρίου.

Ήταν μια χρονιά που χρωματίστηκε και από την πρόωρη αποχώρηση του νέου Διευθυντή της Σχολής.

Όλα αυτά μας βοηθούν να κατανοήσουμε ότι πρέπει να ζούμε το σήμερα, την κάθε στιγμή συνειδητά, να προγραμματίζουμε μεν για το μέλλον, αλλά συνάμα να ξέρουμε ότι ανά πάσα στιγμή όλα ανατρέπονται.

Ήταν μια χρονιά όμως που μας χάρισε και πάλι πλήθος ευτυχισμένων στιγμών και επιτυχημένων εκδηλώσεων, τις οποίες θα ξαναζήσετε μέσα από το τεύχος των «Χρονικών» που κρατάτε στα χέρια σας. Ας απενίσουμε λοιπόν τη ζωή με δύναμη, κουράγιο και αισιοδοξία...

Porträts neuer Lehrer Παρουσίαση νέων καθηγητών

Olaf Keck



Ich heiße Olaf Keck und arbeite seit dem Schuljahr 2008/09 als Lehrer für die Fächer Französisch und Erdkunde an der Deutschen Schule Athen. Ursprünglich stamme ich aus dem Südwesten Deutschlands in der Nähe von Straßburg (woher sicherlich meine frühe Begeisterung für Frankreich und die französische Sprache stammt). Während meines Studiums an der Universität Heidelberg nutzte ich die Gelegenheit, für ein Jahr als Fremdsprachenassistent in Lyon zu verweilen.

Nach dem Examen verschlug es mich nach Sindelfingen bei Stuttgart, wo ich seit 2001 unterrichtete und ganz nebenbei auch meine Frau heiratete und Vater von zwei Söhnen wurde. Da die beiden noch sehr klein sind und leidenschaftlich gerne im Garten spielen, war uns klar, dass wir unser Domizil im „Grünen“ in Meeresnähe aufschlagen mussten, was uns dann auch mehr oder weniger gelungen ist.

Nun sind wir schon bald ein ganzes Jahr hier in Griechenland und fühlen uns alle sehr wohl und freuen uns, diesen Schritt der Veränderung ins Ausland gewagt zu haben. Mit Zuversicht blicken wir in den Sommer und in die kommenden Jahre, in denen wir hoffentlich noch mehr Zeit haben werden, Land und Leute kennen zu lernen.

Anke Freisel, Ute Sell, Susann Klann

Vom hohen Norden in den sonnigen Süden

Von der Nordsee (Anke Freisel) über die Ostsee (Ute Sell) bis ins Mittelgebirge Rhön (Susann Klann) führte uns unser Weg letzten Sommer gemeinsam

Ονομάζομαι Olaf Keck και από το σχολικό έτος 2008-2009 εργάζομαι σαν καθηγητής Γαλλικών και Γεωγραφίας στη Γερμανική Σχολή Αθηνών. Η καταγωγή μου είναι από μια περιοχή της νοτιοδυτικής Γερμανίας η οποία βρίσκεται κοντά στο Στρασβούργο. (Προφανώς από εδώ προέρχεται και το πρώιμο πάθος μου με τη Γαλλία και τη γαλλική γλώσσα). Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου στο πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης εκμεταλλεύτηκα την ευκαιρία που μου προσφέρθηκε να περάσω ένα χρόνο στη Λυών σαν βοηθός καθηγητής ξένων γλωσσών.

Μετά τις πτυχιακές εξετάσεις βρέθηκα στο Sindelfingen, στην περιοχή της Φραγκφούρτης, όπου από το 2001 εργάστηκα σαν καθηγητής και – εντελώς παρεπιμπτόντως - παντρεύτηκα τη σύζυγό μου κι έγινα πατέρας δυο γιων. Επειδή οι γιοι μας είναι ακόμα πολύ μικροί και τρελαίνονται να παίζουν στον κήπο, ήταν σαφές ότι έπρεπε να στήσουμε το σπιτικό μας κάπου «στο πράσινο», κοντά στη θάλασσα, κάτι που λίγο πολύ το καταφέραμε.

Τώρα είμαστε κιόλας έναν ολόκληρο χρόνο εδώ, στην Ελλάδα, αισθανόμαστε όλοι πολύ ωραία και χαιρόμαστε που αποτομήσαμε αυτή την αλλαγή και ήρθαμε να ζήσουμε στο εξωτερικό. Περιμένουμε με εμπιστοσύνη τόσο το επόμενο καλοκαίρι όσο και τα χρόνια που θα ακολουθήσουν, ελπίζοντας ότι τότε θα έχουμε στη διάθεσή μας ακόμα περισσότερο καιρό για να γνωρίσουμε τη χώρα και τους ανθρώπους.

Από τα βόρρη του βορρά μέχρι τον ηλιόλουστο νότο

Από τη Βόρειο (Anke Freisel) και την Ανατολική Θάλασσα (Ute Sell) καθώς και από την κεντρική ορεινή περιοχή του Rhön (Susann Klann) μας έφερε

in die Kulturhauptstadt Athen und mitten in die DSA! Gemeinsam ist uns nicht nur das Land, aus dem wir kommen, sondern wir lieben es auch, neue Erfahrungen zu sammeln, sind offen für neue Kulturen und Sprachen sowie dem südländischen Flair zugeneigt.

Unterschiedlich wie unsere Herkunftsregionen sind auch unsere Fächerkombinationen: Der Norden bietet Deutsch, Geschichte und Soziologie, aus dem Osten kommt die Logik in Form von Mathematik, Physik und Informatik und von den Höhen der Rhön werden die Naturphänomene durch die Fächer Biologie und Chemie erklärt.

An der DSA wurden wir freundlich aufgenommen, kollegial unterstützt und konnten uns so leichter in das Abenteuer einer zweisprachigen Schule stürzen. Die ersten Hürden wie Raumfindung (treppauf, treppab), passender Schlüssel zum (hoffentlich) richtigen Raum und das Lernen von vielen, vielen fremden Namen haben wir „mit Bravour“ gemeistert.

Nach den ersten Monaten können wir sagen, wir haben unsere Entscheidung nicht bereut und freuen uns auf neue Herausforderungen in den kommenden Jahren. Eine davon ist, der griechischen Sprache näher zu kommen, getreu dem Motto: Das Griechische ist eine einfache, aber schwere Sprache. Es besteht aus lauter Fremdwörtern, die falsch ausgesprochen werden! (in Anlehnung an K. Tucholsky)



ο δρόμος μας πέρασε το καλοκαίρι μαζί στην πολιτιστική πρωτεύουσα Αθήνα και καταμεσής στη ΓΣΑ! Κοινή δεν είναι μόνο η χώρα προέλευσής μας, αλλά επίσης αγαπάμε και οι τρεις τις νέες εμπειρίες, είμαστε ανοιχτές σε νέους πολιτισμούς και γλώσσες και μας αρέσει ο αέρας του νότου.

Διαφορετικές δεν είναι μόνο οι περιοχές από τις οποίες καταγόμαστε, αλλά και τα μαθήματα που διδάσκουμε. Ο βορράς προσφέρει Γερμανικά, Ιστορία και Κοινωνιολογία, από την ανατολή καταφθάνει η λογική με τη μορφή των Μαθηματικών, της Φυσικής και της Πληροφορικής και από τα υψώματα του Rhön κατηγορίζουν οι εξηγήσεις των φυσικών φαινομένων μέσω της Βιολογίας και της Χημείας.

Η ΓΣΑ μάς επιφύλαξε φιλική υποδοχή και συναδελφική υποστήριξη. Έτσι μπορέσαμε να ριχτούμε με μεγαλύτερη ευκολία στην περιπέτεια ενός δίγλωσσου σχολείου. Τα πρώτα εμπόδια, όπως το να βρίσκουμε τους χώρους (πάνω κάτω στις σκάλες!), τα σωστά κλειδιά για τον κάθε χώρο και το πρόβλημα της εκμάθησης τόσων μα τόσων ξένων ονομάτων τα ξεπεράσαμε με άριστα.

Μετά τους πρώτους μήνες μπορούμε να πούμε ότι δε μετανιώσαμε για την απόφασή μας και ότι χαιρόμαστε με τις νέες προκλήσεις των χρόνων που ακολουθούν. Μια από αυτές αποτελεί η προσέγγιση της ελληνικής γλώσσας σύμφωνα με το εξής μότο: «Τα Ελληνικά είναι μια απλή αλλά δύσκολη γλώσσα. Αποτελείται αποκλειστικά από ξενες λέξεις που προφέρονται λάθος!» (σε παράφραση του K. Tucholsky)

Peter Huppertz

Athen – zwischen Déjà Vu und Panta Rhei

„Alles wie gehabt!“, „Kennst Du doch!“ und „Warum nicht lieber New York oder gar was Exotisches?“ waren nur einige der Kommentare, die ich von Freunden, Bekannten und Kollegen zu hören bekam, als ich von meinen Plänen berichtete, nach fast zehn Jahren noch einmal nach Athen an die Deutsche Schule zu gehen.

Mir selbst allerdings kamen mehr die Worte des damaligen Direktors Koch in den Sinn, der mir bei unserem ersten Zusammentreffen mit einem Augenzwinkern versprach: „Wenn Sie einmal im Auslandsdienst waren, sind Sie für den Heimatsinsatz verdorben“ oder anders und prägnanter ausgedrückt: „Einmal Ausland, immer Ausland!“.

Dabei war es weniger das Ausland an sich, das mich anzog, sondern speziell Athen und die DSA. Mein damaliger Aufenthalt war mit nur einem Jahr recht kurz geraten, reichte aber um eine nachhaltige Sehnsucht nach der DSA, Athen und Griechenland zu wecken. Und schließlich bleibt sich ja – getreu dem Motto „panta rhei“ – nichts gleich;

Αθήνα – μεταξύ Déjà Vu και «πάντα ρει»

«Τα ίδια!», «Τα γνωστά!» και «Μα γιατί Αθήνα και όχι Νέα Υόρκη ή κάτι εξωτικό;» ήταν κάποια μόνο από τα σχόλια που εισέπραξα από φίλους, γνωστούς και συναδέλφους, όταν τουςμίλησα για το νέο μου σχέδιο, να ξαναπάω μετά από δέκα χρόνια στην Αθήνα, στη Γερμανική Σχολή Αθηνών.

Εμένα πάντως μάλλον μου ήρθαν στο νου τα λόγια που ο τότε διευθυντής Koch μου είχε πει στην πρώτη μας συζήτηση κλείνοντας το μάτι: «Όποιος υπηρετήσει μια φορά εκτός Γερμανίας, δεν είναι πια κατάλληλος για τη Γερμανία». Ή σε πιο γλαφυρή διατύπωση: «Μια φορά στο εξωτερικό ίσον πάντα στο εξωτερικό!»

Εκείνο ωστόσο που με τραβούσε δεν ήταν τόσο το εξωτερικό αλλά ειδικά η Αθήνα και η ΓΣΑ. Η προηγούμενη μονοετής παραμονή μου εδώ,



immerhin hat sich in den letzten Jahren einiges in Griechenland und speziell in Athen getan, so dass ein erneuter Aufenthalt hier durchaus Neues bereithält:

Euroeinführung, weitreichende Baumaßnahmen wie z.B. der neue Flughafen oder die Attiki Odos, Olympia 2004 und die Europameisterschaft, um nur die wichtigsten Ereignisse zu nennen, die für Griechenland glücklich waren, geradezu schicksalhaft oder eben auch einfach nur ambivalent.

So sind Straßen begrünt, Plätze saniert und viele Häuser aufwendig renoviert worden, was natürlich nicht ohne Auswirkungen auf die Mieten blieb. Heute kann man in 30 Minuten in Korinth sein, statt bei Elefsina Stunden im Stau zu stecken; freilich nur gegen einen für deutsche Autofahrer eher ungewohnten Obolus. Und in Athen selbst sorgt der neue Wohlstand mit gut 700.000 Fahrzeugen statt vormals 500.000 für ein regelmäßiges Verkehrschaos. Dabei wird einem eindrucksvoll vor Augen geführt, wie kreativ Griechen mit Alltagsproblemen umzugehen wissen, wenn sie mal wieder zu dritt, notfalls gar zu viert nebeneinander auf einer zweispurigen Straße fahren. Mit Seelenruhe und einer gewissen Schlitzohrigkeit meistern sie die kleinen und größeren Alltagsprobleme und beeindrucken dabei mit ihrer Fähigkeit, selbst scheinbar Negativem stets eine positive Seite abzugewinnen. Ein Talent, das auch – vielleicht gerade sogar – für uns deutsche Kollegen inspirierend sein kann.

Vieles hat sich also geändert, so auch an der DSA (ein zusätzlicher Sportplatz, eine neue Fachraumaustattung, das neu gestaltete Lehrerzimmer u.v.m.); gleich geblieben sind aber die vielen vertrauten Gesichter von damals, ehemalige Kollegen und Mitarbeiter der DSA, die mich mit offenen Armen und viel Herzlichkeit empfangen haben, gewürzt mit einer Prise Lukas 15,11-Feeling. Vielen Dank dafür und auch die sonstige Hilfe, die ich bei meiner „Heimkehr“ erfahren durfte. Nicht zuletzt unter diesem Gesichtspunkt erscheint mir ein „Kennst Du doch!“ gar nicht so verkehrt.

Deshalb ist auch nach Ablauf des ersten Jahres meine Freude und Begeisterung, hier wieder als Latein- und Biologielehrer arbeiten zu dürfen, ungebrochen und ich hoffe auf viele weitere gute Jahre an der DSA.

Maria Theochaopoulou

Μαρία Θεοχαροπούλου

Auf die Frage „Was willst du mal werden, wenn du groß bist?“ gab es eigentlich schon immer nur eine Antwort: „Lehrerin!“ Als ich dann im Lyzeum zum ersten Mal mit altgriechischen Texten in Berührung kam, änderte sich meine Antwort ein wenig in Richtung „Philologin“. Konsequenterweise war deshalb auch, an der Philologischen Fakultät der Athener Universität zu studieren.

πολύ σύντομη για μένα, ήταν αρκετή για να μου ζυπνήσει μια νοσταλγία διαρκείας για τη ΓΣΑ, την Αθήνα και την Ελλάδα. Εντέλει όμως – σύμφωνα με τη ρήση «τα πάντα ρει» - τίποτε δε μένει ίδιο και στο ενδιαμέσο διάστημα κάτι συνέβη στην Ελλάδα και ειδικά στην Αθήνα, ώστε να συναντήσω κατά τη νέα μου παραμονή ένα σωρό αλλαγές:

Εισαγωγή του ευρώ, εκτεταμένα οικοδομικά έργα, όπως, π.χ., το νέο αεροδρόμιο ή η Αττική Οδός, οι Ολυμπιακοί του 2004 και το Πρωτάθλημα Ευρώπης αποτελούν μερικά από τα γεγονότα που υπήρξαν για την Ελλάδα ευτυχή, σχεδόν μοιραία ή και απλώς δισημάντα.

Δρόμοι πρασίνισαν, πλατείες καλλωπίστηκαν, σπίτια ανακαινίστηκαν πολυτελώς, κάτι που φυσικά δεν άφησε ανεπηρέαστα και τα νοίκια. Σήμερα μπορεί κανείς μέσα σε 30 λεπτά να βρίσκεται στην Κόρινθο, αντί να περιμένει ώρες στην Ελευσίνα στην ουρά, βεβαίως όμως έναντι διοδίων ασυνήθιστα αλμυρών για το Γερμανό αυτοκινητιστή. Και στην ίδια την Αθήνα η σημερινή ευημερία των 700.000 αυτοκινήτων έναντι των παλαιότερων 500.000 δημιουργεί ένα αληθινό κυκλοφοριακό χάος. Συνάμα εντυπωσιάζεσαι με τη δημιουργικότητα που επιδεικνύουν οι Έλληνες στην αντιμετώπιση των καθημερινών τους προβλημάτων, βλέποντας σε δρόμους δύο μόνο λωρίδων τα αυτοκίνητα να προχωρούν τρία τρία ή ακόμη και τέσσερα τέσσερα. Με αταραξία και μια ιδέα σχιζοφρένειας λύνουν διάφορα μικρότερα και μεγαλύτερα καθημερινά προβλήματα, εντυπωσιάζοντας με την ικανότητά τους να βρίσκουν θετικές πλευρές ακόμα και σε πράγματα φαινομενικά αρνητικά. Ένα ταλέντο που θα έπρεπε να αποτελέσει πηγή έμπνευσης και για μας (ή μάλλον ακριβώς για μας), τους Γερμανούς συναδέλφους.

Πολλά έχουν λοιπόν αλλάξει εδώ, το ίδιο και στη ΓΣΑ (επιπλέον γήπεδο, νέος εξοπλισμός στους χώρους ειδικών μαθημάτων, ανακαίνιση της Αίθουσας Καθηγητών κτλ.), ίδια έμειναν ωστόσο τα πολλά οικεία πρόσωπα του παρελθόντος, των πρώην συναδέλφων και συνεργατών της ΓΣΑ, που με υποδέχτηκαν με ανοιχτές αγκάλες και με εγκάρδιότητα αρωματισμένη με ένα feeling άσωτου υιού. Τους ευχαριστώ γι' αυτό και για την όλη βοήθεια που απόλαυσα κατά την επιστροφή μου στην «πατρίδα». Από αυτή την άποψη εκείνο το «Τα γνωστά!» δεν ήταν και τόσο λάθος.

Γι' αυτό και η χαρά μου να βρίσκομαι πάλι εδώ ως καθηγητής Λατινικών και Βιολογίας δεν έχει θολώσει διόλου μετά από ένα χρόνο παραμονής κι ελπίζω να περάσω στη ΓΣΑ πολλά ακόμη ωραία χρόνια.

Ein weiterer Lebenstraum war eine Reise nach Bayern und Österreich. Diese Reise dauerte schließlich im Rahmen des Erasmus-Programms sechs Monate und stellte meinen ersten Kontakt mit der deutschen Kultur und dem deutschen Bildungssystem dar. Doch das war mir noch nicht genug. Und so kehrte ich für drei weitere Jahre nach Salzburg zurück um ein Nachdiplom-Studium an der Sprachwissenschaftlichen Abteilung zu absolvieren. Daneben erteilte ich Griechisch-Unterricht.



Ένα άλλο όνειρο ήταν ένα ταξίδι στη Βαυαρία και στην Αυστρία. Τελικά το ταξίδι αυτό κράτησε έξι μήνες στα πλαίσια του προγράμματος «Erasmus» και ήταν η πρώτη μου επαφή με τη γερμανική κουλτούρα και το γερμανικό εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτοί οι έξι μήνες όμως δεν ήταν αρκετοί. Έτσι επέστρεψα για τρία ακόμη χρόνια στο Salzburg, όπου πραγματοποίησα μεταπτυχιακές σπουδές στην Κλινική Γλωσσολογία, ενώ παράλληλα εργαζόμουν ως καθηγήτρια Ελληνικών.

Αυτό που θυμάμαι από την πρώτη μου μέρα στη Γερμανική Σχολή Αθηνών είναι το ζεστό καλωσόρισμα των συναδέλφων καθηγητών και η πρώτη μου γνωριμία με τους μαθητές. Ένα χρόνο μετά ευχαριστώ μόνο μπορώ να πω στους συναδέλφους για τη βοήθεια που εγκάρδια μου έδωσαν και στους μαθητές για τις ωραίες στιγμές που περάσαμε μαζί. Χαίρομαι πολύ με την ευκαιρία να ασκώ το επάγγελμα που αγαπώ στο ιδανικότερο περιβάλλον!

Sofia Mastrokoukou

Σοφία Μαστροκούκου

Statt einer Biografie

Vor zehn Jahren hatte ich das Glück, in der Aula der Universität Ioannina von dem großartigen Lehrer Eratosthenis Kapsomenos einige pädagogische Leitlinien als Ratschläge erteilt zu bekommen:

„Ich weiß nicht, ob Sie zufällig oder bewusst in der Philologie gelandet sind. Von jetzt an sollte Ihnen jedoch immer vor Augen stehen, dass Sie es sind, die Ihre Schülerinnen und Schüler mit Wissen ausstatten. An Ihnen ist es, die verborgenen Fähigkeiten Ihrer Schüler ans Tageslicht zu befördern. Und damit jeder Schüler seine Qualitäten entdecken und seine Spontaneität kann, ist ein ruhiges verständnisvolles Umfeld Grundvoraussetzung. Angst und fehlende Fürsorge schaden der Seele und stutzen die Flügel. Das Kind verschließt sich und weigert sich, sein Selbst zu entdecken, mit dem Ergebnis, dass jeder Bildungsversuch in den Anfängen stecken bleibt und die kindliche Seele leidet. Das Einzige, was Kinder wollen, ist von Ihnen anerkannt zu werden. Und dazu müssen Sie ihnen eine Gelegenheit geben, sei es in der Gegenwart, in der Zukunft oder in ihrem ganzen Leben. Eine Hand müssen Sie ihnen reichen, so wie ich Ihnen.“ Diese Hand bin ich immer bemüht auszustrecken und immer werde ich mich an deine Worte, Lehrer, erinnern...

Nach vielen Stationen habe ich endlich das passende Arbeitsumfeld gefunden. Mit den Kollegen an der DSA lassen sich diese Einstellungen verwirklichen.



Αντί βιογραφικού

Πριν από δέκα χρόνια, σε ένα αμφιθέατρο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, είχα την τύχη να ακούσω τα εξής λόγια από έναν καταπληκτικό δάσκαλο, τον Ερατοσθένη Καψωμένο:

«Δεν ξέρω αν βρεθήκατε στη Φιλολογία από συγκυρία ή από συνειδητή επιλογή. Από εδώ και εμπρός όμως θα πρέπει να θυμάστε ότι, μόλις βρεθείτε ανάμεσα σε μαθητές και μαθήτριες, εσείς θα είστε που θα κινείτε τη διαδικασία αντικατάστασης ενός άδειου μυαλού με ένα ανοιχτό. Εσείς θα καταφέρετε τα παιδιά να σας δώσουν ό,τι γνήσιο κρύβουν μέσα τους. Και για να δώσει το παιδί ό,τι γνήσιο έχει μέσα του, την αυθορμησία του, χρειάζεται ένα ήρεμο και στοργικό περιβάλλον. Ο φόβος και η έλλειψη στοργής μουδιάζει την ψυχή, μαργώνει τα φτερά. Το παιδί κλείνεται στον εαυτό του και αρνείται να αποκαλύψει την ψυχή του και τότε το έργο της αγωγής βαλτώνει. Τότε είναι που η παιδική ψυχή πάσχει. Τα παιδιά το μόνο που θέλουν είναι να σας γνωρίσουν. Τα παιδιά θέλουν να σας αγαπήσουν. Μπορείτε να δώσετε σχήμα στο παρόν, το μέλλον τους, στη ζωή τους ολόκληρη. Φτάνει να τους δώσετε μια ευκαιρία. Να τους απλώσετε το χέρι, όπως το απλώνω εγώ σε σας.» Πάντα το απλώνω αυτό το χέρι, δάσκαλε, πάντα σε θυμάμαι...

Μετά από πολλές περιπλανήσεις, επιτέλους βρήκα το χώρο και τους ανθρώπους με τους οποίους μπορούμε και θέλουμε να κάνουμε αυτές τις απόψεις πραγματικότητα, τη ΓΣΑ.

Christina Kalogirou, Verwaltungsangestellte (Kasse) der DSA

Χριστίνα Καλογήρου, Διοίκηση (Ταμείο) ΓΣΑ

Es waren gleichermaßen eine schöner Zufall und eine mich glücklich stimmende bewusste Entscheidung, die die Herausforderung DSA für mich Wirklichkeit werden ließen.

Die lieben Gesichtchen, denen ich täglich an der Kasse begegne, erinnern mich oft an meine eigenen Schuljahre am Wirtschaftsgymnasium Piräus. Und sogar noch an meine Studienjahre in Deutschland, wohin meine Eltern einst ausgewandert waren.

Die gastfreundlichen Bayern ließen nie Sehnsuchtsgefühle nach der Heimat aufkommen. So folgten einem Germanistikstudium noch Studien der Wirtschaftswissenschaften. Meine Versetzung nach Griechenland brachte mich wieder auf vertrauten Boden zurück und meine berufliche Entwicklung setzte sich im Privatsektor fort.

Einige Momente dieser Zeit erfüllen mich mit Stolz, doch das heutige Tätigkeitsfeld möchte ich mit nichts auf der Welt tauschen. Es sind besondere Momente, wenn man teilhaben kann an Laras Freude über ihre Erfolge, an Alikis Begeisterung, an der süßen Ausdrucksweise der lieben Irini, an Kimons freundlichem Blick, am systematischen Ordnungssinn von Konstantinos – es ließen sich noch so viele Beispiele anführen! Alle diese jungen Gesichter sind ein lebendiges Beispiel dafür, dass nur Kinder Einfachheit und damit Wahrheit vermitteln können. Ein Blick von ihnen genügt und man fühlt sich unter die Lupe genommen. Und selbst mit einem stummen Blick vermitteln sie einem das Gefühl, so viel ausdrücken zu wollen. Dieses Kindliche ist es, was unser Leben freundlicher und menschlicher macht, so war auch unser kleiner Engel, der seit dem 9. Juni seinen Platz im Paradies eingenommen hat.

Die Vergangenheit bestimmt unsere Gegenwart. Lasst uns alle, Lehrkräfte und Angestellte der DSA, gemeinsame Anstrengungen unternehmen, sodass wir heute die Grundlagen für eine glückliche Zukunft unserer Kinder legen. Sie haben es verdient und, ohne dass ich es in jedem einzelnen Fall betone, ich bewundere sie alle.



Μια όμορφη συγκυρία και μια συνειδητή απόφαση, για την οποία χαίρομαι, με έφεραν αντιμέτωπη με την πρόκληση της ΓΣΑ.

Οι γλυκές φασσούλες που εξυπηρετώ στο χώρο του ταμείου με παραπέμπουν πολλές φορές στα δικά μου σχολικά χρόνια στο Οικονομικό Γυμνάσιο του Πειραιά. Ή ακόμα και στα φοιτητικά μου χρόνια στη Γερμανία, καθώς οι γονείς μου ως μετανάστες την είχαν επιλέξει.

Οι Βαυαροί με τη φιλοξενία τους δε με άφησαν ποτέ να καταλάβω ότι βρίσκομαι σε ξένη χώρα. Έτσι, αφού απέκτησα το δίπλωμά μου της Γερμανικής, συνέχισα τις σπουδές μου στα Οικονομικά. Η μετάθεσή μου στην Ελλάδα με έφερε πίσω στα παλιά μου λημέρια, όπου και συνεχίστηκε η επαγγελματική μου πορεία στον ιδιωτικό τομέα.

Για κάποιες από αυτές τις στιγμές αισθάνομαι πολύ υπερήφανη, ωστόσο με τίποτε δε θέλω να αλλάξω το σήμερα. Τη χαρά της επιβράβευσης για την επίτευξη του στόχου στο παρελθόν κάνουν σήμερα να ξεθωριάζει η χαρά της Lara για την επιτυχία της, το άγχος και η χαρά της Αλίκης, η γλυκύτητα που διακρίνει τη φρασεολογία της Ειρηνούλας, το ευγενικό βλέμμα του Κίμωνα, η συστηματική οργανωτικότητα του Κωνσταντίνου και τόσα άλλα. Όλα αυτά τα προσωπάκια σου δείχνουν ότι το αληθινό είναι το απλό. Και η απλότητα ανήκει στα παιδιά. Ακόμα και με ένα βλέμμα τους μερικές φορές σε κάνουν να αισθάνεσαι σαν να δίνεις εξετάσεις. Ακόμα και όταν παραμένουν σιωπηλά σε κάνουν να αισθάνεσαι ότι θέλουν να πουν τόσα πολλά. Με τον τρόπο τους κι αυτά φροντίζουν για ένα Ευγενικό πέρασμα της Ζωής, όπως το αγγελούδι μας, που από τις 9 Ιουνίου πρεσβεύει για μας από μια γωνιά του Παραδείσου.

Το παρελθόν καθορίζει το παρόν μας, οπότε με σύμμαχο το άμογο δυναμικό των καθηγητών και τη συνολική προσπάθεια όλου του προσωπικού της ΓΣΑ, ας φροντίσουμε, ώστε το σήμερα να γίνει ορόσημο για το μέλλον των παιδιών μας. Το αξίζουν και χωρίς να τους το λέω τα θαυμάζω όλα.



Igel
Kg1 ▶

- Babl, Vinzent Paul
- Boukistianos, Maria-Verini
- Hahnewald, Philipp
- Kanthak, Lukas
- Koimtzooglou, Christina
- Kunstmann-Drakouli, Erika
- Laudwein, Frida
- Lenz, Fabian
- Mirbach, Lena Rabea
- Panagioti, Amalia Filothei
- Papaioannou, Agapios Stylianos
- Rosendahl, Marc Otto
- Schreiber, Yiannis
- Schüller-Zakas, Theodoros Michael
- Valentini, Emma
- Zamarias, Simeon



Pinguine ▲
Kg2



Bären
◀ Kg3

- Alexopoulou, Faidra (Fedra)
- Balasca, Anna-Nefeli
- Chaidemenos, Georg
- Deliniotis, Lyda
- Gebhardt, Daphne
- Giannakouros, Philipp Georgios
- Grigorakis, Philip
- Grubba, Philine-Lemonia
- Nikolopoulou, Nefeli Lilli (Nelli)
- Pipperger, Philip Lukas
- Schöning, Josephine
- Schweikert, Nikita
- Spanos, Philippos
- Theodorakis, Elpida
- Tsantinis-Sterner, Philipp
- Tzannetakis, Tzannis



- Bitzios, Ludovico
- Droutsas, Danae Maria
- Esslinger, Adrian Philipp Leon
- Filippopoulos, Iris-Ioanna
- Keck, Fabian
- Koutalakis, Katharina-Luisa
- Laudwein, Jakob
- Merlin, Ismini Susanne
- Ntetsikas-Luchtenberg, Nikolaos
- Oreopoulos, Nick
- Panagioti, Elisabeth Maria
- Schweikert, Janika
- Stabenau, Marlene Argyro
- Stefanakis, Stefanos
- Vogiatzoglou, Viktoria
- Walter, Rosalie



Mäuse Kg4

Barabas, Margarita-Maria
 Frey, Ekaterini
 Frey, Jasmin
 Kablitz-Panagiotopoulos, Ionas
 Lambrinos, Alexander
 Mangidi, Katerina
 Philipps, Karla Noa
 Tatiopoulos, Christos
 Talias, Alexandros
 Talias, Ioannis
 van Gumpel, Katharina Anna Marie

Derveni, Eleni
 Fazio, Alessandro Filippo
 Fotis, Christian Rudolf
 Holzwarth, Jakob Jonathan
 Laudwein, Hannah
 Manolakos, Laura
 Michailidou, Ioanna
 Ploumos, Jorgos
 Rosendahl, Jan Constantin
 Schlömann, Robert
 Schmidt, Eleana Johanna Semni
 Schüller-Zakas, Robert Konstantinos
 Stamos, Artemis
 Stamos, Orestis
 Voulgaris, Christina Wilhelmina
 Zakaryan Olsen, Patrick

1a



2a

Aktsoglou, Nikolaos-Sebastian
 Babl, Johanna Leonie
 Emmanouilidis, Nicolas
 Ghioka, Isabella
 Hänsch, Connor
 Hänsch, Elliot
 Lykargyris, Jorgos
 Lykargyris, Maria-Eleni
 Mitrousis, Christos
 Oreopoulos, Annie
 Ozan, Alicia Fanni
 Papaioannou, Chrysovalantis
 Papakonstantinou, Alexia
 Passias, Stefanos
 Plath, Michelle
 Ristov, Stefan
 Tatalias-Aloupis, Alexandros Georgios
 van Gumpel, Julian Hermann
 Walter, Aileen
 Wegner, Wilhelm Spyridon
 Zeilemayr, Yvonne

Anastassopoulos, Alexios
 Dimitriadis, Nikolaos
 Giavridis, Philipp Maximos
 Liarikos, Alexia
 Mella, Eleni
 Merlin, Amfioni Sofia
 Papageorgiou, Alexander
 Pouli-Hohmeister, Elina
 Riekert, Nicolas
 Schmidt, Matteo Philipp Iasonas
 Schneider, Lena-Maria
 Seegy, Johanna
 Sinnecker, Bent
 Stathopoulos, Konstantinos
 Zuchan, Lena Maria

1b





3a ▶

Brinkmann, Alexandra
 Busch, Fabian Liam
 Gros, Noa Ariel
 Hasse, Johanna Emmanuela
 Henning, Elsa Marie
 Henning, Max Florian
 Kapetanakis, Antonios
 Karakostas, Matthias
 Kontogeorgou, Thalia Zoi
 Lamaris, Panagiotis
 Manolakos, Lajos
 Riekert, Dominik
 Soulti, Rina
 Stemshorn, Achilleas
 Zafeirakos, Jannis

Bräcker, John
 Bünker, Daniel
 Bünker, Patrick
 Canellopoulos, Marilyn Anna
 Dimakis-Groev, Aleksander
 Jaggi, Sven
 Kablitz-Panagiotopoulou, Leonie
 Kanellopoulos, Joana
 Koutalakis, Nicolas
 Marti, Emmanuelle Angelika Helene
 Pappas, Alexandros
 Pappas, Stavros
 Paroussi, Margot
 Polizos, Stefan Panagiotis
 Schulze, Jonas
 Voulgaris, Konstantinos Andreas
 Zakaryan Olsen, Nina

3b ▶



◀ 4b

Alafouzou, Lena
 Esslinger, Stephan Panayiotis
 Giavridi, Alkistis Johanna
 Hatzilazarou, Lazaros
 Jaggi, Marisa
 Kambadi, Haralambos
 Manolakos, Leon Philip
 Mittmann, Iris Christina
 Papageorgiou, Irene Theodora
 Polizos, Georgios Bernard
 Schneider, Bastian
 Sommer, Stefanos
 Stark, Julian Bjarne
 Tsatsova, Magdalina
 Tsiotou, Anna-Nefeli
 Tsiridis, Eleftherios

Fotis, Nicolas Alexander
 Hahnwald, Alexander
 Holzwarth, Hanna Katharina
 Karypidis, Melina Sofia
 Kemmer-Alonso, Leonardo Dieter
 Khair, Aida
 Khair, Aisha
 Kourkoutis, Stefano Eric
 Loukeri, Semeli
 Martin, Jonathan
 Papadimitriou, Dimitra
 Poulaki, Eleytheria
 Ricken, Mina Agneta
 Schlömann, Martin
 Schreiber, Emanuele
 Schulze, Thorben Michael
 Sinnecker, Finn Tom



▲ 4a





5d ▶

Gentz, Konstantin
 Gialamas-Sölter, Nefele
 Gros, Roy Daniel
 Hantzopoulos, Luitgard
 Kanatakis, Emmanouil
 Kotatis, Aristidis-Ermis
 Papanikolaou, Aris
 Peppa-Boy, Myrto
 Ricken, Elias
 Siametis, Johannes Augustinus
 Thalassinos, Georgios
 Tselios, Irini
 Tsiotou, Martha Johanna Maja
 Wohlhaupt, Christian Michael

5e ▶

Aktsoglou, Joseph
 Alafouzou, Alina-Monika
 Alevizopoulos, Alexia-Eugenia
 Brinkmann, Nikolas
 Chrysomallis, Andreas
 Denaxas, Ioannis
 Diebold, Nadine Anais
 Garidis, Leon
 Gebauer, Charleen
 Giavridis, Johannes Werner
 Jung, Felix-Laurentius
 Oreopoulos, Zoe
 Penka, Claudia
 Sartzis, Michael
 Stemshorn, Iason
 Stienemeier, Konstantinos Sotirios
 Tatalia-Aloupi, Elektra
 Walter, Emily



6d ▶

Canellopoulos, Alexander Michael
 Denaxa, Evangelia
 Diakoumopoulos, Philipp-Friedrich
 Heltriegel, Eleonora-Kassandra
 Holzwarth, Lukas Andreas
 Jung, Lina-Christin
 Karalis-Koerbel, Stefan
 Kavallieratou, Ricarda Penthesilea
 Kemmer-Alonso, Alba Maria
 Komianos, Maria-Louise
 Koukoumelos, Pavlos
 Krumbholz, Tanja
 Leichtle, Nausikaa
 Liarikos, Lida
 Mara, Christina
 Marangos, Lorenzo
 Marti, Alexander Emmanuel Christian
 Moewes, Artemi
 Molnar, Enikö
 Papagiannakopoulos-Zwicky, Orpheas
 Riekert, Fabian
 Sauer, Alessandro
 Stienemeier, Julian-Orestis
 Stoupis, Alexios-Filippos
 Vavourakis, Odysseas



◀ 6e

Arabatzis, Rafail
 Diamantis, Irene-Danae
 Gaigl, Christina
 Hack, Alexia Anna
 Halbleib, Niko
 Heinzl, Peter
 Kontogeorgou, Daphni Marion
 Kosmidis, Alexandros Marcos
 Mexis, Nikolaos
 Mitrotasios, Achilleas-Georgios
 Ozan, Melina Ayla
 Papageorgiou, Michael
 Roth, Alexandros-Vassilis
 Roukis, Dionissios
 Sandmeier, Karin
 Schmidt, Levin
 Schulze, Annalena Maria
 Soulti, Helga
 Stoof, Dorothea
 Stoof, Rachel-Katharina
 Syrianos, Sofia
 Tsikoudis, Kimon
 Walter, Cecilia
 Westerwick, Stefano
 Wiggershaus, Helena-Valeria-Andrea

7d ▶

Alafouzos, Aristidis
 Christen, Michael-Theodor
 Dikeos-Bode, Melina-Maria
 Dimakis-Groev, Sofia
 Garidis, Elena
 Goedert, Sabeth Anna
 Hatzilazarou, Alexandra
 Herrmann-Dimitrakopoulou, Artemis Margrit Iris
 Kanatakis, Spyridon
 Koimtzoglou, Stefanos
 Schwabe, Hermann
 Theocharis, Kostas Malik
 Wulff, Daniel-Marius-Georg



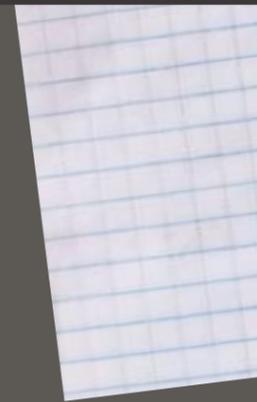
7e ▶

Anastassopoulos, Georg
 Chrysomallis, Maria-Elena
 Contomichalos, Carolin Zoe
 Diebold, Amir Andreas
 Heltriegel, Roxani Irma Maria
 Jaggi, Oliver
 Karachaliou, Lea Kassandra
 Karamalikis, Alexandros
 Loukeri, Matina Jasemi
 Papadopoulos-Bottenbruch, Christian
 Penka, Philip
 Pracht-Konstantinidis, Andreas
 Schacht, Carl-Constantin Wigbert
 Scheunert, Vera Korinna



7a ▶

Antoniou, Katerina
 Verigos, Emmanouil
 Voyadzis, Athanasia
 Gallatsatou, Nefeli
 Georgantzas, Konstantinos
 Douri, Kalliopi
 Iliopoulou, Anastasia
 Karamanli, Mirsini-Panajota
 Karanikolaou, Nikolaos
 Kleftogeorgou, Vasilia
 Loukopoulou, Christina
 Lykaris, Vassilis
 Lyberis, Anastasios
 Lymperopoulou, Athanasia
 Markou, David
 Dahl, Ekaterini
 Panagioteopoulos, Ioannis
 Panagopoulos, Loukianos
 Papakonstantinou, Leda
 Passakou, Danai
 Pitta, Adriani
 Pouloupoulou, Eleni
 Provatidis, Athanasios
 Skafidas, Stavros-Venizelos
 Spanoudakis, Emmanuel
 Tazes-Kalomenopoulos, Alexandros
 Tsevas, Dimitrios
 Tsitsiridi, Ioanna-Rafaella
 Fougia, Panagiota Kyriaki



7b

Angelidou, Chariklia
 Antonopoulou, Eleni
 Damis, Stavros-Dimitrios
 Daniilidis-Vakalopoulos, Georgios
 Despotopoulou, Danae-Eleftheria
 Dova, Antigoni
 Theofanopoulos, Panajotis
 Iatrou-Papanikolaou, Filippos
 Karakostas, Konstantinos
 Konstantinopoulou, Ekaterini
 Lazarakos, Stilianos
 Makrygiorgos, Charalampos
 Mantzivi, Eleni
 Maridakis, Ioannis
 Mastrokoulou, Argiro
 Mattheu, Marina
 Betsa, Anastassia
 Billeskov, Aleksandra
 Bramou, Savvina Panajota
 Ntavidis, Eirini
 Oikonomidis, Ioannis
 Papamikrouli, Kyriaki-Iliada
 Pitsini, Stylianni
 Polychronopoulou, Myrto
 Printezis, Athanassios-Jasson
 Souflis, Leonidas
 Tzagournis, Emmanouil
 Tsitsiridis, Georgios
 Chatzistefanou, Barbara





7c ▶

- Wohlhaupt, Alexander Walter
- Gaitanou, Athina
- Galanou, Panagiota
- Georgakakis, Antonios
- Georgakopoulos, Dimitrios
- Georgiou, Orestis
- Giannisi, Maria
- Gountis, Christos
- Glinos, Dimitris
- Drangiotis, Dimitrios
- Droukalis, Dimitrios
- Kakouris, Evaggelia
- Kapou, Evagelia
- Kaproulia, Dimitra
- Karadimas, Christophoros
- Koulelis, Markos
- Louvrou, Aikaterini
- Loupasis, Theodoros
- Megali, Aliki
- Melissopoulos, Loukas
- Mexi, Eugenia
- Bogioka, Konstantina
- Nagou, Anna-Maria
- Petmeza, Veroniki
- Stavrianos, Konstantinos
- Stogiannou, Trisevgeni Aggeliki Ioanna
- Tsantinis-Sterner, Konstantin
- Tsafara, Antigoni
- Tsimpoukaki, Evanthia

8d ▶

- Baltsavias, Anais
- Dimakis-Groev, Andreas
- Eickstedt von, Alexander
- Germanidis, Eirene Ismene
- Gialamas-Sölter, Philippos
- Gollwitzer, Julia
- Goudes, Ioannis
- Goudoulaki-Adamopoulou, Phaedra
- Jung, Sydney Anton Alexander
- Kaddoura, Kevin Konstantin
- Karatsolis, Katerina-Maria
- Marangou, Sophia
- Perpeet, Nicolas
- Romiti, Giuditta Rachele
- Sartzis, Marilena
- Savvidis, Leonidas



8e ▶

- Angelidou, Ioanna-Antigoni
- Angelidou, Maria Aristeia
- Chalkidis, Kimon Rolf
- Efstratiou, Paola
- Joakimidis, Nikos
- Katimertzoglou, Nicolas
- Koimtzoglou, Emmanuil
- Koskinas Weiss, Johannes Sebastian
- Kotatis, Konstantinos-Apollon
- Mavreli, Eleni
- Papandreou, Orestis
- Papanikolaou, Danai-Christina
- Peppa-Boy, Dafne
- Poulaki, Nomiki
- Scheunert, Alexandra Margareta
- Schiewe, Kevin
- Weber-Schäfer, Myrto
- Zervas, Miltiadis



- Dimitriou, Elissavet
- Evgenidis, Georgios
- Thanos, Dimitrios
- Kanellou, Athanassia
- Kioulos, Nikolaos
- Kissas, Stefanos
- Kolyfetis, Dimitrios
- Korakianitis, Efstathios-Orestis
- Kossioris, Theodoros
- Kouliou, Polyxeni
- Koutsikos, Konstantinos
- Krasaki, Mirta
- Kyknas, Iason-Stefanos
- Kyriakidis, Loukas
- Kyritsi, Aggeliki
- Lampetis, Nikolaos
- Labiris, Konstaninos

- Lygouris, Konstantinos
- Mandopoulou, Georgia-Irini
- Bachti, Georgia-Maria
- Prevezianos, Dimitrios
- Printezis, Catherine
- Rollhäuser, Natalie
- Syrrafos, Dimitrios
- Tatsiopoulou, Aikaterini
- Terzis, Despina
- Tselika, Maria
- Florou, Venetia
- Fourtouni-Poyrazlar, Styliani

8a ▼



Avrabos, Christian
 Angelou, Iliana
 Apokotou, Olympia
 Vogiatzis, Dimitris
 Gavalakis, Labros
 Gargareta-Stergiou, Angela-Stella
 Gerantoni, Christina
 Giannikou, Sofia
 Gantenbein, Katherina-Vicky
 Greve Michalopoulou, Myrto
 Grammatikaki, Lida-Maria
 Doxanidi, Zoi
 Zerva, Aikaterini
 Kastanis, Jakovos-Georgios
 Kordoni, Arianna
 Kounoupis, Lukas
 Lemonidis, Kosmas

Marmarotouris, Dimitris
 Mavrogenis, Georgios
 Mavroudis, Aglaia
 Mouzaki, Ioanna
 Bakousis, Konstantinos
 Barabas, Philippos-Günter
 Botonis, Wassilis
 Ntavelou-Mpaoum, Fani
 Raptis, Dimitris
 Smparounis, Alexandros-Lorenz
 Smyris, Lefteris
 Christopoulos-Timogiannakis,
 Evangelos

Vasilika, Smaragda
 Georgakopoulou, Alexandra
 Karyoti, Maria-Ekaterini
 Katris, Ilias
 Komzia, Georgia
 Kondylidou, Lydia
 Koritsidi, Antouaneta
 Kiriakaki-Grammatikaki, Maria
 Konstantoulakis, Georgios
 Kostidakis, Dimitrios
 Legga, Paulina
 Mantzavinos, Spyros
 Mitsopoulos, Anastasios
 Panagopoulos, Petros
 Papadopoulos, Nikolas

Paraskevopoulos, Christos
 Primikiri, Maria
 Simantiri, Dimitra-Anastasia
 Siampli, Dafni
 Siaperas, Romanos
 Sideri, Sofia-Irini
 Sifonios-Kekatos, Angelos-Antonios
 Stephanou, Michael
 Tseka, Ioanna
 Tsigkros, Nikolaos
 Tsimboukakis, Panagiotis
 Flemotomos, Nikolaos
 Chalvatsioti, Amalia
 Harkiolakis, Andreas



9d ▶

Alferi, Anais
 Antonelli, Christiana-Elli
 Bauer, Markus
 Carathanassis, Fay-Irène
 Chatzipetrou-Afxentiou, Danae-Stella Erika
 Fehrenbacher, Diana
 Fenner, Rea-Kristali
 Germanidis, Despina Amaryllis
 Goudes, Angeliki
 Hantzopoulos, Christian
 Horacek, Alexandra
 Inselmann, Alina
 Koukoumelos, Alexander
 Koukoumelos, Michael
 Koussoulis, Sofia
 Mara, Natasha
 Maras, Alexandra-Dafne
 Motwary, Sandra Maria
 Nikoloudis, Maria-Loukia
 Reimitz, Tabea Michaela
 Steinig, Eric Ralf Günter
 Tsagarakis, Alexios
 Tsikoudis, Jannis
 Valsamakis, Nicole

Angelou, Anastasia
 Athanassakis, Athanasios
 Athanasiadou, Eleana
 Anagnostou-Chatzigiannakos,
 Nikolaos
 Anapolitanou, Eleni-Anastasia
 Antonopoulou, Antigoni
 Aslani, Ioanna-Myrto
 Vouligeas, Philippos
 Gogas, Konstantinos
 Gkolfi, Evgenia
 Doganis, Tilemachos
 Kalmouti, Maria
 Karavassili, Nicki
 Karagiannakis, Dimitrios
 Karalis, Orestis
 Klara, Pinelopi

Koulas-Simos, Odysseas
 Konstantinopoulos, Demetrios
 Nissiotis, Nikolaos
 Nikolopoulou, Efosini
 Papada, Alexandra
 Papakonstantinou, Danai
 Papanikolaou, Frank
 Perimenis, Nikolaos-Walter
 Petratos, Georgios
 Rizou, Tatiana
 Haritos, Marianna

8c ▼

9a ▼

▲
8b





Vulieri, Chryssanthi
 Ganotis, Vassilios
 Georgiadou, Aspasia-Maria
 Golfis, Ioannis
 Gkoutis, Anastasios
 Dedegigas, Vasilis
 Deligeorgopoulos, Stathis
 Desiniotis, Vasilis
 Dimopoulou, Maria-Nefeli
 Dimou, Maria-Eleni
 Ioannidou, Alexandra
 Karalis, Nikos
 Koulas-Simos, Aris
 Kyriakopoulou, Konstantina
 Lamboussis, Nikolaos
 Lykari, Maria
 Malatesta, Glykeria-Christina

Markati, Ioanna
 Mavraki, Maria
 Methenitis, Sotiris
 Mitropoulou, Christina-Eleni
 Nikolina, Georgia
 Papagiannakopoulou-Zwicky, Nefeli
 Ralli, Eleni
 Floros, Konstantinos
 Christodoulou, Alkifron-Spyridon
 Christofyllaki, Ioanna
 Chrysafidis, Nikolaos

Vasiliou, Danai
 Venierakis, Nikolaos
 Wetzel-Yalelis, Andreas
 Wetzel-Yalelis, Georgios-Ilias
 Vourla, Eleni
 Themeli, Evangelia
 Theodoris, Athanassios
 Kapetanis, Andreas-Gkaston
 Karanikolaou, Teresa
 Konstanti, Nefeli
 Lagadinos, Alexandros
 Loukoviti, Iria
 Lygouri, Maria
 Nikolaou, Alina-Katharina
 Pernidaki, Valia

Ristov, Isidora
 Sakellariadi, Vasiliki
 Siamisiis, Nikolaos
 Stefanakis, Stefanos
 Sikiotis, Stavros
 Telloglou, Hannah Eva
 Tzanou, Sevasti
 Tzafos, Apostolos
 Toutziarakis, Dimitris
 Charpali, Anna
 Chatziioannou, Tatiana
 Christidis, Athanasios

9b

9c



10d

Alfieri, Klara-Zoi
 Assimakis, Julia Georgia
 Chen, Jin
 Daskalou, Lara
 Diakoumopoulos, Arian-Jonas
 Diebold, Karim
 Exarchos, Simon-Daniel
 Hatzilazarou, Evangelia
 Horacek, Johannes
 Kaissa, Sofia
 Karalis-Koerbel, Alexander Peter
 Karatsolis, Pantelis Alexander
 Kostopoulos, Billy
 Lourantou, Melina Maria
 Marinos, Myrto-Nicola
 Niketopoulos, Anna
 Papanikolaou-Kubisch, Christopher
 Sandmeier, Alexander Wilhelm
 Senn, Stefanie
 Sergiou, Maria
 Theodoridis, Maximilian-Athanassios
 Wilpert, Natascha
 Zemberligkos, Kimon

Angelakis, Maria
 Adamopoulou, Dionysia
 Athanasiou, Angelos-Theodoros
 Athanasiou, Danai
 Anagnostopoulos, Marios-Rafail
 Anagnostopoulou, Aliko-Paraskevi
 Anagnostou-Chatzigiannakos, Vassilis
 Anthis, Spyridon
 Assimakopoulos, Konstantinos
 Visvardis, Dionisios
 Vlavaki, Nikol-Sofia
 Georgiadis, Orfeas
 Giannisi, Angeliki
 Joti, Alexia
 Geka, Maria Teresa
 Diamantidis-Xintaris, Christoforos
 Efthimiadis, Theodoros
 Zervoudakis, Spyros
 Thanou, Anastasia
 Themelis, Epaminondas-Spiridon

Theodoropoulos, Dimitris
 Theodoropoulos, Spyros Kristofer
 Kakara, Myrto
 Kalos, Georg Stefan Friedrich
 Kanellopoulos, Konstantinos
 Karavassili, Anastasia
 Kioussi, Anastasia
 Kolovou, Vasiliki

10a





10b

Karpouzis, Evthimios
 Kordonis, Ioannis
 Koukoutos, Nikolaos
 Koutsonanou, Anastasia
 Kyknas, Michael
 Kyritsis, Thanasis
 Konstantinidis, Georgios
 Konstantinidis-Asimakopoulos,
 Elefterios Athanasios
 Kotti-Dobrets, Alexandra
 Lambropoulos, Georgios
 Makris-Tannis, Alexandros
 Makridi-Syregela, Ilektra
 Makrygiorgos, Nikolaos
 Meleteas, Thomas
 Minassidis, Alexandros
 Bajas, Dimitris

Balta, Stavroula
 Baxevanidou-Tarou, Elisabeth
 Mpetsis, Christos
 Boukovaia, Myrto-Katerina
 Nissioti, Evangelia
 Xanthopoulou, Marina
 Pantazi, Georgia
 Peloriadou, Konstantina
 Polychroniou, Ariadne
 Poulakou, Maria Tatiana

Georgopoulos, Gerasimos
 Bamopoulos, Stefanos
 Papadimitriou, Aristotelis
 Papanikolaou, Konstantinos
 Pastellas, Orestis
 Perakis, Nikolaos
 Pergamalis, Vassilis
 Pouloupoulos, Georgios
 Reinhardt, Alexander
 Samanta, Anastasia
 Sisopoulou, Eleni-Anna
 Simantiri, Christina
 Siaperas, Simon
 Sifonios Kekatos, Aris
 Skoursi-Siganou, Stefania

Stamatelopulu, Alexandra
 Stefani, Athina
 Stefanopulu, Sofia
 Stoupi, Niovi-Alexandra
 Schina, Dafni
 Tatsiopoulos, Petros
 Tektonidou, Sofia
 Tsarpalis-Fragoulidis, Achilleas
 Florou, Panagiota
 Charalabidi, Eleni
 Chatziioannou, Georgios

10c



11d

Charalampopoulos, Stephan
 Chronopoulou-Hiou, Athina Ekaterini
 Zoi Maria
 Crause, Christian Nikos
 Crause, Stefan
 Gaigl, Maria
 Gatos, Alexander
 Hadjikyriakos, Kimon
 Heinzl, Isabelle
 Joakimidis, Christina
 Kapetanakis, Stylianos
 Koulentianou, Isabelle Freya
 Musewald, Koralia
 Nikolopoulos, Katerina
 Papantonatos, Stella Danae
 Pichl, Michael
 Rizos, Athanasios
 Senn, Andreas
 Stüber, Lisa-Sophia
 Zeilermayr, Natascha
 Zervas, Aristidis

Baltsavias, Lukas
 Blanz, Alkis Manuel
 Bletsas, Daphne, Florentine
 Brauburger, Dimitrios Günther
 Breiningner, Stella Panagio
 Chouzouris, Teresa
 Fritsche, Werner Aristoteles Zissis
 Georgakopoulos, Iason
 Herrmann-Dimitrakopoulou, Ismene-Angelika
 Kaouras, Loukas-Panagiotis
 Klefisch, Alexandros Andreas
 Knapp, Stefan
 Kokkores, Linda Iphigenia
 Koutoumanou, Dimitra

11e





Angelou, Evangelia
 Athanasiou, Alexandros Vaios
 Akzotis, Maria
 Anagnostou, Leonidas
 Antoniadou, Leda
 Arsenidis, Arsenios
 Asmatoglou, Eleni
 Vlachea, Marina Georgia
 Vouleli, Ioulia
 Vouligas, Nikolaos
 Gavalas, Georgios
 Georgakakis, Theodoros
 Georgakopoulou, Aikaterini Irimi
 Gavra, Alexandros
 Greve Michalopoulou, Faidra
 Dimakopoulou, Revekka
 Dimakou Bertels, Ariadne Maria Elissavet

Dimou, Pavlina Konstantina
 Dourou, Eleni
 Zafirakopoulos, Dimitrios
 Kakara, Tatiana
 Karabakalis, Andreas
 Kastani, Evgenia Zoi
 Kolovou Kouri, Konstantina
 Peppas, Antonios Iason

Komninou, Athina
 Koromilas, Theodoros
 Koskina Weiss, Katerina
 Kouzelis, Konstantinos
 Koutrolikos, Stergios
 Koutsoviti Koumeri, Elissavet
 Kosteletos, Efstathios
 Lamboussi, Angeliki
 Lekas, Ilias
 Louizou, Maria Ioanna
 Louris, Evagelos
 Malatestas, Batistas
 Mantis Mesic, Alexandros
 Markopoulos, Aristomenis Ioannis
 Markou, Panagoula
 Melissopoulos, Marie
 Mina, Ioanna Nefeli

Mitrakou, Niki
 Müller Hermann, Alexandros
 Misailidis, Iakovos
 Baldos, Marc Alexander Emmanuel
 Birtachas, Angelos Theodoros
 Bogiokas, Dimitris
 Bokari, Georgia
 Daouli, Christine
 Nyfadopoulos, Anastasios
 Papagiannakopoulos, Nikolaos
 Papadakis, Foivos Panagiotis

11a

11b



Papadimitriou, Aristomenis
 Papadimitriou, Panagiotis
 Papaioannou, Alexandra
 Papanikolaou, Panagiotis
 Paraskevopoulos, Odysseas Nikolaos
 Paraskevoudis, Konstantinos Ioannis
 Pasalidis-Chantzis, Stefanos
 Peloponissiou, Maria Eleftheria
 Perakis, Lymberis
 Pliakou, Tatiana
 Poneleit, Victor
 Provida, Myrto
 Rizos, Konstantinos
 Seferis, Manos
 Sklavou, Sofia
 Sourlis, Michail
 Soussanis, Nikolaos
 Sykara, Maria
 Sfikas, Vasilis
 Tavartzoglou, Dimitris
 Tsafaras, Ioannis
 Tsekas, Georgios
 Tsopanidi, Maria Eleni
 Falidas, Konstantinos Efstathios
 Chouli-Choulidou, Vasileia
 Christoforidis, Dimitris

11c

Assimakis, Paraskevi
 Bottenbruch, Alexandros Stulianos
 Christoforakos, Nikolaos
 Christoforakou, Lara
 Exarchos, Jasmin
 Feretos, Nicolas
 Giataganas, Theresa
 Kalfa, Ioanna
 Kanellopoulou, Cilia Christina
 Karamalikis, Andreas
 Kokkores, Jannis, Philip
 Komianos, Julia
 Maldinger, Georgo
 Marinos, Caroline-Danae
 Meyn, Niclas Ernst Ulrich

Mpoursanides, Andreas
 Pöhlmann, Moritz
 Polizos, Christiana
 Polychronis, Petros
 Reimitz, Katharina Gabriele
 Tsalopoulou, Jacqueline
 Vellis, Danai
 Vellis, Vasilios
 Zeilermayr, Simone
 Zettl, Laurin
 Zhao, Shi Bing

12





Avrabos, Elena-Sonia
 Alexaki, Danai
 Anastasiou, Charis
 Vasileiadou, Olga
 Vlachostergiou, Maria
 Ganotis, Ioannis
 Georganta, Eleni
 Giannakopoulos, Athanasios
 Deroukaki, Evangelia
 Dimakopoulou, Ilektra
 Dimitrakopoulos, Vasileios
 Disiou, Sofia
 Diakakis, Ioannis
 Diamantatos, Dionysios
 Drosinou, Konstantina
 Eleftheriadou, Dimitra
 Zarifopoulou, Ekaterina

Theodorakis, Stylianos
 Ioannou, Stavros
 Kakouri, Maria
 Kalos, Johanna-Franziska
 Kapetanis, Nikolaos
 Lamprakis, Dimitrios
 Papaioannou, Kyriaki

Karavoglou-Schismenos, Georgios
 Karaiskou, Antigoni
 Karatza, Konstantina
 Karpouzis, Konstantinos
 Katsadouris, Panagiotis
 Katsifis, Michail
 Katsoulas, Alexandros
 Kafetzi-Louziotou, Ligeia
 Kepetzi, Angeliki
 Kioussi, Aikaterini
 Korakitis, Konstantinos
 Kourtis, Alexandros
 Koutsonanou, Maria
 Kriarakis, Stefan-Stylianos
 Kyknas, Georgios-Anargyros

Kyriakopoulou, Danai
 Lagopatis, Andreas
 Lamprakis, Ioannis
 Lengas, Nikolaos
 Malios, Margarita
 Maniati, Rodopi
 Martini, Alexandra
 Matte, Vasiliki
 Melissaris, Themistoklis
 Menzel, Konstantinos
 Mourtzouchou, Maria

12a

12b



12c

Balermas, Argyrios
 Balta, Ioanna
 Bamopoulos, Filippos Konstantinos
 Billiani, Aikaterini
 Bouka, Eleni
 Nafplioti, Konstantina
 Nikolakopoulos, Ilias
 Ntavidis, Styliani
 Ntokou, Maria-Magdalini
 Drela, Magda-Malena-Sigrd
 Pani, Eleftheria
 Pavlovits, Ioannis-Charalambos
 Pergamali, Eleni
 Perimeni, Iris Maria Eirini
 Protopapas, Ioannis
 Sampatakaki, Kleio
 Souliou-Wolff, Eva
 Stavraetos, Nikolaos
 Tzouganatos, Ioannis-Dionysios
 Trigonis, Iason
 Trovas, Panos-Alexander
 Tsigkros, Anastasios
 Tsiroglou, Michail
 Typaldos Chalvatzas, Georgios Paris
 Floros, Vasileios Marios
 Christakopoulos, Fotios



Bolz, Rhea-Konstantina
 Cafantaris, Evangelia-Lia
 Carathanassis, Dimitrios
 Franke, Wassily Dimitri
 Grubba, Friederike
 Herning, Lara Maria
 Kefalas, Christina Eugenia
 Koussoulis, Kimon Dimitrios
 Koutoumanou, Ilenia
 Krausse, Ailiki Wassiliki
 La Rosa, Valeria Carla
 Lazopoulos, Eleanna Maria
 Livadas, Panajotis Rasmus
 Michos, Vassiliki
 Nikolaidis, Anna

Ninos, Loukas-Maximilian
 Pagé, Joanna Myrto
 Sifnaios, Theodoros Alexandros
 Simeonidis, Simeon-Loukas
 Stefanidis, Laura
 Stüber, Tim-Alexander
 Syrianos, Georgios
 Trakaslidis-Ihloff, Christos
 Tsikoudis, Christina Sofia
 Voutsas, Smaragda
 Werdehausen, Patrick

13



Das Lehrerkollegium / Σύλλογος Καθηγητών
2008 - 2009



Kollegiumsausflug nach Rhamnous
Εκδρομή του Συλλόγου Καθηγητών σε Ραμνούντα



Unser Allroundphilologe Angelos Tillios erklärt uns die Schätze der Antike
Ο allround φιλόλογός μας, Άγγελος Τίλλιος, παρουσιάζει τους θησαυρούς της αρχαιότητας



Auf dem Weg zu neuen Entdeckungen
Καθοδόν προς τα νέα ευρήματα



Gelungener Abschluss des Ausflugs
Η εκδρομή φτάνει αισίως εις πέρας

„Was Hänschen nicht lernt...“ «Ό,τι δε μαθαίνει ο Hänschen»

Das Kindergarten-Team / Η ομάδα του Νηπιαγωγείου

„In die Schule wollen wir bald gehen! Lesen, Schreiben, Rechnen, das wird schön! Darum alle aufgepasst und mit Freude mitgemacht! In die Schule wollen wir bald gehen!“

Lauthals singen die angehenden Erstklässler ihr Schulespiel-Lied. Heute beginnt Schule spielen mit Tanzen. Vom CD-Player tönt „Ku-tschi-tschi“. Die Kinder halten eine Karte mit einem Reimwort in der Hand und hopsen fröhlich durch die Gegend. Die Musik wird unterbrochen. Jeder ruft sein Reimwort „Suppe“, „Topf!“ Schnell sind die „Puppe“ und der „Kopf“ gefunden, die Karten werden neu verteilt und der Tanz beginnt von vorn.

Danach kommt die „Hexe“, die die Kinder gern ärgert! „Ihr ratet nie, was unter dem Tisch versteckt ist“, kreischt sie. „Mi, ma, mu, unterm Tisch ist eine...“ „Kuh!“, rufen die Kinder lauthals und die Hexe ist sauer. Diese Reimwörter werden die Kinder sicher nicht so schnell vergessen!

Das nächste Mal wird gemessen und gewogen. In kleinen Gruppen versuchen die Kinder zu erfahren, was am schwersten, am längsten, am größten und am breitesten ist. „So etwas hat meine Schwester auch in der Schule“, ruft ein Kind und hält ein Lineal in der Hand. „Hier sind auch die Zahlen drauf“, bemerkt ein Junge und zeigt auf eine Waage. Schnell erfahren die Kinder, wie die Zahlen, die sie beim Zählen mechanisch aneinanderreihen, „lebendig“ werden.



Seit einiger Zeit gibt es einen besonderen „Schulespieltag!“ im Kindergarten. An diesem Tag kommt nämlich die zukünftige Lehrerin der Erstklässler aus der Grundschule dazu. Das ist dann schon fast wie richtige Schule.

«Σχολειόπου να ναι πάμε! Διάβασμα, γράψιμο, μέτρημα, τι ωραία! Γι' αυτό κοπιάσαμε, γι' αυτό προσπαθήσαμε. Σχολείο όπου να ναι πάμε!» Τα μελλοντικά πρωτάκια ξελαρυγγίζονται τραγουδώντας το τραγούδι του «Παίζουμε σχολείο». Σήμερα το παιχνίδι αρχίζει με χορό. Από το cd-player ακούγεται ένα «κούτσι-κούτσι».

Τα παιδιά κρατάν κάρτες με λέξεις που ομοιοκαταληκτούν και τρέχουν χοροπηδώντας ολόγυρα. Η μουσική διακόπτεται. Ο καθένας φωνάζει τη λέξη του: «Σούπα!», «Φεγγάρι!». Σύντομα βρίσκονται η «κούπα» και το «φανάρι». Οι κάρτες ξαναμοιράζονται και ο χορός ξαναρχίζει.



Μετά φτάνει η «στρίγκλα», που της αρέσει να πειράζει τα παιδιά. «Ποτέ δε θα μαντέψετε τι κρύβεται κάτω από το τραπέζι!» σκούζει. «Άδα, άδα άδα, κάτω από το τραπέζι είναι μια αγελάδα!» ξελαρυγγίζονται αυτά κι εκείνη στραβομουτσουιάζει. Σίγουρα τέτοιες ομοιοκαταληξίες τα παιδιά θα αργήσουν να τις ξεχάσουν.

Την επόμενη φορά θα μετρήσουμε και θα ζυγίσουμε. Σε μικρές ομάδες τα παιδιά προσπαθούν να μάθουν τι είναι πιο βαρύ, πιο μακρύ, μεγάλο, φαρδύ.

«Τέτοιο έχει και η αδελφή μου στο σχολείο!» φωνάζει κάποιος παιδί κρατώντας στο χέρι του ένα χάρακα. «Να και οι αριθμοί!» παρατηρεί κάποιος αγόρι δείχνοντας μια ζυγαριά. Γρήγορα τα παιδιά μαθαίνουν πώς «ζωντανεύουν» οι αριθμοί, τους οποίους μετρώντας λεν στη σειρά μηχανικά.

Εδώ και κάποιο καιρό στο νηπιαγωγείο υπάρχει η μέρα του «Παίζουμε σχολείο». Έρχεται μάλιστα από το δημοτικό και η δασκάλα που θα αναλάβει μελλοντικά τα πρωτάκια. Είναι σχεδόν σαν αληθινό σχολείο.

Schnell haben auch die ganz ängstlichen Kinder Zutrauen gewonnen und ihre Schüchternheit überwunden. Die Lehrerin hat einen Eindruck von den Schwächen und Stärken ihrer zukünftigen Erstklässler bekommen und kann sich schon vor Schulbeginn darauf einstellen.

Mit Herzklopfen zum ersten Schultag? Das wird kaum der Fall sein, höchstens bei Mama und Papa. Und das ist gut so, denn Lernen und Angst haben - das verträgt sich nicht!

Έτσι ακόμα και τα πιο ντροπαλά παιδιά αποκτούν γρήγορα εμπιστοσύνη και ξεπερνούν τη συστολή τους. Από την άλλη και η δασκάλα σχηματίζει μια εικόνα της μελλοντικής της τάξης με τα δυνατά και τα αδύνατα σημεία της.

Καρδιοχτύπι την πρώτη μέρα του σχολείου; Ποτέ, εκτός ίσως από τη μαμά και τον μπαμπά. Και αυτό είναι καλό, γιατί μάθηση και άγχος δεν παν μαζί!

Die Orientierungsstufe - Herzlich willkommen an der DSA!

Η Βαθμίδα Προσανατολισμού – τάξεις 5d /e – καλώς ήρθατε στη ΓΣΑ

Astrid Itter, verantwortlich für die Orientierungsstufe, Lehrerin
Astrid Itter, υπεύθυνη για τη Βαθμίδα Προσανατολισμού, καθηγήτρια

Projekttag und Aktionen:

- Tutorenbetreuung durch Schülerinnen und Schüler der Klasse 8
- Schulrallye – Kennenlernen des neuen Gebäudes in der ersten Schulwoche
- 1. sozialer Tag: Miteinander statt gegeneinander
- 2. sozialer Tag: Einführung in die Streitschlichtung
- Baumpflanzaktion der 5. Klassen
- Faschingsfeier



Ημέρες Προγραμμάτων και Δράσεις:

- Καθοδήγηση των tutors από τις μαθήτριες και τους μαθητές των τάξεων 8.
- Σχολικό ράλι – γνωριμία του νέου κτιρίου κατά την πρώτη σχολική εβδομάδα.
- Πρώτη Κοινωνική Ημέρα: Ο ένας μαζί με τον άλλο αντί ο ένας εναντίον του άλλου.
- Δεύτερη Κοινωνική Ημέρα: Εισαγωγή στη διευθέτηση συγκρούσεων.
- Γιορτή του καρναβαλιού.



Baumpflanzaktion der Klassen 5 d/e

Mir persönlich gefiel diese Aktion sehr. Wir fuhren um 8 Uhr morgens mit dem Bus von der Schule weg in Richtung Philothei. Das war unser Ziel. Wir brauchten ziemlich lange, bis wir da waren. Aber na ja. Dort angekommen, bekam jeder ein Bäumchen. Währenddessen wurde uns erklärt, wie man die Bäume einpflanzt. Jetzt konnte es losgehen. Alle pflanzten nun ihre Bäumchen. Manche waren nach ein paar Minuten bereits bei ihrem zweiten Bäumchen. Andere brauchten Hilfe, die sie von unseren Tutoren bekamen. Als alle fertig waren, schauten wir stolz auf unsere getane Arbeit. Dann ging es weiter zum Veikos Park...

Georg Thalassios, 5d

Bei der Pflanzaktion haben wir viele Bäume gepflanzt und dadurch diesen Ort „geschmückt“. Das war einfach traumhaft.

Christian Wohlhaupt, 5d

Δράση: δένδροφύτευση από τις τάξεις 5d /e

Προσωπικά αυτή η δράση μου άρεσε πολύ. Στις 8:00 το πρωί κατευθυνθήκαμε με το πούλμαν προς τη Φιλοθέη. Κάναμε αρκετή ώρα, μέχρι να φτάσουμε, αλλά εντάξει. Αμέσως έδωσαν στον καθένα μας από ένα δεντράκι και μας εξήγησαν πώς φυτεύουν. Όλοι φύτεψαν τα δεντράκια τους. Μερικοί σε λίγα λεπτά κιάλας φύτεψαν το δεύτερο. Άλλους χρειάστηκε να τους βοηθήσουν οι tutors. Αφού τελειώσαμε, κοιτάξαμε με υπερηφάνεια το έργο μας. Μετά συνεχίσαμε το δρόμο μας για το πάρκο «Βείκου»...

Georg Thalassios, 5d

Στη δράση της δένδροφύτευσης φυτέψαμε πολλά δέντρα και «στολίσαμε» έτσι αυτό τον τόπο. Ήταν πραγματικά κάτι ονειρεμένο.

Christian Wohlhaupt, 5d

Lesenacht / Νύχτα ανάγνωσης

Lesen – in Büchern schmökern – noch dazu eine ganze Nacht? Diese Erfahrung Schülern zu vermitteln klingt verlockend, aber auch ein wenig gewagt. Vom Lesen begeisterte Schüler sind ohnehin bei einer Lesenacht eifrig dabei, bleibt die Hoffnung, dass der Funke der Lesefreude ein wenig auf den Rest der Gruppe überspringt. Ein Leseabend heißt dabei allerdings nicht etwa ununterbrochenes Lesen von Büchern, sondern kreativer Umgang mit dem Buch, Anregung zum Austausch über interessante – geliebte / beliebte – Bücher sowie Stärkung der Klassengemeinschaft durch das Miteinander von der Abendbrotzeit bis zum Frühstück.

Alias Carolin Contomichalos & Roxani Heltriegel, 7e

Hallo, ich bin das Buch „Whisper“!

Stellt euch vor: am 20.03.09 geschah etwas sehr Aufregendes in der DSA! Es kam die Klasse 7e mit Fr. Biscopring und Fr. Mandopoulou in die Schulbibliothek, um dort eine Lesenacht zu verbringen. Als alle angekommen waren und ihre Schlafsäcke ausgepackt hatten, spielten sie „Gordischer Knoten“! Nun bekamen die Schüler Hunger und aßen die zum Teil selbstgemachte Pizza. Dann machten sie eine Schatzsuche und im Anschluss ein Bücherquiz. Der Preis war gut hinter den Computern versteckt und bestand aus zwei Tüten Gummibärchen, die gerecht aufgeteilt wurden. Es machte sehr viel Spaß ihnen beim Büchervorstellen zuzuhören, denn sie können alle sehr gut lesen!

Beate Siametes-Biscopring, Lehrerin
Beate Siametes-Biscopring, καθηγήτρια

Διάβασμα – βιβλία - και μάλιστα για μια ολόκληρη νύχτα; Να δώσεις στα παιδιά την ευκαιρία μιας τέτοιας εμπειρίας μοιάζει δελεαστικό αλλά και τολημρό. Όσοι μαθητές είναι φανατικοί αναγνώστες σίγουρα θα ακολουθήσουν, ας ελπίσουμε μόνο πως η σπίθα της αναγνωστικής χαράς θα μεταδοθεί κάπως και στα υπόλοιπα μέλη της ομάδας. Μια αναγνωστική βραδιά πάντως δεν αποτελεί μόνο ακατάπαστο διάβασμα, αλλά και δημιουργική σχέση με το βιβλίο, ερέθισμα για ανταλλαγή σκέψεων σχετικά με ενδιαφέροντα - αγαπημένα ή όχι – βιβλία, ενίσχυση του ομαδικού αισθήματος της τάξης μέσω της παρέας στο βραδινό φαγητό και στο πρόγευμα.



Alias Carolin Contomichalos & Roxani Heltriegel, 7e

Γεια σας, είμαι το βιβλίο «Whisper»!

Φανταστείτε, στις 20.03.09 συνέβη κάτι πολύ συνταρακτικό στη ΓΣΑ! Οι μαθητές της 7e με την κυρία Biscopring και την κυρία Μαντοπούλου ήρθαν στη σχολική βιβλιοθήκη να για μια νύχτα ανάγνωσης. Αφού ετοίμασαν τους υπνόσακούς τους κι έπαιξαν «γόρδιο δεσμό», έφαγαν

Leider wurde es jetzt langsam Schlafenszeit. Aber wer schläft denn schon bei so einer Gelegenheit?! Die Lehrer schliefen schon fast, aber bei der 7e ging es erst richtig los ...! Sie lasen , sie quatschten Wenn da nicht Fr.Mandopoulou gewesen wäre! Sie wurde von dem Lärm, den die Klasse machte, wach, sagte ihnen, dass sie ruhig sein sollten, und legte sich wieder hin.

Dann schlief ich, müde vom Beobachten, ein. Als ich am nächsten Tag aufwachte, saßen alle Kinder am Tisch und aßen Kuchen. Getrunken wurde Punsch! Nach und nach wurden dann die übermüdeten Schüler abgeholt. Also musste ich wieder bis Montag warten, bis etwas Spannendes passierte und mich vielleicht jemand aus der 7e ausleiht!

Euer Buch „Whisper“

πίτσα - εν μέρει καμωμένη με τα χεράκια τους - έπαιξαν «κυνήγι θησαυρού» κτλ. και παρουσίασαν διάφορα βιβλία. Είναι χάρμα να τους ακούς να διαβάζουν, διαβάζουν όλοι πολύ ωραία! Μετά έφτασε η ώρα του ύπνου – και τότε άρχισε το πανηγύρι - γιατί ποιος κοιμάται τέτοιες στιγμές; Η 7e συνέχισε να διαβάζει και να κουβεντιάζει, και μάλιστα μολονότι η κυρία Μαντοπούλου ξαφνικά πήγε να τους τα χαλάσει.

Έπειτα κουρασμένο να παρατηρώ, αποκοιμήθηκα κι εγώ. Όταν το επόμενο πρωί ξύπνησα, τα παιδιά προγευμάτιζαν κιάλας. Μετά οι ξαγρυπνιασμένοι μαθητές ένας ένας έφυγαν. Έπρεπε λοιπόν να περιμένω μέχρι τη Δευτέρα μήπως και συμβεί κάτι συναρπαστικό. Ίσως τότε να με δανειζόταν κανένας μαθητής της 7e!

Το βιβλίο σας, «Whisper»

Miteinander in Aktion - Begegnungstag der 7. Klassen

Ημέρα συνάντησης των τάξεων 7

Verantwortlich: Christoph Holzwarth, Lehrer
Υπεύθυνος: Christoph Holzwarth, καθηγητής

Angeliki Kanellakopoulou, Leiterin des Gymnasiums
Αγγελική Κανελλακοπούλου, Διευθύντρια του Γυμνασίου

118 Schüler, zwölf Lehrkräfte, fünf Stunden Zeit - das sind die Rahmenbedingungen für die Aktionen am Begegnungstag der 7. Klassen. Auch in diesem Jahr saßen die Schüler zunächst brav nach Klassen getrennt in der Aula und waren unterschiedlich skeptisch, was die Schule denn dieses Mal von ihnen wollen könnte.

Άλλη μια φορά πραγματοποιήθηκε η συνάντηση των τάξεων 7 του Ελληνικού και του Γερμανικού Τμήματος, στις 6 Μαρτίου 2009. Η διαφορά ήταν ότι φέτος τα παιδιά είχαν γνωριστεί ήδη τον Ιανουάριο κατά τη διάρκεια του Προγράμματος για τα Γεγονότα του Δεκέμβρη 2008. Έτσι η επαφή, η επικοινωνία και η συνεργασία των μαθητών και μαθητριών



Und dann ging alles sehr schnell. Nach einer kurzen Begrüßung verschwanden die Gruppen mit ihren Betreuern zur Erarbeitung der einzelnen Gruppenprojekte.

„Entschuldigung, aber sollen wir unseren Beitrag jetzt auf Griechisch oder auf Deutsch machen? Wir können uns nicht einigen.“

„Bei uns spricht nur einer kein Griechisch - dann können wir doch auch ohne Deutsch auskommen, oder?“

του Ελληνικού και του Γερμανικού Τμήματος ήταν κατά γενική ομολογία πολύ ευκολότερη. Θέατρο, μαγειρική, μουσική, εικαστικά, ενόργανη γυμναστική και ελληνικοί χοροί ήταν τα θέματα με τα οποία ασχολήθηκαν οι μικτές ομάδες. Μετά από τρεις διδακτικές ώρες κοινής δουλειάς παρουσίασαν τους “καρπούς” τους στην αίθουσα εκδηλώσεων της Σχολής. Η ομάδα θεάτρου με υπεύθυνους τον κύριο Holzwarth και την κυρία Θεοχαροπούλου παρουσίασε μικρά σκετσάκια που ετοίμασαν τα ίδια τα παιδιά, η ομάδα του κυρίου Ρούμπου και της κυρίας Stark μάς εντυπωσίασε με τους ελληνικούς χορούς, ο δόκτωρ Θ. Μαγγίδης

„Wir können unmöglich zwei Theaterstücke schreiben in der kurzen Zeit, aber wenn immer eine Hälfte der Zuschauer nur Bahnhof versteht, dann ist das doch auch blöd. Was machen wir jetzt?“



Bereits nach kurzer Diskussion wird den Schülern klar, dass hier die Sprachen, die immer wieder noch als trennend empfunden werden, besser in den Hintergrund treten sollten. Aber wie kann man miteinander sprechen ohne Worte zu verwenden? Was sind die Gemeinsamkeiten, auf denen man aufbauen muss?

Was in den folgenden zwei Stunden dann passiert, ist aufregend, voller Unwägbarkeiten, nur bedingt planbar und im Ergebnis für Teilnehmer wie Organisatoren oft gleichermaßen überraschend. Schüler, die sich bisher bestenfalls dem Namen nach kannten oder im Pausenhof wohlwollend ignorierten, fangen an miteinander die Zutaten für das Abschlussbuffet zuzubereiten, stützen und tragen sich bei den Sportpyramiden, musizieren miteinander, tanzen in einer bunt gemischten Gruppe zu griechischer Musik, malen sich gegenseitig, erarbeiten die Choreographie für eine Performance oder tüfteln an einem Theaterstück über bilinguale Sprachlosigkeit. Gerade auch unsere Schüler der griechischen 7. Klassen, die zu diesem Zeitpunkt gerade mal erst ein halbes Jahr an der DSA sind, sollen an diesem Tag in ihrer Schule endgültig richtig ankommen.

Für uns als Betreuer dieses pädagogischen Projekts, ist an diesem Punkt bereits das Ziel erreicht: Schüler aus verschiedenen Kulturen arbeiten miteinander an Aufgaben, wie sie wohl später auch immer wieder in ähnlicher Form an sie herangetragen werden. Sie vergessen ganz nebenbei das möglicherweise manchmal noch Trennende und konzentrierten sich ganz auf ihr gemeinsames Vorhaben.

Was dann als wunderschönes Nebenprodukt entsteht, ist ein kleines Fest mit 118 Gästen, ist ein über einstündiges Bühnen-Programm mit 118 Akteuren, ist ein abschließendes gemeinsames Essen. Im Ergebnis wird nur für den Kenner sichtbar, wie viel kluge Vorüberlegung von den betreuenden Lehrkräften in dieses Gesamtprojekt eingegangen ist, damit scheinbar mühelos gelingt, was gruppendynamisch eigentlich äußerst heikel sein müsste. Für die Teilnehmer bleibt es ausgelassenes, konzentriertes Spiel.

An dieser Stelle sei auch noch einmal ein ausdrücklicher Dank ausgesprochen, sowohl an die Schüler für ihr bereitwilliges Mitmachen als auch an die Kollegen für ihre umsichtige Vorbereitung und ihren engagierten Einsatz weit über ihren regulären Unterricht hinaus.

με την κυρία Reimitz καθοδήγησαν τα παιδιά της ομάδας τους στα μονοπάτια της μουσικής, η κυρία Νάνου και ο κύριος Hurrpertz έμαθαν στα παιδιά πώς να φτιάχνουν ανθρώπινες πυραμίδες, οι δυο ομάδες εικαστικών του κυρίου Noll μαζί με την κυρία Bachmann και της κυρίας Enzmann μαζί με την κυρία Κολλιοπούλου απέδειξαν πόσο ευρηματικά μπορούν να δουλέψουν σε τόσο μικρό διάστημα τα παιδιά. Στο τέλος της γιορτής όλοι οι συμμετέχοντες δοκίμασαν τις λιχουδιές που είχε ετοιμάσει η ομάδα της κυρίας Γαζή. Κατά γενική ομολογία όλοι πέρασαν καταπληκτικά, τα παιδιά συνεργάστηκαν με υπευθυνότητα και κέφι και οι καθηγητές έβαλαν όλο το απαιτούμενο μεράκι. Τους ευχαριστούμε όλους ολόθερμα! Την ευθύνη της διοργάνωσης είχαν η Διευθύντρια του Γυμνασίου, κυρία Αγγελική Κανελλακοπούλου, και ο υπεύθυνος της Πρώτης Βαθμίδας του Γερμανικού Γυμνασίου, κύριος Christoph Holzwarth.



Aids

Organisation: Lutz Tegge, Lehrer / Οργάνωση: Lutz Tegge, καθηγητής

Vassiliki KOLONOU, 10a / Βασιλική Κολοβού, 10a

Am 1. Dezember ist der Internationale Anti-Aids-Tag. An jenem Tag nahmen wir am von Lehrern durchgeführten Workshop teil, der uns mehr über Aids, eine der schwersten Krankheiten unserer Zeit aufklären sollte.

Zu Beginn diskutierten wir mit Herrn Reimitz über die Vorurteile, die viele von uns noch immer gegenüber an Aids erkrankten Menschen haben. Aus den Gesprächen ging hervor, dass die mangelnde Aufklärung gerade hinsichtlich der Frage, wie jemand mit dem HIV-Virus angesteckt werden kann, der Hauptgrund für die Vorurteile ist. Man hat Angst davor, Aids-Infizierte zu berühren oder mit ihnen zu sprechen, man fühlt sich unwohl, wenn man mit ihnen im selben Raum ist.

Danach festigten wir im Rahmen eines angenehmen Frage-Antwort-Spiels unsere Kenntnisse hinsichtlich der Übertragbarkeit der Krankheit, sodass wir uns mit diesen Kenntnissen besser schützen können.

In der nächsten Phase sollten wir eine fiktive Person erfinden und sie familiär und beruflich charakterisieren. Anschließend diskutierten wir mit Frau Nerantzaki über die Veränderungen, die sich im Leben dieser Person ergeben würden, wenn sie von einer Aids-Erkrankung erfahren würde. Dabei äußerte jeder seine Meinung, wie man sich gegenüber einem Aids-Kranken verhalten sollte.

Zum Schluss sahen wir einen Film über einen Aids-Kranken, über seine Alltagsprobleme, über seine Schwierigkeiten mit seinem Umfeld. Das Programm dieses Projekttages war insgesamt sehr interessant. Wir wurden über die wichtigen Aspekte der Aids-Krankheit informiert, bekamen einen Einblick in das Alltagsleben der Erkrankten und lernten etwas über Vorbeugemaßnahmen.

Η 1^η Δεκεμβρίου είναι η Παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS, μιας από τις σοβαρότερες ασθένειες στη σημερινή εποχή. Εκείνη τη μέρα λοιπόν με τη βοήθεια κάποιων καθηγητών ακολουθήσαμε ένα πρόγραμμα, σκοπός του οποίου ήταν να ενημερωθούμε περισσότερο για το AIDS.

Αρχικά συζητήσαμε με τον κύριο Reimitz για τις προκαταλήψεις που έχει ο περισσότερος κόσμος απέναντι σε οροθετικούς ανθρώπους. Μέσα από τη συζήτηση φτάσαμε στο συμπέρασμα ότι αυτές οι προκαταλήψεις οφείλονται στην ελλιπή ενημέρωση που υπάρχει σχετικά με το πώς μπορεί να μολυνθεί κάποιος από τον ιό HIV, στον οποίο οφείλεται αυτή η ασθένεια. Οι άνθρωποι λοιπόν φοβούνται να αγγίξουν τους φορείς του AIDS ή να μιλήσουν μαζί τους και αισθάνονται πολύ άβολα, όταν βρίσκονται στον ίδιο χώρο με αυτούς.

Στη συνέχεια μέσα από μια ευχάριστη διαδικασία με ερωτήσεις εμπέδωσαμε καλύτερα τους τρόπους με τους οποίους μεταδίδεται το AIDS, ώστε να μπορούμε να προστατευτούμε.

Στο τρίτο στάδιο έπρεπε να φτιάξουμε με τη φαντασία μας ένα άτομο και να παρουσιάσουμε την οικογενειακή και επαγγελματική του κατάσταση. Έπειτα συζητήσαμε με την κυρία Νερατζάκη για τις αλλαγές που θα δημιουργούνταν στη ζωή του συγκεκριμένου ατόμου, αν εκείνο μάθαινε ότι είναι θετικό στον ιό HIV. Παράλληλα όλα τα παιδιά εκφράσανε τη γνώμη τους για το πώς θα έπρεπε να συμπεριφέρεται κανείς απέναντι σε ένα οροθετικό άτομο.

Τέλος είδαμε μια ταινία που αναφερόταν σε έναν άνθρωπο ο οποίος είχε μολυνθεί από το AIDS και επικεντρωνόταν στα προβλήματα τα οποία εκείνος θα έπρεπε να αντιμετωπίσει καθημερινά, τόσο σε σχέση με την υγεία του όσο και σε σχέση με τις συναναστροφές του. Το πρόγραμμα εκείνης της ημέρας ήταν πολύ ενδιαφέρον. Ενημερωθήκαμε σχετικά με όλα όσα αφορούν το AIDS, αντιληφθήκαμε πώς αντιμετωπίζονται οι οροθετικοί από την κοινωνία και μάθαμε πώς να προστατεύουμε τους εαυτούς μας.

Anastasia-Kyveli Samanta, 10c - Αναστασία-Κυβέλη Σαμαντά, 10c

Der 1. Dezember ist dem HIV-Virus gewidmet. Aus diesem Anlass luden unsere Lehrer eine am Evangelismos-Krankenhaus tätige Ärztin an unsere Schule, die die Schüler der 10. Klassen über diese Krankheit aufklären sollte.

Η 1^η Δεκεμβρίου είναι μια μέρα αφιερωμένη στον ιό του HIV-AIDS. Ως αποτέλεσμα οι καθηγητές του σχολείου πήραν την πρωτοβουλία να καλέσουν μια γιατρό από τον «Ευαγγελισμό», ώστε να ενημερωθούν οι μαθητές της Α΄ Λυκείου κατάλληλα για τον ιό.

Großen Eindruck machte sofort, wie offen diese Ärztin zu uns Schülern sprach. Zu Beginn des Gesprächs stellte sie uns einige Fragen wie „Was geht euch beim Wort Aids durch den Kopf, um herauszubekommen, inwieweit wir mit dem Thema vertraut sind. Nach etwas zögerlichem Beginn wurde die Zusammenarbeit mit der Ärztin immer besser. Wir bekamen viele nützliche Informationen über das Virus, die Ansteckungswege und die Infizierten. Die Ärztin unterstrich, dass man einem Infizierten die Krankheit nicht anmerken könne, weder äußerlich noch charakterlich. Daneben riet sie uns, keine Scheu vor Infizierten zu haben. Sie können uns nicht gefährlich werden, solange wir bei sexuellen Kontakten die nötigen Vorsichtsmaßnahmen ergreifen. Zum Abschluss verteilte sie Aids-Plaketten und Kondome.

Insgesamt war es ein angenehmes Programm, bei dem wir richtige Informationen über ein Virus bekamen, das nach wie vor hartnäckig die Menschheit geißelt, und bei dem wir eigene Vorschläge zur Reduzierung der HIV-Infizierten einbringen konnten.

Το πρώτο πράγμα που πρόσεχε κανείς στη γιατρό ήταν πόσο ανοιχτά μιλούσε με τους μαθητές. Έκανε αρχικά κάποιες βασικές ερωτήσεις, όπως ποιες σκέψεις μάς έρχονται στο μυαλό, όταν ακούμε τη λέξη AIDS, με σκοπό να διαπιστώσει τις γνώσεις μας πάνω στο θέμα. Πήραμε πολλές χρήσιμες πληροφορίες για τον ιό, όπως για τους τρόπους με τους οποίους μεταδίδεται και για τους ανθρώπους που θα μπορούσαν να είναι οροθετικοί. Η γιατρός τόνισε πως δεν μπορούμε να διακρίνουμε ποιος άνθρωπος είναι φορέας από την εμφάνισή του ή από τα διάφορα χαρακτηριστικά του. Επίσης μας συμβούλεψε να μη φοβόμαστε όσους είναι οροθετικοί, καθώς δεν κινδυνεύουμε από αυτούς, αν δεν έχουμε σεξουαλική επαφή μαζί τους χωρίς προφυλάξεις. Στο τέλος μάς μοίρασε κάποιες κονκάρδες με το σήμα του AIDS και προφυλακτικά.

Συνολικά ήταν ένα ευχάριστο πρόγραμμα, μέσω του οποίου λάβαμε σωστές πληροφορίες για έναν από τους ιούς που «βασανίζουν» περισσότερο τον κόσμο και προτείναμε λύσεις για μείωση του αριθμού των φορέων.

Aristotelis Paradimitriou, 10c / Αριστοτέλης Παπαδημητρίου, 10c

Bei unserem Treffen mit einer Ärztin der Sonderabteilung des Krankenhauses „Evangelismos“ am 1. Dezember, dem Internationalen Anti-Aids-Tag, führten wir Gespräche über das Virus und äußerten unsere Überlegungen zu einer Krankheit, die Tausende von Menschen auf der ganzen Welt geißelt.

Wir erfuhren etwa, dass man einer Person eine Aids-Erkrankung äußerlich nicht ansehen kann. Auch sagte uns die Ärztin, dass der Großteil der Erkrankten in Afrika lebe, was darauf zurückzuführen sei, dass es einen Mangel an Experten gebe, die die Einwohner hinreichend über Vorsichtsmaßnahmen beim Sex aufklären würden.

Ebenfalls erfuhren wir, dass ein an Aids Erkrankter durch eine therapeutische Behandlung den Virenanteil im Blut reduzieren könne, ohne den Virus endgültig zu zerstören. Am Ende des Treffens verteilte die Ärztin Kondome und betonte deren Notwendigkeit.

Abschließend sollte untersucht werden, dass Treffen mit Experten zu so einem wichtigen Thema nicht nur aus Anlass des Internationalen Anti-Aids-Tages stattfinden sollten, sondern viel häufiger, sodass die Zahl der Infizierten allmählich reduziert werden kann.

Στη συνάντησή μας με τη γιατρό της ειδικής μονάδας του νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» την 1^η Δεκεμβρίου, Παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS, συζητήσαμε για αυτόν τον ιό και εκφράσαμε τις απορίες και τις σκέψεις μας πάνω σε μια ασθένεια που μαστίζει χιλιάδες ανθρώπους σε ολόκληρη τη γη.

Μάθαμε, π.χ., ότι κάποιος δεν μπορεί να καταλάβει εξ όψεως αν ένας άνθρωπος έχει προσβληθεί από τον ιό του AIDS. Ακόμη η γιατρός μάς είπε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των ασθενών ζει στην Αφρική, εξαιτίας του γεγονότος ότι εκεί δεν υπάρχουν ειδικοί για να ενημερώσουν τους κατοίκους σχετικά με τις συνέπειες της σεξουαλικής επαφής χωρίς προφυλάξεις.

Παράλληλα πληροφορηθήκαμε ότι, αν κάποιος είναι φορέας του AIDS, μπορεί με θεραπευτική αγωγή να μειώσει την ποσότητα του ιού στο αίμα του, μολονότι σίγουρα δεν μπορεί να τον αποβάλει ολοκληρωτικά. Στο τέλος της συνάντησης η γιατρός μάς μοίρασε προφυλακτικά και μας τόνισε την αναγκαιότητά τους.

Τέλος πιστεύω ότι συναντήσεις με ειδικούς για ένα τόσο σημαντικό θέμα δε θα έπρεπε να γίνονται μόνο με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS, αλλά και πιο συχνά, γιατί έτσι σίγουρα θα σημειωνόταν ο αριθμός των φορέων του ιού.

Virtuelles Unternehmen 2009

Εικονική Επιχείρηση 2009

Die Schüler der 10. Klasse der griechischen Abteilung nahmen an einem Projekt teil, bei dem sie den Arbeitsalltag und die Bedingungen in einem Unternehmen nacherleben konnten. In Gruppenarbeit entwickelten sie ein virtuelles Unternehmen. Indem sie ihre eigenen Ideen einbrachten, erprobten die Schüler ihre unternehmerischen und planerischen Fähigkeiten und folgten dabei Schritt für Schritt allen Prozeduren, die zur Gründung eines Unternehmens erforderlich sind.

Im Rahmen dieses Projekts konnten die Schüler ihre Fähigkeit zur Gruppenarbeit erproben, ihr Organisationstalent und ihre Kommunikationsfähigkeit stärken, lernen ihre Zeit sinnvoll einzuteilen, Verantwortung zu übernehmen und Probleme zu lösen, aber auch Präsentationen durchführen. Mit diesem Projekt sollten die Schüler grundsätzliche Erfahrungen sammeln und nützliche praktische Kenntnisse erwerben, die für sie auch langfristig von Bedeutung sein würden.



Verantwortlich: Nikos Andriopoulos. Lehrer
Υπεύθυνος: Νίκος Ανδριόπουλος, καθηγητής

Οι μαθητές της Α' Λυκείου που έλαβαν μέρος στο πρόγραμμα αυτό, κλήθηκαν να βιώσουν μια αληθινή επιχειρηματική εμπειρία, αναπτύσσοντας μια εικονική επιχείρηση μέσα από ομαδική δραστηριότητα. Συνθέτοντας τις δικές τους προτάσεις, οι μαθητές δοκίμασαν τις επιχειρηματικές και στρατηγικές τους δεξιότητες, ακολουθώντας επακριβώς όλες τις διαδικασίες που απαιτούνται για τη σύσταση μιας πραγματικής εταιρίας.



Μέσα από τη δοκιμασία αυτή, οι μαθητές έλεγξαν τις ικανότητές τους στην ομαδική εργασία, στην οργάνωση, στην επικοινωνία, στη διαχείριση του χρόνου τους, στην ανάληψη ευθυνών και στην επίλυση προβλημάτων, αλλά και στη διεξαγωγή παρουσιάσεων. Στόχος ήταν η αποκόμιση ουσιαστικής εμπειρίας που θα τους βοηθήσει να αποκτήσουν πρακτικές γνώσεις, που μακροπρόθεσμα θα τους φανούν χρήσιμες.

Geschichtsexkursion nach Nafplio

Εκδρομή ιστορικού περιεχομένου στο Ναύπλιο

Alkis Blanz, 11e

Eine Geschichtsexkursion nach Nafplio Anfang Juni hört sich erst einmal sehr „trocken“ und langweilig an. Dennoch hat Herr Laudwein es geschafft, uns eines Besseren zu belehren. Wir hatten im Vorfeld in

Μια εκδρομή ιστορικού περιεχομένου στο Ναύπλιο αρχές Ιουνίου φαίνεται εκ πρώτης όψεως σαν κάτι «στεγνό» και πληκτικό. Όμως ο κύριος Laudwein πέτυχε κάτι διαφορετικό. Είχαμε προετοιμάσει σε



kleinen Gruppen mehrere kleine Referate zur griechischen Geschichte der Neuzeit vorbereitet, die wir in der alten Hauptstadt Nafplio vortragen sollten. Angekommen in dieser doch sehr geschichtsträchtigen Stadt hatten wir jedoch nur den Strand und das schöne Wetter im Kopf. Wir sollten erst arbeiten und dann als Belohnung an den Strand gehen dürfen. Die neun vorbereiteten Referate wurden an den Schauplätzen der griechischen Geschichte der Neuzeit mehr oder weniger gut gehalten, wir bekamen unseren Strandbesuch und alle waren glücklich. Nach etlichen Spaziergängen durch die Stadt, in der die Geschichte ihre Spuren hinterlassen hat, aßen wir in einer der vielen Tavernen von Nafplio zu Abend. Schon leicht müde ließen wir den ereignisreichen Tag an der Promenade bei einer sehr sommerlichen Abendatmosphäre ausklingen. Am Morgen standen noch weitere Referate und ein Museumsbesuch an. Die Klasse entschied sich für die Pinakothek mit ihren vielen Gemälden vom griechischen Befreiungskampf. Alles in allem ist zu sagen, dass die Exkursion ein voller Erfolg war. Uns wurde Geschichte anschaulich gemacht und nebenher hatten wir noch 26 Stunden Sommer in einem schönen Städtchen. Exkursionen sind doch immer eine Bereicherung und eine Abwechslung im Schulalltag. Wir, die Klasse 11e, waren begeistert von der Exkursion und sind froh einen so schönen Abschluss des Schuljahres gehabt zu haben.

μικρές ομάδες σύντομες εργασίες σχετικά με τη σύγχρονη ελληνική ιστορία, τις οποίες θα παρουσιάζαμε, όταν θα φτάναμε στην παλιά πρωτεύουσα, το Ναύπλιο. Από τη στιγμή όμως που βρεθήκαμε στην ιστορική αυτή πόλη, το μόνο που σκεφτόμασταν ήταν η παραλία και ο ωραίος καιρός. Αυτά ωστόσο δε θα ήταν παρά η ανταμοιβή για τη δουλειά μας. Έτσι πρώτα παρουσιάσαμε τις εννιά εργασίες στους τόπους όπου διαμείφθηκαν τα γεγονότα και μετά διασκεδάσαμε. Το βράδυ, αφού περπατήσαμε στην πόλη, στην οποία η ιστορία έχει αφήσει τα ίχνη της, δειπνήσαμε σε μια από τις πολλές ναυπιώτικες ταβέρνες. Ελαφρά νυσταγμένοι αποτελειώσαμε την πλούσια σε γεγονότα μέρα στην παραλία σε πολύ καλοκαιρινή ατμόσφαιρα. Το επόμενο πρωί μάς περίμενε η παρουσίαση και άλλων εργασιών καθώς και μια επίσκεψη μουσείου. Προτιμήσαμε την πινακοθήκη, με τις πολλές αναπαραστάσεις από τον ελληνικό απελευθερωτικό αγώνα. Συμπερασματικά η εκδρομή είχε μεγάλη επιτυχία. Προσεγγίσαμε με αναπαραστατικό τρόπο την ιστορία και ζήσαμε 26 ώρες καλοκαιριού σε μια όμορφη μικρή πόλη. Οι εκδρομές πάντα εμπλουτίζουν τις εμπειρίες μας και αποτελούν εναλλαγή στη σχολική καθημερινότητα. Εμείς, η τάξη 11e, μείναμε ενθουσιασμένοι από την εκδρομή στο Ναύπλιο, που έκλεισε τόσο όμορφα αυτή τη σχολική χρονιά.

„Heiße Luft ohne Inhalt, aber mit Erregung“. Gedichte zu schreiben gilt für ihn als Menschenrecht, obwohl er selbst schon lange eingesehen hatte, das er kein Lyriker ist.

Für Martin Walser zählt nicht die Handlung, der Stoff eines Textes, sondern das Schreiben an sich, das sprachliche Niveau. Einen Satz wie „Um 5 Uhr ging die Marquise die Straße entlang“ hält er für außerordentlich grauenhaft! Man müsse das Gefühl haben, das hat noch niemand so gesagt wie du! Man sollte beim Schreiben auch nicht ehrlich sein, sondern genau! Aufsätze in der Schule schreibt man ja auch um Lügen zu lernen, denn Schreiben ist für ihn, etwas so schön zu sagen, wie es nicht ist, da die Welt unerträglich ist und das Schreiben sie erst erträglich macht.

Allerdings gibt es auch für einen so weisen Mann noch Themen, die ihm Probleme bereiten können. Zum einen ist es die Liebe, die man nur schwer in Worte fassen kann, zum anderen der Traum, der als innerste Unverständlichkeit gilt und bei dem man Gefahr läuft, ihm nicht mehr anzusehen, dass es ein Traum ist, sobald er zu Papier gebracht wurde. Träume sind laut Walser das Wildeste, was einem im Kopf passieren kann, sie verlieren bei der Deutung die Bedeutung.

Auf die Frage hin, ob er denn schon einmal bereut hätte, etwas geschrieben zu haben, auch hinsichtlich der starken Kritik nach seinem Buch „Tod eines Kritikers“, entgegnete er locker: Ein Autor muss zu seinen Werken stehen und kann sie nicht widerrufen. Die heftige Kritik an seinem letzten Werk kam allerdings sehr unerwartet und war skandalös, da das Buch über den „Showmaster“ Reich-Ranicki ja eigentlich die reinste Liebeserklärung sei!

Nach einigen weiteren Fragen zu Themen wie Heimatverbundenheit oder Korruption verabschiedeten wir uns von Herrn Walser, der bereits einen anstrengenden Tag hinter sich und eine anstrengende Lesung vor sich hatte – zum Glück hielt ihn der Wein wenigstens bei Laune, denn das angebotene Wasser hat er mit den Worten „So was trink ich nicht!“ verschmäht.

Zum Dank wollten wir ihm auch ein edles Tröpfchen griechischen Weins und Pistazien zum Knabbern mitbringen, doch vor lauter Aufregung blieb der bei Frau Penny stehen und so wollten wir als Entschädigung wunderschöne (nicht besonders preiswerte) Blumen sprechen lassen. Tja, seine Freude darüber hielt sich in Grenzen und da ihm die Blumen mehr eine Last zu sein schienen, schenkte er sie uns kurzer Hand zurück, worüber die Klasse sichtlich schockiert war. Um Herrn Walser einen Tipp zu geben und ihn dabei selbst zu zitieren: „Auch Kränkungen wollen gelernt sein. Je freundlicher, desto tiefer trifft's!“

Generell war es jedoch ein netter Abend und gar manch einer sagte sogar, Walser hätte einen großväterlichen Charakter, durch seine ruhige und bedächtige Stimme und seine markanten Augenbrauen, die ihm so viel Ausdruck verleihen!



Το πρώτο του σοβαρό ανάγνωσμα ήταν ο «Ροβινσώνας Κρούσος», ενώ το ενδιαφέρον του για τον Hölderlin, τον George και τον Goethe εκδηλώθηκε μόνο αργότερα. Ως αρχάριος στο γράψιμο, επειδή εύρισκε την πρόζα πολύ δύσκολη, συνέθετε ποιήματα για μια φίλη, τα οποία τώρα αποκαλεί «καυτό αέρα χωρίς περιεχόμενο, σκέτη διέγερση».



Επίσης: Σημασία δεν έχει η υπόθεση ενός έργου, αλλά το ίδιο το γράψιμο. Πρέπει να δημιουργείται στον αναγνώστη η αίσθηση ότι κανένας άλλος δεν το έχει πει αυτό έτσι όπως εσύ. Απαραίτητη για το συγγραφέα δεν είναι η εντιμότητα αλλά η ακρίβεια.

Θέματα που προβληματίζουν ακόμα το Martin Walser: Η αγάπη, που δύσκολα εκφράζεται με λόγια, και τα όνειρα, που, όταν μπαίνουν στο χαρτί, αλλοιώνονται, επειδή δείχνουν πιο κατανοητά από ό,τι το επιτρέπει η φύση τους.

Τέλος, στην ερώτησή μας – ενόψει μάλιστα της έντονης κριτικής που ασκήθηκε στο βιβλίο του «Tod eines Kritikers» - αν μετανιώνει για κάτι που έγραψε, ο Martin Walser απάντησε ότι: «ο συγγραφέας πρέπει να υποστηρίζει τα έργα του και δεν επιτρέπεται να τα αποκηρύττει» .

Μετά από μερικές ακόμη ερωτήσεις αποχαιρέτισαμε τον κύριο Walser, ο οποίος είχε εξάλλου μπροστά του και μια λογοτεχνική βραδιά στο Ινστιτούτο Goethe.

Γενικά ήταν μια ωραία συνάντηση και σε κάποιους ο Martin Walser φάνηκε κατά κάποιον τρόπο σαν παππούς, με την ήσυχη στοχαστική φωνή και τα εντυπωσιακά του φρύδια. Ένα παράπονο πάντως μάς απόμεινε: ότι μας επέστρεψε τα λουλούδια που του πήγαμε για να τον ευχαριστήσουμε!

Treffen mit der Schriftsteller-Legende Martin Walser

Συνάντηση με το συγγραφέα-μύθο, Martin Walser

Kann sich der höchstmotivierte Deutsch-LK der Klasse 12 ein Treffen mit einem der wohl berühmtesten deutschen Nachkriegsautoren Martin Walser entgehen lassen? NIEMALS! Und so organisierte unser Kursleiter Herr Barabas unter Kooperation mit dem Goethe-Institut ein Treffen mit dem nun schon sehr alten Schriftsteller um ihm einige interessante Fragen stellen zu können.

Martin Walser, der sich als sehr redselig, allerdings auch sehr bedächtig erwies, antwortete auf die Frage hin, wie er zum Schreiben gekommen ist: Der Unterschied zwischen Lesen und Schreiben ist sehr gering, da man beides aus genau denselben Gründen tut. Als Kind waren es die 72 Bände von Karl May, die ihn immer wieder zum Dorfkaplan pilgern ließen. Doch er las nicht nur des Vergnügens wegen, sondern auch, um seine Angst vor den alltäglichen Ereignissen zu überwinden. Er mochte es eben, wenn die Helden sich in höchster Gefahr befanden, die Spannung stieg und am Schluss alles mit einem Happyend ausklang.

Seine erste seriöse Lektüre war „Robinson Crusoe“, erst später kam das Interesse für Hölderlin, George und Goethe auf. Prosatexte zu schreiben hielt er als Schreibanfänger für zu schwer, also schrieb er Gedichte an eine Freundin. Er selbst bezeichnet diese Texte nun als



Simone Zeilermayr, 12

Μεγάλη ήταν η ικανοποίηση των μαθητών της τάξης Deutsch-LK με τη συνάντηση που διοργάνωσαν ο καθηγητής μας, κύριος Barabas, και το Ινστιτούτο Goethe με τον πιο διάσημο μεταπολεμικό Γερμανό λογοτέχνη, το Martin Walser.

Ο ηλικιωμένος πια συγγραφέας απαντώντας στην ερώτησή μας σχετικά με το πώς άρχισε να γράφει είπε ότι κατά την άποψή του η απόσταση ανάμεσα στην ανάγνωση και τη συγγραφή είναι ελάχιστη, γιατί και τα δύο συμβαίνουν για τον ίδιο λόγο. Ο ίδιος ως παιδί δε διάβαζε πάντως μόνο για διασκέδαση, αλλά και για να ξεπερνάει το άγχος που του προκαλούσαν διάφορα γεγονότα της καθημερινότητας.

Bodies

Alexandra Papada, 9a / Αλεξάνδρα Παπαδά, 9a

Im April besuchten wir mit unserer Biologielehrerin Frau Kavvadias die „Bodies“-Ausstellung im Ausstellungsgelände Technopoli in Gazi.



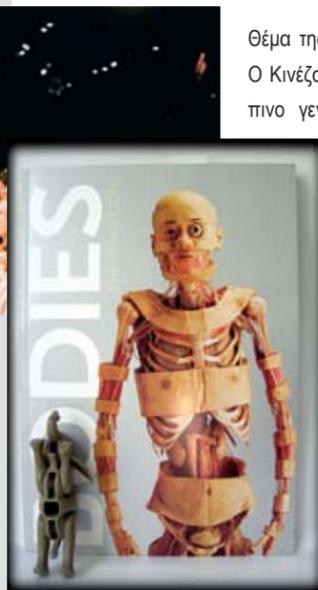
Das Thema der Ausstellung war der menschliche Körper. Der chinesische Künstler hatte zur Präsentation der einzelnen Themen menschliches Genmaterial verwendet. Die Exponate waren beeindruckend. Es handelte sich wirklich um echte menschliche Körper, die ganz oder teilweise zu sehen waren, nachdem sie vorher präzise getrennt und durch Silikon haltbar gemacht worden waren. Einige konzentrierten sich auf einen bestimmten Körperteil, andere zeigten den ganzen Körper und erklärten so dessen Funktionieren. Die Ausstellung gibt dem Besucher die Möglichkeit, die verschiedenen medizinischen Probleme unter neuem Blickwinkel zu verstehen. Dabei wird unser Augenmerk etwa auf Problemfelder gerichtet, die uns sehr beschäftigen wie Fettleibigkeit, Brustkrebs und andere Krebserkrankungen, Leberzirrhose, Extrauterin gravidität, Arthritis, Osteoporose und Knochenbrüche. Besonders betont wird der schädliche Einfluss des Rauchens auf unsere Organe.

Die Ausstellung „Bodies“ führte uns durch verschiedene Räume, in denen wir hautnah über viele „Bausteine“ des menschlichen Körpers aufgeklärt wurden, wie etwa das Skelett, die Muskulatur, die Fortpflanzungsorgane, den Atmungsapparat und den Blutkreislauf. Viele Exponate waren in lebhaften sportlichen Posen zu sehen. Das veranschaulichte uns unsere eigenen alltäglichen Gewohnheiten.

Besonders hervorzuheben ist der Ausstellungsraum mit den Embryonen. Dort konnte man deren Wachstum während der ersten Schwangerschaftswochen nachvollziehen.

11 Millionen Besucher haben bisher die Ausstellung besucht, ein Beweis für die enorme Zugkraft des Themas. Die pädagogische Bedeutung ist enorm, denn es wird einem die Gelegenheit gegeben, vertiefende Kenntnisse über die Anatomie und das Funktionieren des menschlichen Körpers zu erlangen.

Τον περασμένο Απρίλιο επισκέφθηκα με την τάξη μου και την καθηγήτριά μου της Βιολογίας, κυρία Καββαδία, την έκθεση “Bodies”, που λάμβανε χώρα στην «Τεχνόπολη» (Γκάζι).



Θέμα της έκθεσης ήταν το ανθρώπινο σώμα. Ο Κινέζος δημιουργός χρησιμοποίησε ανθρώπινο γενετικό υλικό στην παρουσίαση του εκάστοτε θέματος. Τα εκθέματα ήταν εντυπωσιακά. Ήταν αληθινά ανθρώπινα σώματα, που παρουσιάζονταν στην ολόκλητά τους ή ανά μέρη. Μερικά ανέπυσσαν ένα τμήμα του ανθρώπινου σώματος, ενώ άλλα ολόκληρο τον οργανισμό και περιέγραφαν τις λειτουργίες του. Η έκθεση δίνει τη δυνατότητα να δούμε και να καταλάβουμε τα διάφορα ιατρικά προβλήματα μέσα από μια νέα ματιά, εστιάζοντας την προσοχή μας σε ιατρικά θέματα που μας απασχολούν, όπως η

παχυσαρκία, ο καρκίνος του στήθους, ο καρκίνος, η κίρρωση του ήπατος, η εξωμήτρια κύηση, η αρθρίτιδα, η οστεοπόρωση και τα κατάγματα των οστών. Δίνεται ακόμη έμφαση στη ζημία που προκαλείται στα όργανα από το κάπνισμα.

Η έκθεση «Bodies» απλωνόταν σε διαφορετικές αίθουσες προσφέροντάς μας τη δυνατότητα να παρατηρήσουμε από κοντά το σκελετικό, μυϊκό, αναπαραγωγικό, αναπνευστικό, κυκλοφορικό και τα άλλα συστήματα του ανθρώπινου σώματος. Πολλά από τα εκθέματα ήταν τοποθετημένα σε παραστατικές αθλητικές στάσεις, επιτρέποντας να τα συσχετίσουμε με τις καθημερινές μας δραστηριότητες. Υπήρχε μάλιστα και ένα μέρος της έκθεσης όπου παρουσιαζόταν η ανάπτυξη του εμβρύου κατά τη διάρκεια της κύησης των πρώτων εβδομάδων.

Η έκθεση βρίσκει παγκόσμια αποδοχή με σχεδόν 11 εκατομμύρια επισκέπτες σε όλο τον κόσμο. Η εκπαιδευτική σημασία της είναι ανεκτίμητη, γιατί δίδεται η ευκαιρία στο ευρύ κοινό να διευρύνει τις γνώσεις του πάνω στην ανατομία και τις λειτουργίες του ανθρώπινου σώματος.

Bericht über die Teilnahme am Europa-Kolleg 2008 der Stiftung Niedersachsen, Herzog-August-Bibliothek Wolfenbüttel 19. Juli – 2. August 2008

Έκθεση για τη συμμετοχή στο Κολέγιο της Ευρώπης 2008 του Ιδρύματος της Κάτω Σαξονίας, Βιβλιοθήκη-Herzog-August του Wolfenbüttel,
19 Ιουλίου – 2 Αυγούστου 2008

Alexander Bottenbruch und Smaragda Voutsas, 13 / Alexander Bottenbruch και Σμαράγδα Βουτσά, 13

Im Sommer 2008 lud die Stiftung Niedersachsen zum 6. Mal 20 Schülerinnen und Schüler zu ihrem Europa-Kolleg ein, das diesmal dem Thema „Der Traum vom ‚ewigen Frieden‘. Konflikte lösen und Frieden wahren in Geschichte und Gegenwart“ gewidmet war. Ziel des Europa-Kollegs ist es, Schülern aus ganz Europa Gelegenheit zu geben, in intensivem gedanklichen und persönlichen Austausch Gemeinsamkeiten und kulturelle Vielfalt zu erfahren und anzuerkennen.

Als inhaltliche Vorbereitung verfassten wir alle einen Aufsatz zum Thema „Frieden schaffen durch Gewalt?“ bezogen auf ein Ereignis unseres Heimatlandes. Wir hatten uns „Alexander der Große“ (Alexander) und „Der Griechisch-Türkische Krieg“ (Smaragda) zum Thema gewählt. Zu Beginn des Kollegs erhielten alle eine Kopie der gesammelten Aufsätze.

Das Kolleg bestand aus einführenden Vorträgen, Gruppenarbeit zu Beispieltiteln, der Präsentation von Arbeitsergebnissen und Exkursionen. Nach der Besichtigung unseres Veranstaltungsorts, der Herzog-August-Bibliothek, und einer allgemeinen Einführung sowie der Besprechung der Hausarbeiten leitete Prof. Dr. Benjamin Ziemann (University of Sheffield, GB) am 2. Tag mit seinem Vortrag über „Konflikt versus Frieden: historische und aktuelle Phänomene und Probleme“ in die eigentliche Arbeit ein. Prof. Dr. Siegrid Westphal (Universität Osnabrück) versetzte uns am nächsten Tag mit ihrem Vortrag „Vom ›Landfrieden‹ zum ›Konfessionsfrieden‹: Frieden stiften in der ›bellizitären‹ Frühen Neuzeit“ ins 16. Jahrhundert. Der Vortrag von Prof. Dr. Edgar Wolfrum (Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg): „Die Eskalation der Gewalt und die Pazifizierung ›totaler Kriege‹ im 19. und 20. Jahrhundert: Imperialismus, Nationalismus und die Suche nach einer Weltfriedensordnung“ schlug den Bogen zurück zur Neuzeit. Im Anschluss an die Vorträge gab es Raum für Diskussionen, dann wurden einzelne thematische Aspekte in Arbeitsgruppen vertieft und im Plenum präsentiert.

Abgesehen vom historischen Tagungsort, der Bibliothek, in deren Garten das Wohnhaus ihres berühmtesten Bibliothekars, Gotthold Ephraim Lessing, dem Besucher offen steht, führten auch die Exkursionen zu Orten, an denen Geschichte lebendig ist. Dabei hat uns besonders das

Το καλοκαίρι του 2008 το Ίδρυμα της Κάτω Σαξονίας προσκάλεσε για τις 6 Μαΐου 20 μαθήτριες και μαθητές στο Ευρωπαϊκό του Κολέγιο, το οποίο αυτή τη φορά ήταν αφιερωμένο στο εξής θέμα: «Το όνειρο της αιώνιας ειρήνης. Η επίλυση των συγκρούσεων και η διατήρηση της ειρήνης στην ιστορία και στο παρόν». Στόχο του Κολεγίου της Ευρώπης αποτελεί η παροχή σε μαθητές από ολόκληρη την Ευρώπη της ευκαιρίας να βιώσουν και να αναγνωρίσουν την πολιτισμική/πολιτιστική πολυμορφία μέσα από εντατική ανταλλαγή σκέψεων και προσωπικών εμπειριών.

Ως θεματική προετοιμασία συντάξαμε όλοι μια έκθεση με τίτλο «Επίτευξη ειρήνης μέσω της βίας» και σημείο αναφοράς ένα γεγονός της πατρίδας μας. Τα θέματα που επιλέξαμε ήταν: «Μέγας Αλέξανδρος» (Αλέξανδρος) και «Ελληνοτουρκικός Πόλεμος» (Σμαράγδα). Με την έναρξη του Κολεγίου λάβαμε όλοι από ένα αντίγραφο των εκθέσεων που είχαν συγκεντρωθεί.

Το Κολέγιο συμπεριλάμβανε δύο εισαγωγικές ομιλίες, εργασία σε ομάδες πάνω σε παραδειγματικά θέματα, παρουσίαση των αποτελεσμάτων της εργασίας και εκδρομές. Πρώτα ξεναγηθήκαμε στο χώρο των εκδηλώσεών μας, τη Βιβλιοθήκη-Herzog-August, έγινε επίσης μια γενική εισαγωγή και συζητήθηκαν οι εργασίες μας. Στη συνέχεια, τη δεύτερη μέρα, έγινε η έναρξη των καθεαυτο εργασιών με ομιλία του καθηγητή Benjamin Ziemann (Πανεπιστήμιο Sheffield, GB) και θέμα: «Συγκρούσεις έναντι ειρήνης: ιστορικά και επίκαιρα φαινόμενα και προβλήματα». Η καθηγήτρια Siegrid Westphal (Πανεπιστήμιο Osnabrück) μας μετέφερε την επόμενη μέρα στο 16° αιώνα με την ομιλία της: «Από την «ειρήνη των χωρών» στη «θρησκευτική» ειρήνη: Η επίτευξη της ειρήνης στις διάσπαρτες από πολέμους απαρχές της σύγχρονης εποχής». Τον κύκλο έκλεισε, μεταφέροντάς μας πίσω στη νεότερη εποχή, η ομιλία του καθηγητή Edgar Wolfrum (Πανεπιστήμιο Ruprecht-Karls, Heidelberg) με θέμα: «Η κλιμάκωση της βίας και η ειρήνευση «ολοκληρωτικών πολέμων» κατά το 19° και τον 20° αιώνα: ιμπεριαλισμός, εθνικισμός και η αναζήτηση ενός κανόνα για την παγκόσμια ειρήνη». Στο τέλος των ομιλιών υπήρχε χρόνος για συζητήσεις. Στη συνέχεια στο πλαίσιο ομάδων εργασίας εμβαθύναμε σε κάποιες πλευρές του θέματος που παρουσιάστηκαν και στην ολομέλεια.

Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε σε έναν ιστορικό τόπο, τη Βιβλιοθήκη, στον κήπο της οποίας είναι ανοιχτή για τους επισκέπτες η κατοικία του πιο φημισμένου βιβλιοθηκάρου της, Gotthold Ephraim Lessing. Αλλά και οι εκδρομές οδήγησαν σε τόπους όπου η ιστορία είναι

Rathaus von Osnabrück mit seinem Friedenssaal des Westfälischen Friedens (1648) und der ehemalige DDR-Grenzübergang Helmstedt beeindruckt. Auch Wolfenbüttel selbst wirkt mit seinen prächtigen Fachwerkhäusern und seinem Kleinstadtleben wie eine Stadt aus anderer Zeit.

Aber im Europa-Kolleg wurde nicht nur intensiv gearbeitet. Das stärkste Erlebnis für uns war das Gemeinschaftsgefühl, das sich schon am ersten Abend einstellte und über das Kolleg hinaus bis heute anhält. Wir haben oft zusammen gekocht, sind ins Kino und ins Freibad gegangen und haben eine Mini-Pyjama-party organisiert. Wir stehen in Kontakt mit unseren Freunden vom letzten Sommer und die Stiftung Niedersachsen bringt uns mit dem Netzwerk früherer Stipendiaten zusammen. So ist für diesen Sommer ein „offizielles“ Treffen in Malaga geplant. Und da die meisten von uns in Deutschland studieren werden, wird es sicher zahlreiche „informelle“ Treffen geben.

Wir sind beide sehr froh, dass uns die Chance gegeben wurde, an diesem Kolleg teilzunehmen und möchten es allen weiterempfehlen!

ζωντανή. Ιδιαίτερα μας εντυπωσίασαν το δημαρχείο του Osnabrück με την Αίθουσα της Ειρήνης (Ειρήνη της Βεσπφαλίας, 1648) και η άλλοτε συνοριακή διέλευση της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Αλλά και το ίδιο το Wolfenbüttel έμοιαζε σαν πόλη άλλης εποχής.

Αλλά στο Κολέγιο της Ευρώπης δεν εργαστήκαμε μόνο εντατικά. Το πιο ισχυρό βίωμα για μας ήταν το αίσθημα της κοινότητας, που δημιουργήθηκε από το πρώτο κιόλας βράδυ κι εξακολουθεί να διατηρείται και μετά τη λήξη του Κολεγίου μέχρι σήμερα. Διατηρούμε ακόμη επαφή με τους φίλους μας του προηγούμενου καλοκαιριού και το Ίδρυμα Niedersachsen μάς κρατάει επίσης όλους σε επαφή μεταξύ μας μέσω του δικτύου παλιών υποτρόφων. Έτσι για αυτό το καλοκαίρι σχεδιάζεται μια «επίσημη» συνάντηση στη Μαλάγα. Και καθώς οι περισσότεροι από μας σκοπεύουν να σπουδάσουν στη Γερμανία, θα υπάρξουν επίσης σίγουρα και πολλές «ανεπίσημες» συναντήσεις.

Είμαστε ευτυχείς και οι δύο για την ευκαιρία που μας δόθηκε, να λάβουμε μέρος στο Κολέγιο της Ευρώπης, και συνιστούμε αυτή την εμπειρία σε όλους.

Bürgerrechten, Umweltschutz und Kulturpolitik. Ab 1992 war er für die UNO tätig, wo er sich intensiv mit den Menschenrechten befasste, noch heute ist er bei mehreren nichtstaatlichen Organisationen (NGOs) aktiv, die sich für die Menschenrechte einsetzen, wie etwa Amnesty International und Human Rights Watch. Weiterhin war Gerhart Baum erfolgreich an einer Reihe von Verfassungsbeschwerden vor dem Bundesverfassungsbericht beteiligt, vor allem, wenn es um Verstöße gegen die Menschenwürde oder den Datenschutz ging.

Bei unserem Treffen erzählte uns Herr Baum zunächst von dem Schrecken des Zweiten Weltkrieges, den er miterlebt hatte und von dem anschließenden Neuaufbau. Dabei erfuhren wir, dass ihn die Nachwirkungen des schrecklichen Unrechtregimes sehr stark geprägt hatten, und da es überall auf der Welt dieselben Machtmechanismen der Unterdrückung gibt, war dies einer der Hauptgründe, warum Herr Baum dazu kam, sich für die Menschenrechte einzusetzen. Er berichtete uns in diesem Kontext vom Sudan, in dem seit 2003 in der Region Darfur ein blutiger Konflikt zwischen der Regierung und separatistischen Gruppen herrscht und in dem sich die Situation bis heute nicht gebessert hat.

Im weiteren Verlauf des Gesprächs nannte Herr Baum uns einige Beispiele zu Verstößen gegen die Menschenrechte. Dabei sprach er beispielsweise das Hochsicherheitsgefängnis Guantanamo in Kuba oder Scheinertränkungen in den USA als Mittel der Verhörung an. Außerdem nannte er auch Beispiele für Deutschland, wie Lauschangriffe, Durchsuchungen von PCs, den Abschuss von entführten Passagiermaschinen, verschiedene Fahndungsmethoden, die Bundeswehr im Inneren als Ersatzinstrument der Polizei oder das Sammeln von Informationen auf Vorrat – alles Aktionen auf Kosten der Freiheit der Bürger, um so einer scheinbaren Angst vor dem Terrorismus entgegenzuwirken. Dabei berichtete er uns etwas ausführlicher von seinem persönlichen Fall, in dem er vor dem Bundesverfassungsgericht erfolgreich das Luftsicherheitsgesetz angegriffen hatte. Auf unsere Fragen hin ging er auch kurz auf die Situation der Flüchtlinge in Griechenland ein, wo Ausländer, vor allem Albaner, von Polizeibeamten gefoltert werden.

Anschließend sprach Herr Baum das hochaktuelle Thema der humanitären Interventionen an und schilderte uns die damit verbundene Problematik der Souveränitätsverletzung im Falle eines militärischen Eingriffs in ein fremdes Land. Er erklärte, dass aus diesem Grund jede Intervention vom Sicherheitsrat der Vereinten Nationen bewilligt werden muss. Das Schlusswort lautete: „Frieden ist die Voraussetzung für alles.“

Wir sind froh, die Chance gehabt zu haben, uns mit einer so interessanten und sehr engagierten Persönlichkeit auszutauschen und wissen jetzt, dass man auch als Einzelner etwas verändern und erreichen kann!

κυρίως για περιπτώσεις παραβίασης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή της προστασίας προσωπικών δεδομένων

Κατά τη συνάντησή μας ο κύριος Baum καταρχάς μας μίλησε για τα δεινά του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, τον οποίο έζησε, και για την ανοικοδόμηση, που επακολούθησε. Καταλάβαμε ότι οι επιπτώσεις του φρικτού καθεστώτος της αδικίας είχαν αφήσει πολύ έντονα τη σφραγίδα τους επάνω του, το γεγονός δε ότι οι ίδιοι αυτοί μηχανισμοί ισχύος και καταστολής εξακολουθούν να υφίστανται ανά τον κόσμο υπήρξε ένας από τους βασικούς λόγους εξαιτίας των οποίων ο κύριος Baum τάχθηκε υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό αναφέρθηκε στο Σουδάν, όπου από το 2003 συνεχίζονται στην περιοχή Νταρφούρ αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ κυβέρνησης και ομάδων αυτονομιστών.

Στην περαιτέρω πορεία της συζήτησης ο κύριος Baum αναφέρθηκε σε μερικές περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για παράδειγμα, μίλησε για τις φυλακές υψηλής ασφαλείας στο Γκουαντανάμο της Κούβας ή για τους εικονικούς πνιγμούς ως μέσο ανάκρισης στις Ηνωμένες Πολιτείες. Επίσης έδωσε ανάλογα παραδείγματα για τη Γερμανία, όπως είναι οι μυστικές υπηρεσίες παρακολούθησης συνδιαλέξεων, οι έρευνες των ηλεκτρονικών υπολογιστών, η κατάρριψη αεροπλάνων τα οποία έχουν απαχθεί, διάφορες μέθοδοι διώξης, οι Ομοσπονδιακές Ένοπλες Δυνάμεις ως συμπληρωματικό όργανο της Αστυνομίας ή η δημιουργία αρχείων πληροφοριών – όλα σε βάρος της ελευθερίας των πολιτών, με στόχο την αντιμετώπιση ενός δήθεν φόβου της τρομοκρατίας. Στο πλαίσιο αυτό μας μίλησε κάπως πιο διεξοδικά για τη δική του περίπτωση και για την επιτυχία της προσφυγής του κατά του Αεροπορικού Δικαίου ενώπιον του Συνταγματικού Δικαστηρίου. Μετά από ερώτησή μας αναφέρθηκε σύντομα στην κατάσταση των προσφύγων στην Ελλάδα και σε περιπτώσεις βασανισμού ξένων, κυρίως Αλβανών, από αστυνομικούς.

Τελειώνοντας ο κύριος Baum έθιξε το ιδιαίτερος επίκαιρο θέμα των ανθρωπιστικών παρεμβάσεων και μας παρουσίασε τη σχετική με αυτό προβληματική της παραβίασης της εθνικής κυριαρχίας σε περιπτώσεις στρατιωτικής επέμβασης σε μια ξένη χώρα. Διακήρυξε ότι για τον παραπάνω λόγο κάθε παρέμβαση θα πρέπει να έχει την έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Ο κύριος Baum έκλεισε τη συζήτηση λέγοντας ότι «η ειρήνη αποτελεί προϋπόθεση για τα πάντα».

Χαιρόμαστε που είχαμε την ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή με μια τόσο ενδιαφέρουσα και ταγμένη στην πρόασηψη των ιδανικών της προσωπικότητα. Διδαχτήκαμε ότι ακόμη και ένα μεμονωμένο άτομο δύναται να επιφέρει μια αλλαγή ή να επιτύχει κάτι.

Treffen mit dem FDP-Politiker Gerhart Baum

Συνάντηση με τον πολιτικό του Κόμματος των Φιλελευθέρων (FDP), Gerhart Baum



Christina Kefalas und Christina Tsikoudis, 13 - Χριστίνα Κεφαλά και Χριστίνα Τσικούδη, 13

Στις 23 Οκτωβρίου 2008, εμείς, οι μαθητές και οι μαθήτριες του μαθήματος της Αγωγής του Πολίτη της τάξης 13 και μερικοί ακόμη ενδιαφερόμενοι είχαμε τη χαρά να λάβουμε μέρος σε μια συζήτηση με τον κύριο Gerhart Rudolf Baum

Ο Gerhart Baum υπήρξε από το 1954 μέλος του Κόμματος των Φιλελευθέρων (FDP) και δραστηριοποιήθηκε έκτοτε σε πολλούς τομείς της πολιτικής, κυρίως σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα, την προστασία του περιβάλλοντος και την πολιτιστική πολιτική. Από το 1992 έδρασε στο πλαίσιο του Ο.Η.Ε., όπου ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σήμερα ακόμη δραστηριοποιείται σε πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες τάσσονται υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η Amnesty International και η Human Rights Watch. Επίσης ο Gerhart Baum συμμετείχε επιτυχώς σε πλήθος συνταγματικών προσφυγών ενώπιον του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου,

Am 23. Oktober 2008 hatten wir, die Schüler und Schülerinnen des Sozialkunde-Grundkurses der 13. Klasse sowie einige weitere Interessierte, das Vergnügen an einer Diskussionsrunde mit Herrn Gerhart Rudolf Baum teilzunehmen.

Dieser ist unter anderem seit 1954 Mitglied der FDP und war seitdem in vielen politischen Bereichen aktiv, vor allem im Zusammenhang mit

Projekttag, Nach den heftigen Unruhen in Athen

Ημέρα Προβληματισμού για τα Γεγονότα του Δεκεμβρίου και τα Αιτία τους

Ulrich Wiegand, Lehrer / Ulrich Wiegand, καθηγητής

Danaï Kyriakopoulou, 12b und Argyris Balermas, 12c
Δανάη Κυριακοπούλου, 12b και Αργύρης Μπαλέρμπας 12c

„Begreifen, was uns ergreift“

Alle Schüler und Lehrer der DSA widmeten sich am Freitag, 23. Januar, einen ganzen Tag lang nur einem Thema: den Unruhen, die durch den gewaltsamen Tod des Schülers Alexis Grigoropoulos am 6. Dezember ausgelöst worden waren. Schüler von der fünften Klasse bis zum Abiturjahrgang der deutschen und griechischen Abteilung arbeiteten in klassen- und abteilungsübergreifenden Gruppen an Themen, die sie in der Vorbereitungsphase des Projekttag gemeinsam mit ihren Lehrern entwickelt hatten.

Aktualität und Brisanz des Themas verlangten nach neuen methodischen Arbeitsformen, die

«Ας κατανοήσουμε ό,τι μας συγκινεί»

Με το σύνθημα του νεοεκλεγθέντα Αμερικανού προέδρου Barack Obama έκλεισε την ομιλία του ο διευθυντής της Σχολής, δόκτωρ Μ. Dimter, διαβεβαιώνοντας τους μαθητές πως ναι, κι εμείς μπορούμε να συντελέσουμε σε μια αλλαγή προς το καλύτερο.

Με αφορμή τα γεγονότα που συγκλόνισαν την Ελλάδα στις αρχές του Δεκέμβρη και με πρωτοβουλία του διευθυντή της σχολής μας, δόκτορα Μ. Dimter, διοργανώθηκε η ημερίδα αυτή συζήτησης και προβληματισμού σχετικά με τα κυριότερα θέματα της ελληνικής επικαιρότητας με στόχο τη δημιουργία ενός καλύτερου αύριο.



Schüler und Lehrer im projektorientierten Arbeiten fanden. Diese Methode des handlungsorientierten Lernens setzt bei den Schülern ein gehöriges Maß an Selbstständigkeit und kritischem Reflexionsvermögen voraus. Der Projekttag wurde auf diese Weise auch zu einem Trainingstag für politisches Handeln.

Im Mittelpunkt des Schülerinteresses standen die Ursachen der Konfrontationen zwischen den Schülern und Studenten und der Polizei. Aber auch nach Wegen aus der Krise wurde gesucht. Gemäß dem Motto „Begreifen, was uns ergreift“ war der Wunsch der Schüler groß, die tiefe Betroffenheit, die der Tod des Schülers ausgelöst hat, in Antworten und vielleicht auch Erklärungen

Πριν από το ξεκίνημα των εργασιών συγκεντρωθήκαμε όλοι στο αμφιθέατρο, όπου ο διευθυντής έθεσε τους στόχους της ημέρας: Θα έπρεπε με την ολοκλήρωση του προγράμματος να είμαστε σε θέση να παρουσιάσουμε το εκάστοτε θέμα και να προτείνουμε λύσεις και στρατηγικές για τη βελτίωση της υπάρχουσας κατάστασης, οι οποίες όφειλαν να είναι καρπός διαλόγου μεταξύ των μαθητών και να τους εκπράξουν. Τόσο ο διευθυντής, δόκτωρ Μ. Dimter, όσο και ο λυκειάρχης, κύριος Β. Τόλιας, μίλησαν για τη σημασία της δημοσίευσης των πορισμάτων όχι μόνο μέσω της σχολικής εφημερίδας και της ηλεκτρονικής διεύθυνσης αλλά και με τη βοήθεια άλλων τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών μέσων. «Σήμερα συντελείται το πρώτο βήμα», είπε ο κύριος Dimter.

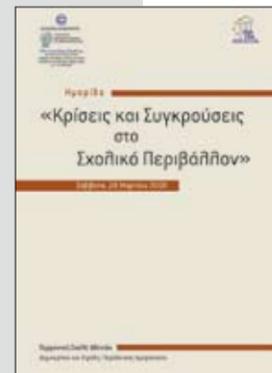


umzusetzen, die für eine bessere Zukunft genutzt werden könnten. Eindrucksvoll präsentierten die Schüler am Ende des Projekttag die Ergebnisse aus ihren Arbeitsgruppen gemeinsam in deutscher und griechischer Sprache und stellten damit auch unter Beweis, wie selbstverständlich für sie die Begegnung mit einer anderen Kultur unter einem Dach geworden ist.

Am Ende des Projekttag betonten Schülervertreter und Schulleitung, dass sich das Ziel ihrer Arbeit – ganz in der Aristoteles Tradition – nicht in der Erkenntnis erschöpft, sondern erst im Handeln vollendet wird: Es gibt nichts Gutes, außer man tut es.

Tagung: Krisen und Konflikte in Schulen Ημερίδα: «Κρίσεις και Συγκρούσεις στο Σχολείο»

Am 28. März wurde an der DSA unter dem Thema „Krisen und Konflikte in Schulen“ eine Tagung der für die Region Athen zuständigen Schulberater öffentlicher Schulen durchgeführt. Die Initiative für diese Veranstaltung ging vom Sekretariat der Schulberater aus und die DSA stellte sich mit großer Freude dieser Aufgabe und rechtfertigte die an sie herangetragenen Erwartungen. Viele bedeutsame Referenten (u.a. der Psychologie-Professor Ioannis Paraskevopoulos, der Kriminologie-Professor Jannis Panoussis und der Bürgerechtsbeistand und Kinderanwalt Giorgos Moschos) und ein zahlreiches Publikum, vor allem Pädagogen unterschiedlichster Couleur drückten der Veranstaltung ihren besonderen Stempel auf. Von Seiten der DSA präsentierten Angeliki Kanellakopoulou und Maria Nerantzaki das Streitschlichtungskonzept unserer Schule. Dieser Beitrag hinterließ einen großen Eindruck, besonders wegen des Kurzfilms, der unter Mitwirkung von Elena Karakouli und mit finanzieller Unterstützung der Schule extra für diese Veranstaltung gedreht worden war.



Angeliki Kanellakopoulou, Leiterin des Gymnasiums
Αγγελική Κανελλακοπούλου, Διευθύντρια του Γυμνασίου

Στις 28 Μαρτίου 2009 διοργανώθηκε στη Γερμανική Σχολή Αθηνών η Ημερίδα των Σχολικών Συμβούλων Δ.Ε. Β' Αθήνας με θέμα «Κρίσεις και Συγκρούσεις στο Σχολικό Περιβάλλον». Η πρόταση για τη συνδιοργάνωση αυτής της ημερίδας προήλθε από το Γραφείο Σχολικών Συμβούλων και η ΓΣΑ ανταποκρίθηκε με μεγάλη χαρά και πραγματικά η ίδια η ημερίδα ήταν μια δικαίωση για όλους. Πολλοί σημαντικοί ομιλητές (ενδεικτικά αναφέρω τον καθηγητή Ψυχολογίας, Ιωάννη Παρασκευόπουλο, τον καθηγητή Εγκληματολογίας, Γιάννη Πανούση, το Βοηθό Συνήγορο του Πολίτη για τα Δικαιώματα του Παιδιού, Γιώργο Μόσχο) και ένα τεράστιο κοινό αποτελούμενο κυρίως από εκπαιδευτικούς όλων των ειδικοτήτων έδωσαν στη διοργάνωση αυτή έναν ξεχωριστό παλμό. Εκ μέρους της ΓΣΑ η Αγγελική Κανελλακοπούλου και η Μαρία Νεραντζάκη παρουσίασαν το Πρόγραμμα Διευθέτησης Συγκρούσεων στο Σχολικό Περιβάλλον που εφαρμόζεται στη Γερμανική, εισήγηση που έκανε μεγάλη εντύπωση κυρίως εξαιτίας του καταπληκτικού ολιγόλεπτου βίντεο που γυρίστηκε ειδικά για αυτή την εκδήλωση με τη βοήθεια της Έλενας Καρακούλη και την οικονομική υποστήριξη της Σχολής.

Poesie, Musik und Tanz - Parallele Wege des Hellenismus

Ποίηση, Μουσική και Ορχηστική - Δρόμοι Παράλληλοι του Ελληνισμού

Οργάνωση: Ρέα Μυλωνά, καθηγήτρια / Organisation: Rhea Mylona, Lehrerin

Am 9. Mai 2009 führten Schüler und Lehrer der DSA in der sehr gut gefüllten Aula eine Feier als eine kulturelle Zeitreise von der homerischen Zeit bis heute durch. Als objektiven Beobachter führen wir den Kommentar von Nikos Pomonis an, Journalist bei der Zeitung „Hermes“ aus Zakynthos.

Nikos Pomonis: Geschichte, Farben, Rhythmen, Noten und Jugend (aus der Tageszeitung „Ερμής της Ζακύνθου“)

In dieser Zeit, wenn die Sommerferien nahen, werden an vielen Gymnasien Schulfeiern durchgeführt. Zweck dieser Feiern ist es, den Schülern die Gelegenheit zu geben, ihre künstlerischen Fähigkeiten zum Ausdruck zu bringen, meist in einem Werk, das die persönliche Leistung, den höflichen Wettstreit und den gemeinsamen Versuch unterstreicht.

Zwei solche Feiern an griechisch-ausländischen Schulen habe ich mir angeschaut, an Schulen, die zwar beim Stoffplan den Vorgaben des Erziehungsministeriums folgen, in Bezug auf die Ausbildung, Erziehung, sprachliche und kulturelle Vermischungen aber auch vom zweiten, nichtgriechischen Element stark geprägt sind.

Die eine Schule enttäuschte mich sehr. Es wurden recht monoton moderne griechische Musikstücke präsentiert. Das Ganze glich dem Ablauf in einem öffentlichen Vergnügungsort. Eine Imitation von billiger Massenkultur, künstlerisch wertlos. Ganz anders waren die Eindrücke von der anderen Veranstaltung, über die ich im Folgenden berichten will.

Am Samstag, dem 9. Mai, wurde in der Aula der DSA eine künstlerisch herausragende und für einen Griechen bewegende Feier durchgeführt, die von Lehrern und Schülern einstudiert worden war. „Seele“ der Veranstaltung war Frau Rhea Mylona, die gemeinsam mit ihren Kolleginnen Anna Papanikolaou und Klio Stamou alles mit Erfolg und tadellos vorbereitet hatte. Frau Mylona war es auch, die für die Auswahl und Einstudierung der Lieder, aber auch für das Abfassen der Texte verantwortlich war.

Die Veranstaltung trug den Titel „Poesie, Musik und Tanz“ und den Untertitel „Parallele Weg des Hellenismus“. Die künstlerische Idee war wahrlich genial: das „schlingende Schiff“ (Elytis) Hellenismus, stets von den „Winden“ der historischen Gegebenheiten erfasst, unternimmt eine Zeitreise und besucht Orte, wo Griechen gelebt haben, immer auf dem Kurs, der von der Geschichte vorgegeben ist. Es segelt bei jedem Wetter, ob günstig oder nicht, begleitet von einem Text von Frau Mylona, der voller gedanklicher Tiefe, großartig, bewegend, literarisch vorzüglich ist. Und an jeder griechischen Station schmückt ein eigener

Στις 9 Μαΐου 2009, στην κατάμεστη απο κόσμο Aula της ΓΣΑ μαθητές και καθηγητές της Σχολής παρουσίασαν μια γιορτή πολιτιστικής αναδρομής από τους χρόνους του Ομήρου μέχρι σήμερα. Ας παρακολουθήσουμε λοιπόν την έκβασή της μέσα από τα μάτια ενός αντικειμενικού θεατή, του κυρίου Νίκου Πομώνη, που αρθρογραφεί στην εφημερίδα «Ερμής» της Ζακύνθου.

Νίκος Πομώνης: Ιστορία, Χρώματα, Ρυθμοί, Νότες και Νιάτα (από την εφημερίδα «Ερμής της Ζακύνθου»)

Αυτό τον καιρό και ενόψει των θερινών διακοπών, τα σχολεία και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης οργανώνουν σχολικές γιορτές. Επιδίδεται μ' αυτές, τα παιδιά να επιδείξουν, το καθένα τις παράπλευρες με τη γνώση δεξιότητές του, σε ένα έργο όπου αναδειχεται η ατομική επίδοση, η ευγενής άμιλλα και η συλλογική προσπάθεια.

Παρακολούθησα τις γιορτές αυτές σε δύο σχολεία ελληνο-ξένα, από εκείνα δηλ. όπου διδάσκεται η ύλη που προβλέπεται από το ανάλογο πρόγραμμα του Υπ. Παιδείας, αλλά με στοιχεία από την εκπαίδευση, την παιδεία, τη γλώσσα και τον πολιτισμό του κατά περίπτωση ξένου κράτους, που αποτελούν το δεύτερο συστατικό του σχολικού μείγματος.

Το ένα σχολείο με απογοήτευσε. Στη γιορτή παρουσιάστηκαν περιοριστικά και μονότονα, μουσική και τραγούδια από τη σύγχρονη ελληνική παραγωγή. Ήταν κάτι που θα μπορούσε ο καθένας να βιώσει σ' ένα δημόσιο κέντρο διασκέδασης. Όχι μόνο δεν πρόβαλε, καλλιτεχνικά βέβαια, αξίες άλλες από τις τρέχουσες στην «αγορά» αλλά πρακτικά, υιοθετούσε αυτές τις «αξίες»! Ωστόσο, με ιδιαίτερη ικανοποίηση διαπίστωσα και την αντίθετη ακριβώς θέση, όπως διεξοδικά θα αναφέρω αμέσως παρακάτω.

Συγκεκριμένα, το Σάββατο 9 τρεχ., παρουσιάστηκε στο αμφιθέατρο της Γερμανικής Σχολής Αθηνών μια γιορτή έξοχα καλλιτεχνική και συγκινητικά ελληνική, που οργανώθηκε από τους καθηγητές και εκτελέστηκε από τα παιδιά του σχολείου. «Ψυχή» της εκδήλωσης η Φιλολόγος - Καθηγήτρια του Σχολείου, συμπατριώτισσά μας, κυρία Ρέα Μυλωνά, η οποία μαζί με τις συναδέλφους της, κ.κ. Άννα Παπανικολάου και Κλειώ Στάμου, οργάνωσαν με επιτυχία και διεκπεραίωσαν άψογα, την όλη εκδήλωση. Η ίδια εξάλλου, ανάλαβε προσωπικά την επιλογή και τη διδασκαλία των τραγουδιών, καθώς και τη συγγραφή των κειμένων.

Η εκδήλωση έφερε τον τίτλο «Ποίηση, Μουσική και Ορχηστική» και τον υπότιτλο «παράλληλοι δρόμοι του ελληνισμού». Η καλλιτεχνική σύλληψη υπήρξε πράγματι ευρηματική: το (κατά Ελύτη) «τρελοβάπορο» του ελληνισμού, σπρωγμένο από τους «ανέμους» των ιστορικών συνθηκών και όρων, ταξιδεύει μέσα στο χρόνο και ανάμεσα στους τόπους όπου υπήρξαν Έλληνες, στις ρότες που η ιστορία τους όρισε.

Text die Besonderheit des Ortes und der Menschen und begleitend dazu ertönt Musik mit Lokalkolorit, illustriert ein lokaler Tanz Freud und Leid des Volkes. Chronologisch ist alles erfasst, von der Zeit eines Homer und einer Sappho über die Herrschaftsepoche von Byzanz, das Mittelalter bis in die Neuzeit, aber auch geographisch, von griechischen Regionen bis hin zu Gebieten, die einst von Griechen besiedelt waren. Es war wirklich eine wissenschaftlich exakte, künstlerisch umfassende und ausgewogene Rückschau auf unsere Geschichte.

Die Inszenierung überzeugte durch ihre geschickten Lösungen. Frau Mylona führte uns gewandt durch Zeit und Ort, indem sie mit historisch genauen und von starker Emotion geprägten Texten als Erzählerin auftrat. Und die Schüler trugen durch ihre Gespräche zum Verständnis



der Eigenheiten eines jeden Ortes bei. Auf jeder Station der Reise wurden dem Zuschauer künstlerisch qualitätvolle, von Frau Stamou und Frau Papanikolaou mit Bedacht ausgewählte Dias vorgeführt, die einem optisch vor Augen führten, was für eine grandiose Natur



und Geschichte unsere Heimat besitzen. Und so wechselten ständig, gut ausgewogen und gelungen, optische Eindrücke des jeweiligen Landstrichs und künstlerische Vorträge und Darbietungen.

Die Tänze waren von Frau Kyriaki Lianti mit dem richtigen Gespür ausgewählt worden. Sie begeisterten das Publikum durch ihre Ausdruckskraft und Lebendigkeit, sodass das rhythmische Mitgehen unausweichlich war. Die harmonischen Bewegungen der Körper als konsequenter ästhetischer Ausdruck der konkreten regionalen Lebensbedingungen illustrierten Schönheit und Anmut der Jugend und der menschlichen Kontakte und bisweilen die in der Gemeinschaft erwachsenen Mühen und Kriegskünste. Es muss auch besonders herausgehoben werden, was für einen grandiosen Anblick die Lokaltrachten boten, die die kulturellen Eigenheiten der einzelnen Landstriche untermalte.

Bewegende Momente waren es, wenn die traditionelle Musik und ihre Lieder erklangen, teils als Begleitung zu einem Tanz, teils als eigenständiger Programmteil. Besonders bewegend war der Teil, der den Ionischen Inseln und natürlich Zakynthos gewidmet war.

Αρμενίζει με όποιο καιρό, ούριο ή ενάντιο, συνοδευόμενο από το μεστό σε νόημα και διατυπωμένο με έξοχη, συγκινητική και παλλόμενη λογοτεχνική έκφραση, κείμενο της κ. Μυλωνά. Και κάθε που φτάνει σ' έναν τόπο ελληνικό, σε έναν ελληνικό κοινωνικό σχηματισμό, τότε ειδικό, ξεχωριστό κείμενό της ζομπλιάζει τις χαρακτηριστικές του τόπου και των ανθρώπων ιδιαιτερότητες, ενώ η κατά περίπτωση ιδιωματική μουσική και χαρακτηριστικός τοπικός χορός εκφράζουν ακουστικά και παραστατικά του λαού τις χαρές και τα πάθη. Χρονικά, από τον Όμηρο και τη Σαπφώ, στο Βυζάντιο, το Μεσαίωνα και τους Νεότερους Χρόνους, μέχρι τις μέρες μας, και τοπικά, από την (κυρίως) Ελλάδα, στη Μεγάλη Ελλάδα, τον Πόντο, την Κρήτη, τα Επάνησα. Ήταν μια ακριβής επιστημονικά και ακριβή καλλιτεχνικά, διαχρονική και δια-τοπική ανασκόπηση της ιστορίας μας.

Σκηνοθετικά, η παράσταση ευτύχησε σε ευρηματικές λύσεις, που έκαναν την παρακολούθησή της συναρπαστική. Η κ. Μυλωνά, στη θέση του αφηγητή με κείμενα ακριβή ιστορικά και φορτισμένα συναισθηματικά από τις εθνικές περιπέτειες, μας ταξιδεύει γλαφυρά, μέσα στο χρόνο και από τόπο σε τόπο. Και όταν «φτάνουμε», μικρή ομάδα από μαθητές



και των δύο φύλων, συζητώντας μάς μεταφέρουν τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου και του κάθε κοινωνικού σχηματισμού. Στη διάρκεια κάθε διαδρομής, έξοχες καλλιτεχνικά και «εύγλωπτες» ιστορικά διαφάνειες, επιλεγμένες εύστοχα από την κα Κλειώ Στάμου και την κα Άννα Παπανικολάου, μας ταξίδευαν οπτικά από τόπο σε τόπο, μέσα στο χρόνο, αναδείχνοντας καλλιτεχνικά την έξοχη φύση και την πλούσια ιστορία της πατρίδας μας. Και η εναλλαγή σταματούσε στη διαφάνεια που ήταν χαρακτηριστική και σχετική με την αφήγηση των τοπικών ιδιωμάτων από τη παρέα των μαθητών-συζητητών. Για να συνεχιστεί το ποιητικό και οπτικό ταξίδι, μέχρι τον άλλο τόπο και το νεότερο χρόνο.

Οι χοροί, επιλεγμένοι με ευαισθησία και γνώση από την κα Κυριακή Λιάντη, ιδιαίτερα θεαματικοί και μπριόζοι, χαρακτηριστικοί του κάθε τόπου, συγκίνησαν τους θεατές, που εκδήλωναν συνέχεια την έντονη και... ρυθμική επιδοκιμασία τους. Οι αρμονικές κινήσεις των σωμάτων, απότοκες της αισθητικής σύλληψης και απόδοσης των συνθηκών της τοπικής ζωής, ανάδειχναν την ομορφιά και τις χαρές της νιότης και της ανθρώπινης επαφής και, κάποτε, τον κοινό παραγωγικό μόχθο ή τη συλλογική πολεμική αρετή. Αξίζει να αναφερθεί η έξοχη εικόνα που

Eine besondere „westliche“ Atmosphäre, friedliche entspannende Landstriche im leuchtend grün-blauen Ionischen Meer! Und empfindsame Musik und Lieder.



Insgesamt war es wirklich eine Veranstaltung, die auf künstlerische und emotionale Art unser historisches Gedächtnis wachrief. Eine Veranstaltung, die reichhaltig nationales Kulturgut präsentierte, und zwar auf eine Art, dass der enorme Aufwand der Verantwortlichen, aber auch die Sorgfalt und Begeisterung der beteiligten Lehrer und Schüler in jedem Programmteil spürbar wurden. Eine Veranstaltung mit der ganzen Vielfalt künstlerischen Ausdrucks, eine Veranstaltung, die den Ansprüchen einer Lehranstalt gerecht wurde, in der nicht nur gelehrt, sondern auch der künstlerische Ausdruck geschult wird.

παρείχαν οι θαυμάσιες τοπικές ενδυμασίες, που έδειχναν την αισθητική ευαισθησία του λαού του κάθε τόπου, με την αρμονική τους σύνδεση με το τοπικό φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον!



Τη συναισθηματική φόρτιση αποκορύφωσαν η όλη μουσική επένδυση της εκδήλωσης και η ιδιαίτερη τοπική μουσική και τα τραγούδια, που είτε συνόδευαν τους χορούς είτε άλλοτε αποτελούσαν ξεχωριστή εισαγωγή στο ανάλογο κλίμα. Ευλόγως, από ιδιαίτερη ευαισθησία χαρακτηρίστηκε η μουσική, χορευτική και οπτική αναφορά στην Επτάνησο και φυσικά στη Ζάκυνθο. Ξεχωριστή «δυτική» ατμόσφαιρα, γαλήνια και απολαυστικά χαρακτηριστικά τοπία του καταπράσινου και καταγάλανου Ιονίου! Και αισθαντική μουσική και τραγούδια.

Συνολικά και συνοπτικά, ήταν μια εκδήλωση που ανακάλεσε, καλλιτεχνικά, και γι' αυτό συναισθηματικά, ιστορικές μνήμες πολίτες και προσφιλείς. Μια εκδήλωση έξαρσης των εθνικών αρετών και παθημάτων, που δόθηκαν με μεράκι και προφανώς με πολύ μόχθο, φροντίδα και αγάπη, από τις καθηγήτριες που την οργάνωσαν και τους νεαρούς μαθητές και των δύο φύλων που την εκτέλεσαν έξοχα. Ήταν πράγματι μια εκδήλωση με πολλαπλές πολιτιστικές αρετές, ανάξια ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος που επιδιώκει να διδάσκει όχι μόνο μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά και μέσα από τη γνήσια καλλιτεχνική έκφραση.

Gratulationsfeier für die bei den Panhellenischen Prüfungen erfolgreichen Absolventen der DSA

Συγχαρητήρια τελετή για τους επιτυχόντες στις Πανελλαδικές Εξετάσεις

Rede des Lykeiarchen V. Tolia (Auszüge) / Ομιλία του Λυκειάρχη Β. Τόλια (απόσπασμα)

Aus der Zeitung der Ehemaligen der DSA

(„Brief aus Maroussi“, Bd.16)

Am 26. September 2008 fand an der DSA in Anwesenheit der Herren De La Croix (Attaché der Deutschen Botschaft) und Schulz (Kulturattaché der Deutschen Botschaft) in äußerst festlichem Rahmen die Gratulationsfeier für die bei den Panhellenischen Prüfungen erfolgreichen Absolventen statt. Als Festredner sprach der hervorragende Regisseur und Mitabsolvent von 1962 Nikos Perrakis, der sich mit dem ihm eigenen Humor an die neuen Absolventen wandte und gleichzeitig persönliche Erinnerungen seiner eigenen Schulzeit vor uns ausrollte. Außerdem richteten Herr De La Croix für die Botschaft, Herr Scheunert für den Schulvorstand, der neue Schulleiter Herr Dr. Dimter und der Lykeiarch der DSA, Herr Tolia, Grußworte an die Absolventen. Es folgen Auszüge aus der originellen Rede des Lykeiarchen:

Από την εφημερίδα των αποφοίτων της ΓΣΑ

(«Γράμμα από το Μαρούσι», τεύχος 16)

Στις 26 Σεπτεμβρίου 2008 πραγματοποιήθηκε στις εγκαταστάσεις της ΓΣΑ με κάθε επισημότητα η γιορτή βράβευσης των επιτυχόντων στις Πανελλήνιες Εξετάσεις, παρουσία των κυρίων De La Croix και Norman Schulz, Α' Ακολουθού και Μορφωτικού Ακολουθού της Πρεσβείας της Ο.Δ. της Γερμανίας, αντίστοιχα, καθώς και άλλων επισήμων, και με επίτιμο καλεσμένο ομιλητή της βραδιάς το διακεκριμένο σκηνοθέτη και συναπόφοιτό μας Νίκο Περράκη ('62), ο οποίος δεν απευθύνθηκε μόνο στους νέους αποφοίτους του 2008, αλλά με το χιούμορ που διακρίνει και το έργο του ξετύλιξε το κουβάρι των προσωπικών αναμνησμών του από τη φοίτησή του στη ΓΣΑ. Εκτός του διακεκριμένου αποφοίτου χαιρετισμούς απηύθυναν ο κύριος De La Croix για λογαριασμό του Πρέσβη, ο Αντιπρόεδρος του Schulvorstand κύριος Volker Scheunert, ο νέος Διευθυντής της Σχολής, δόκτωρ Matthias Dimter και ο Λυκειάρχης της ΓΣΑ, κύριος Βασίλης Τόλιας. Θα σταθούμε στην ιδιαίτερα εμπνευσμένη ομιλία του τελευταίου:

Sehr geehrte Festgäste, liebe Eltern, liebe Absolventen des Jahres 2008!

Obwohl wir uns hier versammelt haben, um euren akademischen Erfolg zu feiern, habe ich mich entschlossen über den Nutzen des Misserfolges zu sprechen (...) Wir müssen zuerst grundsätzlich begreifen, dass ein Misserfolg eine Stufe zum Erfolg bedeutet – eine Lektion, die uns erteilt wird, eine Prüfung, die wir bestehen müssen, um zum Erfolg zu gelangen. (...) Die Wahrheit ist, dass alle Wege zum Erfolg durch das Land des Misserfolges führen. Könnte jemand Thomas Edison für gescheitert erklären, auch wenn man ihn als Jugendlichen für dumm hielt und er erst nach Tausenden von Misserfolgen die Glühbirne schuf? Was könnte man über Abraham Lincoln sagen, der erst nach mindestens zwanzig Versuchen zum Präsidenten ernannt wurde? Wusstet ihr, dass der berühmte Maler Van Gogh, dessen Werke auf Auktionen äußerst begehrt sind, zu seinen Lebzeiten nur ein Gemälde verkauft hatte?

Wir sollten uns nicht mehr vor dem Misserfolg fürchten, denn diese Furcht hält den Fortschritt auf. Der Misserfolg betrifft euch nicht persönlich. Verzichtet nicht darauf, denn der Verzicht und nicht der Misserfolg an sich wäre ein Fehler. (...) Vorsicht! Wenn ihr euch in



einem kritischen Moment befindet, dann denkt daran, dass „es im Leben nicht nur darauf ankommt, dass man gute Karten bekommt. Man muss auch mit den schlechten Karten spielen können“. Es geht nicht darum, ob wir in unserem Leben Schwierigkeiten haben, sondern darum, wie jeder von uns mit seinen Schwierigkeiten umgeht.

Euch allen, liebe Absolventen, möchte ich eine Geschichte erzählen. Der Titel der Geschichte ist: „Ich weiß aber, dass ich es nicht kann!“ „Als ich ein kleiner Junge war, war ich vollkommen vom Zirkus fasziniert, und am meisten gefielen mir die Tiere. Vor allem der Elefant hatte es mir angetan. Wie ich später erfuhr, ist er das Lieblingstier vieler Kinder. Während der Zirkusvorstellung stellte das riesige Tier sein ungeheures Gewicht, seine eindrucksvolle Größe und seine Kraft zur Schau. Nach der Vorstellung aber und auch in der Zeit bis kurz vor seinem Auftritt blieb der Elefant immer am Fuß an einem kleinen Pflock angekettet. Der Pflock war allerdings nichts weiter als ein winziges Stück Holz, das kaum ein paar Zentimeter tief in der Erde steckte. Und obwohl die Kette mächtig und schwer war, stand für mich ganz außer Zweifel, dass ein Tier, das die Kraft hatte, einen Baum mitsamt der Wurzel auszureißen, sich mit Leichtigkeit von einem solchen Pflock befreien

Αξιότιμοι εκλεκτοί καλεσμένοι, Αγαπητοί γονείς, Αγαπημένοι απόφοιτοι της τάξης του 2008!

Μπορεί να φανεί περίεργο, αλλά σήμερα που γιορτάζουμε την ακαδημαϊκή σας επιτυχία, αποφάσισα να μιλήσω για τα ωφελήματα της αποτυχίας. Είναι πολύ βασικό να καταλάβουμε ότι η αποτυχία είναι ένα σκαλοπάτι προς την επιτυχία, ένα μάθημα που πρέπει να μάθουμε, μία δοκιμή που πρέπει να περάσουμε για να φθάσουμε στην επιτυχία. Η αλήθεια είναι ότι όλοι οι δρόμοι προς την επιτυχία περνάνε μέσα από τη χώρα της αποτυχίας. Θα 'λεγε κανείς αποτυχημένο τον Thomas Edison, όταν μάλιστα ως έφηβος θεωρήθηκε ανεπίδεκτος μαθήσεως και είχε χιλιάδες αποτυχίες πριν φθάσει επιτυχώς στη δημιουργία του ηλεκτρικού λαμπτήρα; Τι να πούμε για τον Abraham Lincoln που δοκίμασε τουλάχιστον είκοσι φορές μέχρι να πάρει το χρίσμα του προέδρου των Η.Π.Α.; Το ξέρατε ότι ο μεγάλος ζωγράφος Van Gogh που οι πίνακές του κάνουν θραύση στις δημοπρασίες, είχε πουλήσει μόνο έναν πίνακα όσο ζούσε;

Ας πάσουμε να φοβόμαστε την αποτυχία, γιατί ο φόβος αυτός σταματάει την πρόοδο. Μην παίρνετε προσωπικά την αποτυχία και μην παραιτείστε από αυτήν, γιατί αυτό είναι το κακό και όχι η ίδια η

αποτυχία. Προσοχή! Όταν έρθει μια κρίσιμη στιγμή στη ζωή σας να θυμάστε: «Στη ζωή δεν είναι απλώς να σου τύχουν καλά χαρτιά. Είναι να παίζεις καλά τα κακά χαρτιά που θα σου τύχουν». Το ερώτημα δεν είναι αν θα έχουμε προβλήματα στη ζωή μας, αλλά το πώς αντιμετωπίζεις ο καθένας τα προβλήματά του».

Σε όλους λοιπόν εσάς αγαπητοί απόφοιτοι θα διηγηθώ μία ιστορία. Ο τίτλος της: «Ξέρω, όμως, ότι δεν μπορώ!!!»

«Όταν ήμουν μικρός μου άρεσε πολύ το τσίρκο, και στο τσίρκο μου άρεσαν πιο πολύ τα ζώα. Μου έκανε τρομερή εντύπωση ο ελέφαντας που, όπως έμαθα αργότερα, είναι το αγαπημένο ζώο όλων των παιδιών. Στην παράσταση, το θεόρατο ζώο έκανε επίδειξη του τεράστιου βάρους του, του όγκου και της δύναμής του. Όμως, μετά την παράσταση και λίγο προτού επιστρέψει στη σκηνή, ο ελέφαντας στεκόταν δεμένος συνεχώς σ' ένα μικρό ξύλο μπηγμένο στο έδαφος. Μια αλυσίδα κρατούσε φυλακισμένα τα πόδια του. Ωστόσο, το ξύλο ήταν αληθινά μικροσκοπικό κι έμπαινε σε ελάχιστο βάθος μέσα στο έδαφος. Μολονότι η αλυσίδα ήταν χοντρή και ισχυρή, μου φαινόταν ολοφάνερο ότι ένα ζώο που μπορούσε να ξεριζώνει δέντρα με τη δύναμη του, θα μπορούσε εύκολα να λυθεί και

und fliehen konnte. Dieses Rätsel beschäftigt mich bis heute. Was hält ihn zurück? Warum macht er sich nicht auf und davon? Da befragte ich einen Lehrer, meinen Vater oder einen Onkel nach dem Rätsel des Elefanten. Jemand erklärte mir, dass der Elefant dressiert sei. Da stellte ich die offensichtliche Frage: Und wenn er dressiert ist, warum muss er dann noch angekettet werden? Vor einigen Jahren fand ich heraus, dass zu meinem Glück doch schon jemand weise genug gewesen war, die Antwort auf die Frage zu finden: Der Zirkuselefant flieht nicht, weil er schon seit frühester Kindheit an einen solchen Pfahl gekettet ist. Ich schloss die Augen und stellte mir den wehrlosen neugeborenen Elefanten am Pflock vor. Ich war mir sicher, dass er in diesem Moment schubste, zog und schwitzte und sich zu befreien versuchte. Und trotz aller Anstrengung gelang es ihm nicht, weil dieser Pflock zu fest in der Erde steckte.“

So ist es, liebe Absolventen. Uns allen geht es, mehr oder weniger, wie dem Zirkuselefanten. Wir leben im Glauben, dass wir eine Menge Dinge nicht machen „können“, und dies nur, weil wir es einmal, vor langer Zeit, als wir jung waren, versucht und nicht geschafft haben. Uns ist es wie dem Elefanten ergangen. Wir haben uns folgende Botschaft eingeprägt: „Ich kann es einfach nicht, ich werde es nie können.“ Der einzige Weg um festzustellen, ob ihr könnt, ist es noch einmal mit all eurer Seelenkraft zu versuchen... Diese Geschichte ist uns allen gewidmet, die wir weiterhin an kleine oder große Pfähle gekettet verweilen, ohne uns unserer gewaltigen Kraft bewusst zu sein. Wir fürchten uns und gehen keinen Schritt weiter.

Liebe Absolventen, zum Schluss werde ich die Worte und den Rat wiederholen, den ich euch im Juni erteilt habe, da ich ihn für den wichtigsten halte: Erfreut euch in jedem Moment eurer Familien und eure Freunde. Weder das Geld noch die Macht oder der Ruhm sind im Vergleich zu den Momenten, die man gemeinsam mit geliebten Menschen erlebt, etwas wert. Ihr sollt nichts für selbstverständlich halten. Sagt euren Eltern und Freunden so oft ihr nur könnt, dass ihr sie liebt, weint mit ihnen, lacht mit ihnen. Das Leben ist kein Ziel, sondern ein Geschehen.

Ich danke euch sehr!

να φύγει. Το θεωρούσα αληθινό μυστήριο. «Μα τι τον κρατάει; Γιατί δεν το σκάει;» σκεφτόμουν. Ρώτησα τότε κάποιον δάσκαλο, τον πατέρα μου ή ένα θείο μου, για το μυστήριο του ελέφαντα. Κάποιος μου εξήγησε ότι ο ελέφαντας είναι δαμασμένος. Έκανα τότε την προφανή ερώτηση: «Και αφού είναι δαμασμένος, γιατί τον αλυσοδέουν;» Πριν από μερικά χρόνια ανακάλυψα - ευτυχώς για μένα - ότι κάποιος είχε αρκετή σοφία ώστε ν' ανακαλύψει την απάντηση. Ο ελέφαντας του τσίρκου δεν το σκάει, γιατί τον έδεναν σε ένα παρόμοιο παλούκι από τότε που ήταν πολύ, πολύ μικρός. Έκλεισα τα μάτια και φαντάστηκα το νεογέννητο ανυπεράσπιστο ελέφαντα δεμένο στο παλούκι. Είμαι βέβαιος ότι τότε το ελεφαντάκι είχε σπρώξει, τραβήξει και ιδρώσει πασχίζοντας ναλευτερωθεί. Μα, παρ' όλες τις προσπάθειές του, δεν τα είχε καταφέρει, γιατί το παλούκι ήταν πολύ γερό για τις δυνάμεις του».

Έτσι είναι, αγαπημένοι μου τελειόφοιτοι. Όλοι είμαστε λίγο πολύ σαν τον ελέφαντα του τσίρκου. Ζούμε πιστεύοντας ότι «δεν μπορούμε» να κάνουμε ένα σωρό πράγματα, απλώς επειδή μια φορά, πριν από πολύ καιρό, όταν είμαστε μικροί, προσπαθήσαμε και δεν τα καταφέραμε. Πάθαμε τότε το ίδιο με τον ελέφαντα. Χαράξαμε στη μνήμη μας αυτό το μήνυμα: «Δεν μπορώ, δεν μπορώ και ποτέ δε θα μπορέσω.» Ο μοναδικός τρόπος να μάθετε εάν μπορείτε, είναι να προσπαθήσετε πάλι με όλη σας την ψυχή... Αφιερωμένο σε όλους μας όσοι παραμένουμε δεμένοι σε μικρά ή μεγάλα παλούκια και μη συναισθανόμενοι την τρομερή μας δύναμη, δειλιάζουμε και δεν κάνουμε ένα βήμα μπροστά.

Αγαπητοί απόφοιτοι, τελειώνοντας θα επαναλάβω τα ίδια λόγια, την ίδια συμβουλή που σας είχα δώσει και τον Ιούνιο, γιατί τη θεωρώ τη σημαντικότερη απ' όλες: Να χαιρέσετε την οικογένειά σας και τους φίλους σας κάθε στιγμή. Ούτε τα χρήματα ούτε η δύναμη ούτε η δόξα δεν αξίζουν μπροστά στις στιγμές που ζει κανείς με τα αγαπημένα του πρόσωπα. Πείτε στους γονείς και στους φίλους σας ότι τους αγαπάτε όσο πιο πολλές φορές μπορείτε, κλάψτε μαζί τους, γελάστε μαζί τους. Η ζωή δεν είναι ένας στόχος, αλλά μια διαδικασία.

Σας ευχαριστώ πολύ!

Europäisches Parlament der Wissenschaften, Aachen, 8.-10. Oktober 2008

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο των Επιστημών, Aachen 8 - 10 Οκτωβρίου 2008

Vassilis Toliias, Leiter des Lyzeums / Βασίλης Τόλιας, Διευθυντής του Λυκείου

Im Rahmen des Programms EuRegionale 2008 führten die Stadt und die Universität Aachen unter der Schirmherrschaft der Europäischen Kommission in Person des Beauftragten für Wissenschaften und Forschung einen Kongress durch und zwar das Europäische Parlament der Wissenschaften. Zweck war unter Einbindung junger Leute

Στα πλαίσια του προγράμματος EuRegionale 2008 ο Δήμος και το Πανεπιστήμιο του Ααχεν διοργάνωσαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Επιστημών, ένα συνέδριο υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και συγκεκριμένα του Ευρωπαϊκού Επιτρόπου Επιστημών και Έρευνας. Η ιδέα ήταν να ανοίξει ένας διάλογος μεταξύ επιστημόνων και κοινωνίας

Wissenschaftler und Vertreter der Gesellschaft zusammenzubringen, um über Themen zu diskutieren, die die europäischen Bürger beschäftigen.

Thema des Kongresses war: „Europa wird aktiv – gehen die Lichter 2050 aus? Internationale Denkmodelle, weltweite Auswirkungen, europäische Annäherungen und persönliche Verantwortung“.

Am Kongress nahmen 64 Schüler von 16 Schulen aus ganz Europa,



24 Studenten von drei Universitäten, 24 Bürger, 16 Vertreter von wissenschaftlichen Organisationen, Unternehmen und unabhängigen Organisationen, acht Politiker und Journalisten teil.

Die Vertreter der DSA hatten ihre Teilnahme unter 30 europäischen Schulen in einem Internet-Wettbewerb erworben, der im letzten Schuljahr durchgeführt worden war und bei dem sie den zweiten Platz belegt hatten. Die Schüler Charis Anastassiou, 12a, Thanos Giannakopoulos, 12a, Sofia Dissiou, 12a und Fotis Christakopoulos, 12c, hatten an fast allen Themenschwerpunkten dieses Internetforums mitgewirkt. Sie hatten Ideen eingebracht, Gedanken und Lösungsvorschläge geäußert, zutreffende Kritik an den Beiträgen der anderen Teilnehmer zum Ausdruck gebracht, eigene Argumente treffsicher formuliert. Die Belohnung all dieser Bemühungen war die Eintrittskarte ins Europäische Parlament der Wissenschaften.

Am Mittwoch, dem 8. Oktober, befanden wir uns dann unter den Teilnehmern der Eröffnungsfeier im mittelalterlichen Rathaus der Stadt Aachen. Einen Tag später verteilten wir uns auf Arbeitsgruppen, die uns am meisten interessierten. Die Themenbereiche waren Technologie, Geografie und Politik, Gesellschaft, Wirtschaft, Eigenverantwortung.

Die sehr gute Organisation und das hohe Vorbereitungs- und Diskussionsniveau bei den brennenden Fragen, die Europa beschäftigen, trugen dazu bei, dass wir in vielerlei Hinsicht profitierten. Wir lernten es, in Gruppen zu arbeiten und Argumente auszutauschen. Wir kamen mit anderen Einstellungen in Kontakt und machten die Erfahrung, dass man über das gleiche Thema unterschiedlich denken kann. Wir unternahmen die Anstrengung, gemeinsam Lösungen zu finden oder Bündnisse zu schmieden, um unsere Meinung durchzusetzen. Unsere Schüler bekamen in ihren jeweiligen Gruppen einen Zuständigkeitsbereich und schlugen sich dabei wirklich sehr gut.

Am Freitag, dem 10. Oktober, fand dann die Vollversammlung (das Parlament) statt, auf der die Vorschläge der einzelnen Gruppen

που να εμπλέκει τη νέα γενιά σε σχέση με θέματα που απασχολούν τους Ευρωπαίους πολίτες.

Στο συνέδριο / κοινοβούλιο το θέμα ήταν: «Η Ευρώπη ενεργοποιείται- Θα σβήσουν τα φώτα το 2050; Διεθνή σενάρια, παγκόσμιες συνέπειες, ευρωπαϊκές προσεγγίσεις και ατομικές ευθύνες».

Στο συνέδριο συμμετείχαν 64 μαθητές από 16 σχολεία από όλη την Ευρώπη, 24 φοιτητές από τρία πανεπιστήμια, 24 πολίτες, 16 εκπρόσωποι επιστημονικών οργανισμών, επιχειρήσεων, μη κερδοσκοπικών οργανισμών, 8 πολιτικοί και δημοσιογράφοι.

Η ομάδα της Γερμανικής Σχολής Αθηνών κέρδισε τη συμμετοχή της ανάμεσα σε 30 ευρωπαϊκά σχολεία σε έναν διαδικτυακό διαγωνισμό που πραγματοποιήθηκε την περσινή σχολική χρονιά και μάλιστα κατέλαβε την δεύτερη θέση. Οι μαθητές Αναστασίου Χάρης, 12a, Γιαννακόπουλος Θάνος, 12a, Δήσιου Σοφία, 12a και Χριστακόπουλος Φώτης, 12c, συμμετείχαν σε όλες σχεδόν τις θεματικές ενότητες του διαδικτυακού αυτού φόρουμ με ιδέες, σκέψεις, προτάσεις, λύσεις, με σωστή κριτική προς τις απόψεις που άλλοι συμμετέχοντες κατέθεταν, αλλά και με ικανά επιχειρήματα για να υποστηρίξουν τις δικές τους απόψεις. Το αποτέλεσμα ήταν η ομάδα μας να πάρει το «εισιτήριο» για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Επιστημών.

Έτσι την Τετάρτη στις 8 Οκτωβρίου, βρεθήκαμε στην επίσημη έναρξη του συνεδρίου στο μεσαιωνικό κτίριο του Δημαρχείου του Ααχεν, όπου είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε τους υπόλοιπους συμμετέχοντες. Την Πέμπτη, 9 Οκτωβρίου, χωριστήκαμε σε ομάδες εργασίας ανάλογα με τις θεματικές ενότητες που μας ενδιέφεραν περισσότερο. Οι 5 θεματικές κατηγορίες ήταν: Τεχνολογία, Γεωγραφία-Πολιτική, Κοινωνία, Οικονομία, Ατομικές Ευθύνες.

Η πολύ καλή οργάνωση, το υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και συζήτησης για τα ενεργειακά θέματα που απασχολούν την Ευρώπη και όχι μόνο είχαν σαν αποτέλεσμα να αποκομίσουμε πολλαπλά οφέλη.

Εργαστήκαμε σε ομάδες, κάναμε διάλογο με επιχειρήματα, συναντηθήκαμε με διαφορετικές ιδέες, κατανοήσαμε τις διαφορετικές οπτικές άλλων λαών για το ίδιο θέμα, προσπαθήσαμε να βρούμε από κοινού λύσεις ή να κάνουμε συμμαχίες, ώστε να υπερισχύσει η άποψή μας. Οι μαθητές μας τα πήγαν καλά, αφού όλοι ανέλαβαν κάποια αρμοδιότητα στις ομάδες τους, που κατά γενική ομολογία την έφεραν σε πέρας.

präsentiert wurden. Im Anschluss wurden Themen diskutiert, zu denen es unterschiedliche Meinungen gab, und der Vollversammlung zur Abstimmung vorgelegt. Nach weiteren dreistündigen Gesprächen wurde schließlich ein Vorschlagskatalog verabschiedet, die sogenannte „Aachen-Deklaration“.

<http://www.science-parliament.eu/page/554/aachen-declaration>

Da der Kongress so erfolgreich war, wurde beschlossen ihn alle zwei Jahre mit jeweils anderen Themen durchzuführen. Also – das nächste Rendezvous ist im Jahre 2010!

Την Παρασκευή, 10 Οκτωβρίου, έλαβε χώρα η Γενική Συνέλευση (το Κοινοβούλιο), όπου παρουσιάστηκαν οι προτάσεις κάθε ομάδας. Στη συνέχεια συζητήθηκαν θέματα στα οποία υπήρχαν διαφορετικές απόψεις και ήρθαν σε ψηφοφορία στην ολομέλεια. Μετά από διαβουλεύσεις 3 ωρών καταλήξαμε σε ένα κείμενο προτάσεων, που ονομάστηκε η Διακήρυξη του Άαχεν.

Μετά την μεγάλη επιτυχία του συνεδρίου αποφασίστηκε η ίδια η διοργάνωση να πραγματοποιείται κάθε δύο χρόνια με διαφορετικά θέματα. Ραντεβού λοιπόν στο 2ο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Επιστημών το 2010!

Live-Musik beim KG-Sommerfest

Ζωντανή μουσική στην Καλοκαιρινή Γιορτή του Νηπιαγωγείου

Verantwortlich: Frauke Tsitsovits, Erzieherin - die Eltern des Kindergartens

Υπεύθυνοι: Frauke Tsitsovits, νηπιαγωγός - οι γονείς του νηπιαγωγείου

PACK DIE BADEHOSE EIN... das war eine Darbietung in einem kunterbunten Programm beim Sommerfest des Kindergartens der DSA.

Για εβδομάδες κάναμε πρόβες, κόβαμε, κολλούσαμε, κατασκευάζαμε, και στις 13 Ιουνίου 2008, στην Καλοκαιρινή Γιορτή, έφτασε η ώρα: μπορέσαμε πια να δείξουμε στους γονείς, τους συγγενείς και τους



Wochenlang haben wir geprobt, gebastelt, gebaut, und am 13. Juni war es dann soweit: auf dem Sommerfest konnten wir unseren Eltern, Verwandten und Freunden endlich zeigen, was wir alles gelernt hatten. Alle haben mitgemacht: schon morgens hatten unsere Eltern mit den Erzieherinnen den ganzen Garten geschmückt, Spiele aufgebaut, und so waren wir alle am Abend mit dem ersten Schritt aufs Kindergartengelände in einer anderen Welt.

Alle hatten Riesenspaß bei Tänzen, Gedichten, Liedern. Das ganze Programm hatte ein bisschen mit der Farbe BLAU zu tun: es ging um das Meer, die Erde, verschiedene Kulturen... Viel Applaus habe ich gehört und ich glaube, ich habe auch manche heimliche Träne gesehen... Stellt Euch vor, wer uns musikalisch unterstützt hat: der Vorsitzende des Vorstandes der Schule und ein Lehrer vom Gymnasium - ja, die sind auch Papas meiner Freunde, aber selbstverständlich ist das deshalb noch lange nicht, oder?!

Am Schluss unserer Aufführung gab es noch eine Überraschung: unsere Eltern haben auch gesungen, und auch die durften unsere Musiker ausleihen. Danach haben sich die Eltern mit Geschenkkörben bei den Erzieherinnen bedankt, weil ihnen so gut gefällt, was wir hier machen.

φίλους μας όσα είχαμε μάθει. Όλοι βοήθησαν. Πρωί πρωί κίολας οι γονείς μας μαζί με τις νηπιαγωγούς τοπποθέτησαν παιχνίδια, στόλισαν ολόκληρο τον κήπο και το απόγευμα μπαίνοντας στις εγκαταστάσεις του Νηπιαγωγείου βρεθήκαμε σε έναν άλλο κόσμο.

Όλοι διασκέδασαν τρομερά με τους χορούς, τα ποιήματα και τα τραγούδια. Ολόκληρο το πρόγραμμά μας είχε να κάνει λίγο με το ΜΠΛΕ: επρόκειτο για τη θάλασσα, τη γη, διάφορους πολιτισμούς... Άκουσα πολλά χειροκροτήματα και νομίζω πως είδα και κάποια κρυφά δάκρυα... Φανταστείτε ποιοι μας βοήθησαν με τη μουσική: ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΓΣΑ κι ένας καθηγητής του Γυμνασίου - είναι βλέπετε μπαμπάδες κάποιων φίλων μου.

Στο τέλος της εκδήλωσης υπήρχε ακόμη μια έκπληξη: τραγούδησαν και οι γονείς μας και δανείστηκαν και αυτοί τους μουσικούς μας... Μετά οι γονείς ευχαρίστησαν τις νηπιαγωγούς με καλαθάκια γεμάτα δώρα. Με τη δική μας βέβαια βοήθεια, γιατί φυσικά κι εμείς αγαπάμε πολύ τις νηπιαγωγούς μας, τη Frauke (σκαντζόχοιροι), την Christiane (ποντικάρια), την Corinna (αρκούδες), τη Maraiia (πιγκούνιοι) καθώς και όλες αυτές που μάς φρόντιζαν, όπως η Nora, η Lui, η Uta, η Sophie και φυσικά η Rosi μαζί!!

Aber wir haben auch bei den Geschenken geholfen, denn schließlich haben wir unsere Erzieherinnen Frauke (Igel), Christiane (Mäuse), Corinna (Bären), Maraiia (Pinguine) und alle, die uns betreuen, wie Nora, Lui, Uta und Sophie und natürlich auch unsere Rosi ganz lieb!!! Die Erwachsenen haben sich dann auf das große Büfett gestürzt, das die Eltern organisiert haben; aber wir hatten Wichtigeres zu tun, schließlich war das Trampolin offen, man konnte sich witzige Luftballon-Hüte nach eigenen Farbwünschen machen lassen, ein Parcours war aufgebaut, und während die Eltern sich auf die tollen Preise der Tombola freuten, haben wir unsere Wundertüten bestaunt.

Es wurde ein sehr schöner Abend, an den wir noch oft denken werden, und es war schon lange dunkel, als das Aufräumteam alles wieder an seinen Platz rückte.

EIN SCHÖNER ABSCHLUSS EINES ERFOLGREICHEN JAHRES UND EIN GELUNGENES ABSCHIEDSFEST FÜR UNSERE SCHULKINDER. WIR WÜNSCHEN IHNEN ALLES LIEBE UND VIEL ERFOLG IN DER SCHULE!!!

DIE ELTERN DES KINDERGARTENS

Οι μεγάλοι όρμησαν μετά στο μεγάλο μπουφέ, που είχαν οργανώσει οι γονείς. Εμείς όμως είχαμε σπουδαιότερα πράγματα να κάνουμε: το τραμπολίνο ήταν ανοιχτό και υπήρχαν ένα σωρό παιχνίδια για να παίξουμε.

Ήταν ένα πολύ ωραίο απόγευμα, που θα το θυμόμαστε. Είχε πια σκοτεινιάσει από ώρα, όταν το team που είχε αναλάβει το συμμάζεμα του χώρου έβαλε πάλι κάθε τι στη θέση του.



ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ. ΤΟΥΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ!!!

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

Das Summer Camp 2009 vom 22. Juni bis 10. Juli

Summer Camp 2009, 22 Ιουνίου-10 Ιουλίου

Mareile Wißmann, Leitung im Summer Camp, Grundschullehrerin / Mareile Wißmann, Διεύθυνση Summer Camp, δασκάλα του Δημοτικού

„Deutsch lernen mit Spiel und Spaß“ ist seit neun Jahren das Motto des Summer Camps und die stetig steigenden Schülerzahlen zeigen, dass die Kombination aus Deutschunterricht, Sportprogramm und dem abwechslungsreichen Nachmittagsunterricht mit Computer, Theater, Musik, Kunst, Chemie, Karate und weiteren Aktivitäten ein attraktives und motivierendes Angebot für unsere Summer-Camp-Schüler ist.

Von der Vorschulgruppe mit den 5-jährigen Kleinsten, für die in unserem Kindergarten ein altersgemäßes Deutsch- Sport- und Nachmittagsprogramm entwickelt wurde, bis zu den Fünftklässlern – sie alle sind mit Spaß und Begeisterung für drei Wochen Schüler der DSA.

Ein spezielles Anliegen im Summer Camp ist neben dem Unterricht auch, das Zusammengehörigkeitsgefühl zu fördern: Wir tragen die T-Shirts in den jährlich wechselnden Summer-Camp-Farben, wir üben jedes Jahr unseren Summer-Camp-Tanz ein und singen unser Summer-Camp-Lied unter der erfolgreichen Moderation von Christos Konstantinidis, dem Leiter des Summer Camps.

Η φράση «Γερμανικά με σπορ και χαρά» είναι εδώ κι εννιά χρόνια το μόντο του Summer Camp και ο σταθερά αυξανόμενος αριθμός των μαθητών αποδεικνύει πόσο ελκυστικός και πλούσιος σε ερεθίσματα είναι για τους συμμετέχοντες ο συνδυασμός μας από Γερμανικά και Σωματική Αγωγή, καθώς και το γεμάτο ποικιλία απογευματινό πρόγραμμα, που περιλαμβάνει ηλεκτρονικούς υπολογιστές, θέατρο, μουσική, καλλιτεχνικά, χιμεία, καράτε και διάφορες άλλες δραστηριότητες.

Στη διάρκεια των τριών εβδομάδων του Summer Camp όλα τα παιδιά επισκέπτονται με χαρά και ενθουσιασμό τη Γερμανική Σχολή – από τους πεντάχρονους μαθητές προσχολικής ηλικίας, για τους οποίους έχει διαμορφωθεί ένα ειδικό πρόγραμμα Γερμανικών, σπορ και απογευματινής απασχόλησης, μέχρι τους μαθητές της 5^{ης} Δημοτικού.

Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στο πλαίσιο του Summer Camp στην προώθηση του αισθήματος της συναδέλφωσης: Φοράμε όλοι τα t-shirt του Summer Camp, κάθε χρόνο σε διαφορετικό χρώμα, εξασκούμαστε στο χορό του Summer Camp και τραγουδάμε το τραγούδι του Summer Camp κάτω από τον επιτυχή συντονισμό του Χρήστου Κωνσταντινίδη, διευθυντή του Summer Camp.

Die modernen Sportanlagen unserer Schule und die zweisprachigen Sportkollegen bieten den Kindern die Möglichkeit 17 verschiedene Sportarten kennen zu lernen und das Sport- und Schwimmbad zu erwerben. Ein wöchentlicher Ausflug, der je nach Altersstufe in den Zoo, zum Adventurepark oder zum Segeln führt, rundet das Sportprogramm ab.

Ziel des Deutschunterrichts ist in jeder Gruppe, vorhandene Deutschkenntnisse zu vertiefen, Einblicke in die Grammatik zu verschaffen, Rechtschreibkompetenzen und sprachliche Fähigkeiten zu fördern – und zwar durch Sprechen, Hören und Schreiben. Die Curricula sind spiralförmig aufgebaut und werden ständig überarbeitet.

Unser Team besteht aus erfahrenen Lehrern und Lehrerinnen der DSA, die mit viel Engagement und Freude bei der Sache sind. In ihrer Arbeit werden die Lehrer durch je zwei Tutoren pro Schülergruppe unterstützt. Die Tutoren sind Schüler der DSA aus höheren Jahrgangsstufen mit

Oi μοντέρνες αθλητικές εγκαταστάσεις του σχολείου μας και οι δίγλωσσοι συνάδελφοι του Τμήματος Σωματικής Αγωγής προσφέρουν στα παιδιά τη δυνατότητα να γνωρίσουν δεκαεπτά διαφορετικά είδη σπορ και να επιτύχουν διακρίσεις στον αθλητισμό και το κολύμπι. Το πρόγραμμα σωματικής αγωγής συμπληρώνεται με μια εβδομαδιαία εκδρομή, ανάλογα με την ηλικία, στο Ζωολογικό Κήπο, στο Adventure Park ή για ιστιοπλοΐα.

Στόχο του μαθήματος των Γερμανικών αποτελεί σε όλες τις ομάδες η εμβάθυνση στις προϋπάρχουσες γνώσεις, η εξοικείωση με τη γραμματική, η παρώθηση των ορθογραφικών δεξιοτήτων και της γλωσσικής ικανότητας – μέσω της ομιλίας, της ακοής και της γραφής. Τα ωρολόγια προγράμματα είναι δομημένα σπειροειδώς και επανεξετάζονται διαρκώς.

Η ομάδα μας αποτελείται από έμπειρους καθηγητές και καθηγήτριες της ΓΣΑ, που συμμετέχουν στο Summer Camp με ιδιαίτερη χαρά και



guten Griechischkenntnissen, die die Kinder während des ganzen Tages bei allen Aktivitäten begleitend betreuen.

ενδιαφέρον. Στην εργασία τους υποστηρίζονται από δύο tutor ανά ομάδα. Οι tutor είναι μεγαλύτεροι ηλικιακά μαθητές της ΓΣΑ με καλή γνώση της Ελληνικής και συνοδεύουν στη διάρκεια της ημέρας τα παιδιά σε όλες τους τις δραστηριότητες.

Schachturnier an der Athener Schule:

Eine gemeinsame Veranstaltung für Grundschüler und Schüler der Orientierungsstufe

Πρωτάθλημα Σκακιού της Athener Schule:

Μια κοινή διοργάνωση για μαθητές του Δημοτικού και της Βαθμίδας Προσανατολισμού

Kerstin Sölter, Lehrerin / Kerstin Sölter, καθηγήτρια

Am 26.05.09 fand in Kooperation mit der Athener Schule ein Schachturnier statt. 36 Jungen und 4 Mädchen der Jahrgangsstufen 1 bis 6 der DSA machten sich auf den Weg zur Athener Schule, um von 9.00 Uhr bis 13.30 Uhr ihre Fähigkeiten im königlichen Brettspiel unter Beweis zu stellen.

Organisiert wurde das Turnier von Herrn Tzschaschel, Lehrer der Athener Schule, und Herrn Mitsakos, dem Leiter der Schach-AG an der DSA (Grundschule und Gymnasium). Dieser hatte für den Wettkampf auch einen offiziellen Schiedsrichter eingeladen, der das ganze Turnier streng und genau verfolgte, sowie die Spieler zur Disziplin ermahnte. Die Klassen 1/2 spielten lebhaft in einem Klassenraum der Athener Schule, während die Klassen 3–6 im dortigen Mehrzweckraum an den Brettern „kämpften“. Insgesamt wurden fünf Partien mit verschiedenen Gegnern gespielt. Falls nach 20 Minuten Spielzeit keine Entscheidung errungen war, wurde die Schachuhr eingesetzt und der Zeitfaktor entschied über Sieg oder Niederlage.

Vor jeder neuen Runde aufgeregt und wild gestikulierend, Händeschütteln zu Beginn des Spiels - und dann war die Atmosphäre plötzlich gefüllt von Konzentration, schweißstriefenden und nachdenklichen Gesichtern... Der Endstand der Partie wurde von den Schachpartnern dem Schiedsrichter gemeldet und dann vertrieben sich die Schüler die Wartezeit, aktiv mit Ball oder Frisbee spielend, bewegungsintensiv. In den Pausen diskutierten die Kinder teils auch über die Partien. „Meinen Gegner habe ich schnell mit dem Schäfermatt besiegt.“ „Nächstes Mal setzte ich meinen Springer nicht auf f6!“ „Mensch, mein Gegner konnte richtig gut Schach spielen!“ Für das leibliche Wohl hatten Eltern der Athener Schule gesorgt, die Kids wurden mit Säften und verschiedenen Kuchen bewirtet.

Schließlich war es nach der 5. Runde soweit: Der Endstand - ermittelt nach dem „Schweizer System“ – wurde verkündet. Strahlende und verschwitzte Gesichter beim Empfang der Urkunden oder gar der Gold-, Silber- und Bronze-Medaillen. Fotos zum Abschied, Winken und - yeia σας, bis zum nächsten Mal!

Στις 26. 05. 2009 από τις 9: 00 μέχρι τις 13: 30 έλαβε χώρα το πρωτάθλημα σκακιού σε συνεργασία με την Athener Schule, στους χώρους της οποίας και πραγματοποιήθηκαν οι αγώνες. Συμτείχαν 36 μαθητές και 4 μαθήτριες των τάξεων 1-6 της ΓΣΑ. Διοργανωτές του πρωταθλήματος ήταν ο κύριος Tzschaschel από την Athener Schule και ο κύριος Μητσάκος, διευθυντής του Ομίλου Εργασίας Σκακιού της ΓΣΑ, ο οποίος και προσκάλεσε για τους αγώνες έναν επίσημο διαιτητή. Το τελικό αποτέλεσμα υπολογίστηκε σύμφωνα με το «ελβετικό σύστημα». Ανάμεσα στις παρτίδες οι μαθητές / μαθήτριες ξέδιναν παίζοντας μπάλα και Frisbee. Οι γονείς της Athener Schule φρόντισαν για τη σωματική ευεξία των παιδιών προσφέροντας αναψυκτικά και γλυκίσματα.



„Frühlings Erwachen“

Ein Tag im Theater oder Wirkliches kritisches Nachdenken?

«Το ξύπνημα της Άνοιξης»

Μια μέρα στο θέατρο ή αληθινή κριτική αντιπαράθεση;

Deutschunterricht an der DSA? Ach, wie alltäglich und langweilig. Dabei könnte er ein... „Frühlingserwachen“ sein! Das dachte sich wohl unser Deutschlehrer, Herr Barabas, als er eines Tages in die Klassen 9b und 9d ging und uns das Theaterstück „Frühlings Erwachen“ von Frank Wedekind in die Hand drückte, in der Hoffnung, seine Schüler würden aufwachen. Und ich glaube, das hat er erreicht. Der Anlass für diese Entscheidung war die gleichnamige Inszenierung von N.Mastorakis am Nationaltheater.

Das Werk wurde 1891 geschrieben und war seiner Zeit weit voraus, wenn man bedenkt, dass es Themen wie Homosexualität und Selbstmord aufnahm, die auch in unserer Zeit noch Tabus sind. So erklärt sich auch das Interesse der Schüler. Wedekind beschreibt die Pubertät mit ihren Problemen, indem er seine drei Hauptfiguren Melchior, Wendla und Moritz Fragestellungen und Ängste ausdrücken lässt. Vergeblich suchen diese Jugendlichen nach Antworten, denn sie stoßen bei Eltern und Pädagogen nur auf Gleichgültigkeit und Ignoranz. So entscheiden sie alleine für ihr Leben, entdecken ihre Sexualität in allen ihren Spielformen, den Schmerz und am Ende den Tod.

Die angesprochenen Themen wurden in den Klassen 9b und 9d intensiv diskutiert, da sie nach wie vor aktuell sind. Gleichzeitig registrierten wir den gesellschaftliche Wandel im Elternhaus und in der Schule. Interessant war die Reflexion darüber, dass unsere Schule nicht nur aus einem Gebäude und strengen Lehrern, die den Blick auf Klassenarbeiten und Zeugnisse gerichtet haben, besteht, sondern dass sie mit dem kulturellen Alltag Athens in Verbindung steht und versucht, ihre Schüler an die Kunst heranzuführen.

Dann, an einem Dienstag Anfang Februar, war es soweit. 162 Personen trafen sich vor dem Nationaltheater in Gazi. Eine Aufführung nur für die DSA! Die Mehrheit waren Schüler der beiden Abteilungen, daneben 17 Lehrer und Angestellte der Schule, aber auch 36 Eltern beider Abteilungen. Besonders erwähnenswert ist auch die Tatsache, dass Schüler anwesend waren, deren Muttersprache Deutsch ist. Und es gab sogar eine lange Warteliste, die für eine zweite Aufführung gereicht hätte.

Die Vorstellung begann. Trotz der erotischen Szenen war das Verhalten der Schüler sehr diszipliniert, was auch die Platzanweiser mehr als überraschte. War dafür die einer deutschen Schule angemessene Disziplin, die Unsicherheit der Schüler oder das vorherige genaue Lesen und Besprechen des Textes in der Schule verantwortlich? Oder

Organisation: Jörg Barabas, Lehrer / **Οργάνωση:** Jörg Barabas, καθηγητής
Christalena Mitropoulou, 9b / Χριστιαλενα Μητροπούλου, 9b

Μάθημα Γερμανικών στη Γερμανική Σχολή Αθηνών; Λίγο πεζό και βαρετό. Θα μπορούσε όμως να είναι και ένα... ξύπνημα της άνοιξης! Έτσι ο καθηγητής μας των Γερμανικών, ο κύριος Barabas, με την ελπίδα να ξυπνήσει τους μαθητές, μπήκε στις τάξεις 9b και 9d μοιράζοντάς μας στο πρωτότυπο το θεατρικό έργο του Frank Wedekind, το «Ξύπνημα της άνοιξης». Και νομίζω πως πέτυχε το στόχο του. Αφορμή για την επιλογή αυτή του έδωσε η ομώνυμη παράσταση του Εθνικού Θεάτρου σε σκηνοθεσία Ν. Μαστοράκη.



Το έργο γράφτηκε το 1891 και ήταν πολύ πρωτοποριακό για την εποχή του, καθώς τα θέματα με τα οποία ασχολείται, όπως η ομοφυλοφιλία και η αυτοκτονία, αποτελούν ακόμα και σήμερα θέματα «ταμπού». Γι' αυτό άλλωστε και τράβηξε την προσοχή των μαθητών. Ο Wedekind περιγράφει την εφηβική ηλικία και τα προβλήματά της μέσα από τα ερωτήματα και τις ανησυχίες των τριών πρωταγωνιστών, του Μέλχιωρ, της Βέντλα και του Μόριτς. Στην άγνοια και την αδιαφορία τόσο των γονιών όσο και του εκπαιδευτικού συστήματος οι ήρωες του έργου προσπαθούν να βρουν απαντήσεις και, όταν δε βρίσκουν ανταπόκριση, αρχίζουν να τις αναζητούν μόνοι τους. Ανακαλύπτουν την ερωτική πράξη, την ερωτική ικανοποίηση, τον πόνο και στο τέλος το θάνατο.

Τα θέματα που διαπραγματεύεται το έργο συζητήθηκαν από τις τάξεις 9b και 9d, καθώς απασχολούν και τους σημερινούς εφήβους. Οι μαθητές προσπάθησαν έτσι να αντιληφθούν και να παρακολουθήσουν τις αλλαγές που έχουν πραγματοποιηθεί στην κοινωνία, αλλά και να ανακαλύψουν μέσα από την τέχνη - εδώ τη λογοτεχνία και το θέατρο - ότι το σχολείο δεν είναι μόνο ένα κτίριο και αυστηροί καθηγητές με διαγωνίσματα και ελέγχους, αλλά συνδέεται επίσης με την πολιτιστική καθημερινότητα της Αθήνας και προσπαθεί να φέρει τους μαθητές σε επαφή με την τέχνη.



das Werk selbst, das in einer rasanten Inszenierung mit überzeugenden Schauspielern daherkam?

Gegen Ende dann eine Szene, die für alle Zuschauer Spuren hinterlassen haben wird: die Abtreibungsszene. Und dann doch noch ein Fünkchen Hoffnung: Das Leben siegt am Ende über den Tod.

Zahlreich waren die Reaktionen der Schüler. Alle stimmten darin überein, dass die Inszenierung und das Bühnenbild sehr modern und

unserem heutigen Leben angepasst waren. Einigen Schülern gefiel der Kontrast zwischen Jugendlichen und Eltern. Letztere wurden übertrieben autoritär gezeichnet und erinnerten an Vertreter der Heiligen Inquisition. Die Abtreibungsszene war für alle Anwesenden schauerhaft und schockierend und ging über das hinaus, was schon bei Wedekind erschreckend ist. Die Darbietung drückte einen tiefer in seinen Sitzplatz. Nicht zuletzt sollte man erwähnen, dass viele moderne Musikstücke die einzelnen Szenen untermalten. Also – eine geglückte Aufführung.

Unter solchen Umständen könnten noch andere ähnliche Veranstaltungen stattfinden, bei guter Organisation und mit einem interessanten Stück. Auch ließen sich Schauspieler und Regisseure an unsere Schule einladen, um noch mehr über das Werk und seine Produktion zu erfahren.

All das wäre jedoch unmöglich ohne die Begeisterung und das Interesse eines Lehrers, der es versteht, die Fantasie der Schüler anzuregen und sie in die magische Welt der Kunst und des kritischen Reflektierens einzuführen.

Έτσι το απόγευμα μιας Τρίτης στις αρχές Μαρτίου του 2009 συγκεντρωθήκαμε έξω από το Εθνικό Θέατρο στο Γκάζι 162 άτομα: ένας μεγάλος αριθμός 109 μαθητών και από τα δύο τμήματα, ελληνικό και γερμανικό, τους οποίους συνόδευαν δεκαεπτά καθηγητές και υπάλληλοι του σχολείου και τριάντα έξι γονείς. Εδώ αξίζει να σημειωθεί πως οι μαθητές του Γερμανικού Τμήματος, 9d, ήταν πρόθυμοι να έρθουν στην παράσταση, παρότι μητρική τους γλώσσα είναι τα Γερμανικά. Υπήρξε μάλιστα και λίστα αναμονής, η οποία θα μπορούσε να καλύψει άλλη μία παράσταση.

Τα φώτα έσβησαν και το έργο άρχισε. Παρά τις ερωτικές σκηνές, η συμπεριφορά των μαθητών ήταν πολύ πειθαρχημένη, πράγμα το οποίο εξέπληξε τις ταξιδέτριες του θεάτρου. Θα αναρωτηθεί κανείς: Ήταν πειθαρχία, όπως αρμόζει σε ένα γερμανικό σχολείο, ήταν η αμηχανία των μαθητών, ήταν η προηγούμενη καλή γνώση και μελέτη του κειμένου ή τελικά το μήνυμα του ίδιου του έργου σε συνδυασμό με τη σκηνοθεσία του και την αφοπλιστική ερμηνεία των ηθοποιών;

Η παράσταση τελείωσε αφήνοντας τα ίχνη της στη συνείδηση των θεατών, ιδίως μετά την σκηνή της έκτρωσης. Αλλά το τέλος της άφησε και λίγη ελπίδα: νίκησε η ζωή.

Οι εντυπώσεις των μαθητών ήταν ποικίλες. Ολοι συμφώνησαν πως η σκηνοθεσία και τα σκηνικά ήταν σύγχρονα και ότι παράπεμπαν στην καθημερινή μας ζωή. Σε αρκετούς μαθητές άρεσε η αντίθεση των κοστούμιών των μαθητών με αυτά των

δασκάλων και των γονιών, καθώς τα τελευταία έμοιαζαν με ρούχα ιεράς εξέτασης, δίνοντάς σε αυτούς που τα φορούσαν έναν τόνο υπερβολικής αυταρχικότητας... Η σκηνή της έκτρωσης ήταν για όλους ανατριχιαστική και σοκαριστική, όχι μόνο επειδή ήταν άσχημη σκηνή και στο χαρτί, αλλά επειδή ο τρόπος που παρουσιάστηκε, οι φιογούρες, οι εκφράσεις ήταν όλα καθηλωτικά. Δε θα πρέπει να παραλείψουμε να πούμε ότι όλα τα παραπάνω τονίστηκαν και από τη διαχρονική μουσική του έργου. Με άλλα λόγια, η παράσταση είχε επιτυχία.

Σε αυτό το κλίμα θα μπορούσαν να γίνουν και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις με σωστή οργάνωση αλλά και με μία ενδιαφέρουσα παράσταση. Θα μπορούσαμε επίσης να καλέσουμε στο σχολείο ηθοποιούς ή και σκηνοθέτες για περαιτέρω συζήτηση σχετικά με το έργο.

Όλα αυτά όμως δε θα ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθούν, εάν δεν υπήρχε ο ενθουσιασμός και το ενδιαφέρον ενός καθηγητή για να εξάψει τη φαντασία των μαθητών και να την οδηγήσει στο μαγικό κόσμο της τέχνης και στον προβληματισμό.

„Camouflage“. Eine Erzählung (Y-Verlag, 2008)

«Καμουφλάζ», μία αφήγηση (ύψιλον/βιβλία, 2008)

Elena Noussia, Lehrerin, Psychologin / Έλενα Νούσια, καθηγήτρια, ψυχολόγος

Auszug aus der Erzählung „Wachablösung“

Απόσπασμα από το διήγημα «Αλλαγή φρουράς»



Στεκόμουν εμπρός στο σπίτι μου επιστρέφοντας από μακρύ ταξίδι – δε θυμάμαι πού, μόνο πως ένιωθα να έχω μόλις συνέλθει από δυνατό χτύπημα στο κεφάλι. Δοκιμάζοντας, λοιπόν, ν'ανοίξω την εξώπορτα αίφνης διαπιστώνω ότι το κλειδί που ανέκαθεν χρησιμοποιούσα γι' αυτόν τον σκοπό αδυνατούσε να ταιριάζει στη συγκεκριμένη κλειδαριά. Μολονότι το γεγονός με ξάφνιασε, δεν έδωσα ιδιαίτερη σημασία και θεωρώντας πως ήταν αδύνατον να σφάλω συνέχισα τις προσπάθειες χωρίς αποτέλεσμα. Κάποια στιγμή η πόρτα αποχώρησε από μόνη της, στο δε κατώφλι πρόβαλε μια εντελώς αλλόκοτη όψις. Φορούσε τη λιβρέα του υπηρέτη και κρατούσε στο ένα χέρι ένα ξεσκονιστήρι από ψεύτικα φτερά πουλιών των Τροπικών, ενώ με το άλλο έσερνε μια ηλεκτρική σκούπα.

Πήγα ν'αναρωτηθώ πώς έγινε και βρέθηκε αυτό το άτομο εκεί, δεδομένου ότι όσο γνώριζα δε διέθετα υπηρετικό προσωπικό. Πρίν όμως προλάβω καν να σκεφτώ, «Τι θέλετε;» ρωτάει απότομα ο υπηρέτης – λέμε τώρα - κυριολεκτικά έτοιμος να μου χιμήξει, σαν να ήμουν κανένας διαρρήκτης. «Τι να θέλω; Προσπαθώ να μπώ στο σπίτι μου, όπως ίσως ξέρετε» του κάνω υπογραμμίζοντας με εμφανή ειρωνεία το ίσως. Όμως «Τι μου λέτε, τι μου λέτε!» απαντάει εκείνος στον ίδιο τόνο. «Όσο ξέρω, εδώ μένουμε εμείς».

Literatur-Schreibwettbewerb

Διαγωνισμός Λογοτεχνίας

Anna Papanikolaou, Jörg Barabas, Lehrer der DSA

Άννα Παπανικολάου, Jörg Barabas, Καθηγητές της ΓΣΑ

Aus Anlass der Internationalen Buchmesse in Thessaloniki mit Deutschland als Ehrengast fand in diesem Schuljahr an den beiden Deutschen Schulen ein Literaturwettbewerb statt, der von der Literaturzeitschrift „Diavaso“ initiiert wurde. Alle Schüler waren aufgerufen literarische Texte zu schreiben und einzureichen, und zwar sowohl

Με αφορμή τη Διεθνή Εκθεση Βιβλίου στη Θεσσαλονίκη, όπου η Γερμανία ήταν φέτος η τιμώμενη χώρα, οι Γερμανικές Σχολές Αθηνών και Θεσσαλονίκης διοργάνωσαν ένα λογοτεχνικό διαγωνισμό με την υποστήριξη του λογοτεχνικού περιοδικού «Διαβάζω». Όλοι οι μαθητές τόσο του γυμνασίου (5^η-9^η τάξη) όσο και του λυκείου (10^η-12^η τάξη) κλήθηκαν να γράψουν

Schüler der Orientierungsstufe, der Gymnasialklassen (7.-9.Klasse) als auch der Oberstufe (10.-12.Klasse). Jurymitglieder waren berühmte Schriftsteller wie P.Markaris, A.Michalopoulos, L.Kitsopoulos und V.Papathodorou, daneben der Chef der Zeitschrift, G.Baskozos, und E.Karakouli, Redaktionsmitglied der Zeitschrift und Lehrerin unserer Schule.

Es gab sechs Preiskategorien (Lyrik bzw. Prosatexte in allen Altersklassen) und die 13 Preisträger (darunter 11 von der DSA) wurden in einer Festveranstaltung im Mai im Rahmen des Tages der Offenen Tür an der DSA ausgezeichnet. Die Werke der Sieger werden



Schreibwettbewerb



veröffentlicht und die mit einer Auszeichnung bedachten Schüler werden im September die Möglichkeit erhalten, unter der Leitung von G. Xenarios an einem kreativen Schreibseminar teilzunehmen. Die Schüler konnten Themen ihrer eigenen Wahl zum Gegenstand ihrer Texte machen, es gab also keine Beschränkung. Als Sprachen waren sowohl Griechisch und Deutsch als auch Mischformen erlaubt. Am Wettbewerb nahmen insgesamt 75 Schüler teil, die 97 Texte einreichten! Alle Beiträge zeichneten sich durch Ideenreichtum und Kreativität aus und allen Teilnehmern muss dazu gratuliert werden, dass ihre Lust am Schreiben solch qualitätsvolle Ergebnisse brachte.

Die Preisträger unserer Schule waren:

Odysseas Vavourakis, 6d	Prosa in deutscher Sprache
Irini-Danai Diamandi, 6e	Prosa in deutscher Sprache
Antonis Georgakakis, 7c	Lyrik in griechischer Sprache
Alexandros Wohlhaupt, 7c	Lyrik in griechischer Sprache
Ismini Germanidi, 8d	Lyrik in griechischer Sprache
Kalli Douri, 7c	Prosa in griechischer Sprache
Ioanna Aslani, 9a	Prosa in griechischer Sprache
Loukia Nikoloudis, 9d	Prosa in deutscher Sprache
Ariadne Polychroniou, 10b	Prosa in griechischer Sprache
Thanassis Kyritsis, 10b	Prosa in griechischer Sprache
Panagiotis Papadimitriou, 11c	Lyrik in griechischer Sprache

λογοτεχνικά κείμενα και να τα υποβάλουν στο διαγωνισμό. Την κριτική επιτροπή αποτέλεσαν γνωστοί συγγραφείς, όπως ο Π. Μάρκαρης, η Α. Μιχαλοπούλου, η Λ. Κιτσοπούλου και ο Β. Παπαθεοδώρου, επίσης ο διευθυντής του «Διαβάζω», Γ. Μπασκόζος και η Έ. Καρακούλη, συντάκτρια του περιοδικού και φιλόλογος της Σχολής.

Τα βραβεία ήταν έξι κατηγοριών (ποίησης και πεζογραφίας για την 5^η και 6^η τάξη, ποίησης και πεζογραφίας για τις τάξεις 7-9 και ποίησης και πεζογραφίας για τις τάξεις 10-12). Τα δεκατρία παιδιά που διακρίθηκαν (2 από τη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης και 11 από τη Γερμανική Σχολή Αθηνών) βραβεύτηκαν σε ειδική εκδήλωση που οργανώθηκε το

Μάιο, την Ημέρα Επικοινωνίας, στη Γερμανική Σχολή Αθηνών. Τα έργα των νικητών θα δημοσιευθούν, ενώ όλοι οι μαθητές που διακρίθηκαν θα έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν το Σεπτέμβριο ένα σεμινάριο δημιουργικής γραφής, που θα γίνει υπό την εποπτεία του κυρίου Γ. Ξενάριου.

Οι μαθητές έγραψαν σε ελεύθερο θέμα, χωρίς κανένα περιορισμό. Είχαν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν στα κείμενά τους τα Ελληνικά ή τα Γερμανικά ή και τις δύο γλώσσες μαζί. Στο διαγωνισμό συμμετείχαν τελικά 75 μαθητές και υποβλήθηκαν 97 κείμενα.

Όλα τα κείμενα που υποβλήθηκαν στο διαγωνισμό ξεχώρισαν για τον πλούτο των ιδεών και τη δημιουργικότητά τους. Θα θέλαμε λοιπόν να συγχαρούμε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο διαγωνισμό και που γράφοντας για το κέφι τους μας έδωσαν τόσο ποιοτικά κείμενα.

Οι μαθητές της Σχολής μας που διακρίθηκαν είναι η εξής:

Οδυσσέας Βαβουράκης, 6d	Πεζογραφία σε γερμανική γλώσσα
Ειρήνη-Δανάη Διαμαντή, 6e	Πεζογραφία: σε γερμανική γλώσσα
Αντώνης Γεωργακάκης, 7c	Ποίηση σε ελληνική γλώσσα
Αλέξανδρος Βολχάουππ, 7c	Ποίηση σε ελληνική γλώσσα
Ισμήνη Γερμανίδη, 8d	Ποίηση σε ελληνική γλώσσα
Κάλλη Δούρη, 7c	Πεζογραφία σε ελληνική γλώσσα
Ιωάννα Ασλάνη, 9a	Πεζογραφία σε ελληνική γλώσσα
Λουκία Νικολούδη, 10d	Πεζογραφία σε γερμανική γλώσσα
Αριάδνη Πολυχρονίου, 10b	Πεζογραφία σε ελληνική γλώσσα
Θανάσης Κυρίτσης, 10b	Πεζογραφία σε ελληνική γλώσσα
Παναγιώτης Παπαδημητρίου, 11c	Ποίηση σε ελληνική γλώσσα

Griechische Theatergruppe 2009

Ελληνόφωνη Θεατρική Ομάδα 2009

Stelios Paparetou, Lehrer / Στέλιος Παπαπέτρου, καθηγητής

Der Hauptzweck des Schultheaters ist pädagogischer Art. 29 Jahre leite ich nun diese Theatergruppe und dabei machten wir Bekanntschaft mit allen Richtungen der Theaterlandschaft, von der antiken Tragödie und Komödie bis zum absurden Drama. Jedes Jahr

Ο βασικός στόχος του σχολικού θεάτρου είναι παιδαγωγικός. Στη διάρκεια των 29 χρόνων, που διευθύνω αυτήν την ομάδα, γνωρίσαμε μια μεγάλη ποικιλία θεατρικών τάσεων, από αρχαία τραγωδία και κωμωδία μέχρι θέατρο του παραλόγου. Κάθε χρόνο όμως τίθεται επιτακτικά το



stellt sich von neuem die Frage, was für ein Stück gespielt werden soll, und jedes Mal fällt einem die Antwort nicht leicht, denn es gibt viele Faktoren, die die Verwirklichung einer Produktion beeinflussen: die Zahl der zur Verfügung stehenden Schüler, vorhandene bzw. fehlende Bühnenerfahrung, Beliebtheitsgrad der Stücke u.a.

Ein wesentlicher Bestandteil des pädagogischen Gestaltungsprozesses ist jedoch auch das Experimentieren, die Suche nach dem Neuen. Und so entwickelte sich in diesem Jahr die Idee, dass die Schüler selbst Texte schreiben, in denen sie ihren Problemen Ausdruck verleihen konnten, in denen sie alles über ihre Umgebung, die Gesellschaft und ihre Freunde aufs Papier bringen konnten.

Im September ging es mit 15 eingereichten Texten los, einige gelungen, andere herausragend, manche knapp, wieder andere in die Breite gehend. Nichtsdestotrotz – ein Start, der uns mit Optimismus erfüllte. Darauf folgten Diskussionen, Texte wurden zusammengefügt und thematisch miteinander verknüpft, neue Beiträge kamen hinzu und schließlich entstand ein Werk, das alle Erwartungen übertraf. Und so verwundert es einen nicht, dass die Resonanz des Publikums einmalig war. Niemand konnte es für möglich halten, dass diese reifen und scharfsinnigen Texte, die äußerst präzise unsere Alltagsprobleme zum Gegenstand hatten, aus der Feder von Schülern stammten. Auch die gezeigte Reife und Ernsthaftigkeit während der Probezeit waren

erwähnenswert: «Τι θα παίξουμε φέτος;» Η απάντηση δεν είναι απλή. Πολλοί παράγοντες παίζουν σημαντικό ρόλο: Πόσοι μαθητές και μαθήτριες είναι διαθέσιμοι, πόσοι έχουν πείρα και πόσοι είναι καινούριοι, τι θα άρεσε στην ομάδα κ.ά.

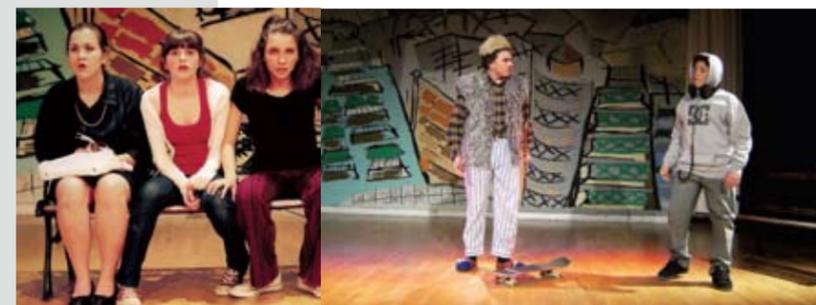
Στην παιδαγωγική διαδικασία όμως εντάσσεται και ο πειραματισμός, η αναζήτηση του καινούριου. Φέτος, λοιπόν, έπεσε η ιδέα να γράψουν κείμενα τα ίδια τα παιδιά της ομάδας, να περιγράψουν τα προβλήματά τους, το περιβάλλον τους, την κοινωνία, τους φίλους τους.

Το Σεπτέμβριο, που ξεκινήσαμε, κατατέθηκαν ήδη περίπου 15 κείμενα, άλλα καλά, άλλα καλύτερα, άλλα ήταν σύντομα, άλλα πλατειάζαν. Όμως η αρχή ήταν πολύ αισιόδοξη. Ακολούθησαν συζητήσεις, ενώσαμε κείμενα, φτιάξαμε ενότητες, ήρθαν και άλλα γραπτά και στο τέλος βγήκε ένα αποτέλεσμα που ξεπέρασε κάθε φαντασία. Η απήχηση που είχε η παράσταση στο κοινό ήταν καταπληκτική. Σχεδόν κανείς δεν πίστευε ότι τέτοια κείμενα με ωριμότητα και οξυδέρκεια, που περιέγραφαν με ακρίβεια τα προβλήματα γύρω μας, ήταν δυνατό να γράφτηκαν από παιδιά. Η ωριμότητα κι η σοβαρότητα πέρασε και στην προετοιμασία της παράστασης. Όλοι οι συντελεστές ήταν άψογοι, άλλαζαν ρόλους σαν επαγγελματίες, μια γέροι, μια νέοι.

Αυτή τη φορά είχαμε και μια άλλη, άγνωστη σε μας εμπειρία. Σε ένα κείμενο προβλεπόταν μια σκηνή σε νοσοκομείο με ασθενείς, γιατρούς

vorbildlich. Alle Beteiligten wechselten wie Profis ihre Rollen und präsentierten sich spielend in jedem denkbaren Alter.

Außerdem hatten wir eine ganz neue Theatererfahrung. Ein Text sah eine Szene in einem Krankenhaus vor, mit Kranken, Ärzten und Krankenschwestern. Es wurde beschlossen, diese Szene als Film zu inszenieren. Zum Glück stellte uns das Krankenhaus „IASO“ ein Krankenzimmer zur Verfügung und unser lieber Kollege Herr Thimm (Absolvent 1990) übernahm Dreharbeiten und Montage. Es lässt sich sagen, dass unser erster Ausflug in die Welt des Kinos zu unserer vollen Befriedigung verlief.



και νοσοκόμες. Αποφασίσαμε αυτή τη σκηνή να τη γυρίσουμε σε ταινία. Ευτυχώς το ΙΑΣΩ μάς παραχώρησε δωμάτιο, ο καλός συνάδελφος κύριος Thimm (απόφ. '90), ανέλαβε το γύρισμα και το μοντάζ της ταινίας. Η πρώτη μας απόπειρα κινηματογράφου μας ικανοποίησε.

Βέβαια μια τέτοια δουλειά είναι συλλογική. Πολλά οφείλονται στις παλιές μας μαθήτριες, Φωτεινή Μπάνου (απόφ. '93) και Ανθή Φουντά (απόφ. '08), που σκηνοθέτησαν μαζί μου, και στη Λιλιάνα Αρεταίου (απόφ. '95), που σχεδίασε την αφίσα και το σκηνικό. Τις ευχαριστώ πολύ για τη συνεργασία, όπως επίσης ευχαριστώ και τα παιδιά της ομάδας, ηθοποιούς και τεχνικούς, που έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, αποδεικνύοντας πως με προσπάθεια και δουλειά προκύπτει πάντα ένα καλό αποτέλεσμα.

Oberstufenfeier school-is-out mit Theater und Musik

Γιορτή της Ανώτερης Βαθμίδας «School-is-out» με θέατρο και μουσική

Ulrich Wiegand, Lehrer und Leiter Theater GO! / Ulrich Wiegand, καθηγητής και διευθυντής του Theater GO

„Kinder, was soll denn das Theater?!“

Die deutschsprachige Theatergruppe der Gymnasialen Oberstufe – kurz Theater GO! genannt – zeigte zum Schuljahresende im Juni 2008 eine Mini-Komödie mit dem Titel „Das Leben ist eine Einbahnstraße“. In dem Stück thematisiert das Theater sich selbst: Gezeigt wird das normale Probenchaos zwischen Pleiten, Pech und Pannen, das nur durch halbherzige Improvisationen „überspielt“ werden kann.

Da ist ein Regisseur, der von einem willkürlichen Regie-Einfall zum nächsten springt, maulende Schauspieler, die eifersüchtig darüber wachen, dass ihnen kein Satz gestrichen wird, zickige Regie-Assistentinnen, die an allem, nur nicht an der Theaterarbeit interessiert sind, ein Schauspieler, der im Stau auf der Bühne steht und ständig anruft – um so passender, dass unsere Premiere auf Freitag, den 13. (!) Juni, fiel. Unsere Gruppe Theater GO! setzte sich in diesem Jahr aus Schülerinnen und Schülern der 10. bis 12. Klasse der deutschen und griechischen Abteilung zusammen.

«Παιδιά, προς τι το θέατρο;»

Η Γερμανόφωνη Ομάδα Θεάτρου της Ανώτερης Βαθμίδας – επονομαζόμενη Theater GO! (από τα αρχικά του gymnasiale Oberstufe) – παρουσιάζει τον Ιούνιο του 2008 μια μίνι κωμωδία με τον τίτλο «Η ζωή είναι μονόδρομος». Στο έργο το θέατρο έχει ως θέμα τον ίδιο τον εαυτό του.

Ένας σκηνοθέτης, που διαπράττει τη μια σκηνοθετική αυθαιρεσία μετά την άλλη, γκρινιάρηδες ηθοποιοί, που επαγρυπνούν ζηλόφθονα μην τους κοπεί καμιά φράση, καπριτσιόζες βοηθοί σκηνοθέτη, που ενδιαφέρονται για τα πάντα εκτός από το θέατρο κτλ. – τι πιο ταιριαστό λοιπόν από το να πείσει η πρεμιέρα μας στις 13 Ιουνίου(!). Η ομάδα μας αποτελούνταν φέτος από μαθήτριες και μαθητές των τάξεων 10-12 Γερμανικού και Ελληνικού Τμήματος.

Μετά την παράσταση έκανε την πρώτη της εμφάνιση με όμορφη ζωντανή μουσική η ροκ μπάντα της Ανώτερης Βαθμίδας. Οι ηθοποιοί έγιναν μουσικοί. Προσωρινό όνομα: «The Rattles»: Κρουστά, Niclas Meyn,

Im Anschluss an die Aufführung trat dann zum ersten Mal die Rockband der Oberstufe live auf. Aus den Schauspielern wurden Musiker. Vorläufiger Name: The Rattles. Am Schlagzeug Niclas Meyn, Solo-Gitarre Moritz Pöhlmann, Laurin Zettl, Rhythmusgitarre, Iason Georgakopoulos am Bass, Sänger Jojo Pagè und Loukas Kaouras. Die Band machte richtig gute Musik, für kühle Getränke in lauer Sommernacht sorgte das Bar team der 12er, die Stimmung unter den erwachsenen und jugendlichen Besuchern war locker und entspannt.

Ein schöner Schlussakord am Ende eines arbeits- und erlebnisreichen Schuljahres.

σόλο κιθάρα, Moritz Pöhlmann, ρυθμική κιθάρα, Laurin Zettl, μπάσο, Iason Georgakopoulos, φωνή, Jojo Pagè και Loukas Kaouras. Το bar team της τάξης 12 φρόντισε για δροσερά αναψυκτικά, η ατμόσφαιρα μέσα στη γλυκιά καλοκαιρινή βραδιά ήταν ευχάριστη και χαλαρή.

Στη λήξη μιας γεμάτης εργασία και εμπειρίες σχολικής χρονιάς μια όμορφη τελευταία νότα.

Yvonne, die Burgunderprinzessin

Deutschsprachige Aufführung der grotesken Komödie von Witold Gombrowicz

Υβόννη, η Πριγκίπισσα της Βουργουνδίας

Παρουσίαση στα Γερμανικά μιας κωμωδίας του Witold Gombrowicz

Ulrich Wiegand, Lehrer und Leiter Theater GO! / Ulrich Wiegand, καθηγητής και διευθυντής του Theater GO

Theatergruppe der Gymnasialen Oberstufe

Vielleicht werden die Zuschauer unserer Aufführung beim Verzehr eines Fisches in Zukunft an die Prinzessin von Burgund denken. Diese Prinzessin ist ein seltsames Wesen, sie ist irgendwie komisch, anders als andere, nicht gesellschaftsfähig, einfach unmöglich. Zum Beispiel spricht sie nicht und provoziert durch ihr apathisches Verhalten bei der

Θεατρική Ομάδα της Ανώτερης Βαθμίδας του Γερμανικού Γυμνασίου

Ίσως στο μέλλον οι θεατές της παράστασής μας να θυμούνται, όταν τρων ψάρι, την πριγκίπισσα της Βουργουνδίας: ένα αλλόκοτο πλάσμα, κωμικό με διαφορετικό τρόπο, απροσάρμοστο, εξωπραγματικό. Για παράδειγμα, δε μιλάει, προκαλώντας έτσι με την απαθή συμπεριφορά της στη φίνα κοινωνία της αυλής τα πιο αντιφατικά συναισθήματα,



feinen Gesellschaft am Hofe die widersprüchlichsten Gefühle zwischen Mitleid und Hass. Ihre Passivität entlarvt die oberflächliche höfische Scheinwelt bzw. lässt den Hofstaat sich selbst entlarven. Als schließlich alle Versuche fehlgeschlagen sind, Yvonne zu domestizieren, bleibt nur noch die Lösung mit Gewalt: Anlässlich ihrer bevorstehenden Heirat mit dem Prinzen wird ein Festmahl arrangiert, bei dem es Karuschen gibt, ein wegen seiner Gräten höchst gefährlicher Fisch. Unter den Augen der Hofgesellschaft verschluckt sich Yvonne und erstickt an einer Gräte. Spätestens jetzt bleibt dem Zuschauer angesichts der surrealen Hintergründigkeit das Lachen im Halse stecken. In unseren Zeiten kommt das Tragische im Gewand des Grotesken daher.

από οίκτο μέχρι μίσος, και ξεσκεπάζοντας την επιφανειακότητα αυτού του κόσμου. Όταν τελικά όλες οι προσπάθειες εξημέρωσής της αποτυγχάνουν, απομένει ως μοναδική λύση η βία: Με την ευκαιρία του γάμου της με τον πρίγκιπα οργανώνεται γιορταστικό γεύμα, στο οποίο παρατίθεται ένα ιδιαίτερος επικίνδυνο για τα ακάθια του ψάρι. Κάτω από τα μάτια της κοινωνίας της αυλής η Υβόννη πνίγεται από ένα τέτοιο ακάθιο και πεθαίνει. Το αργότερο εδώ - λαμβανομένου υπόψη του σουρεαλιστικού υπόβαθρου - το γέλιο των θεατών παγώνει. Στην εποχή μας το τραγικό κρύβεται κάτω από το μανδύα του γκροτέσκου.



Aufgeführt wurde das selten gespielte – und von uns kräftig eingestrichene – Stück am 28. und 29. Mai in der Aula der DSA von sieben Schülerinnen und acht Schülern der Gymnasialen Oberstufe und einer Schülerin einer 10. Klasse der griechischen Abteilung. Für die Bühnengestaltung sorgte Charlotte Enzmann mit ihrer Bühnen-AG. Wie immer bemühten wir uns der Idee eines „armen Theaters“ zu folgen: Reduzierung auf das Wesentliche, Konzentration auf die Fähigkeiten der Schüler. Theater spielen mit Kopf, Herz und Hand.

Die Reaktionen der Zuschauer waren für alle Beteiligten dann der Lohn für acht Monate Probenzeit. Denn im Durchschnitt steckt hinter jeder Minute Aufführung eine Stunde Probenzeit. Dass junge Menschen das neben der Schule freiwillig auf sich nehmen, zeugt von der nicht versiegenden Faszination des Theaters.

Ένα έργο που σπάνια παίζεται και που ανέβηκε στις 28 και 29 Μαΐου στην Aula της ΓΣΑ από επτά μαθήτριες και οκτώ μαθητές της Ανώτερης Βαθμίδας του Γυμνασίου και μια μαθήτρια της ελληνικής τάξης 10. Το σκηνογραφικό κομμάτι ανέλαβαν η Charlotte Enzmann με την Ομάδα Σκηνογραφίας. Όπως πάντα προσπαθήσαμε να ακολουθήσουμε την προσέγγιση του «φτωχού θεάτρου»: περιορισμός στο ουσιαστικό, επικέντρωση στις ικανότητες των μαθητών, θέατρο με μυαλό, καρδιά και δουλειά.

Οι αντιδράσεις των θεατών ήταν για όλους μας η ανταμοιβή μιας οκτάμηνης προσπάθειας. Πίσω από κάθε λεπτό παράστασης κρύβεται κατά μέσο όρο μια ώρα πρόβας. Το γεγονός ότι οι νεαροί άνθρωποι αναλαμβάνουν εθελοντικά ένα τέτοιο έργο αποδεικνύει την ακαταμάχητη γοητεία του θεάτρου.

Deutschsprachiges Theater der Mittelstufe / Die schöne Helena im Flohzyrkus

Γερμανικό Θέατρο Μεσαίας Βαθμίδας / Η Ωραία Ελένη στο Τσίρκο των Ψύλλων

Florian Krumb, Lehrer, Leiter der Theater-AG Sekundarstufe I
Florian Krumb, καθηγητής, υπεύθυνος της Γερμανόφωνης Ομάδας Θεάτρου Δεύτερης Βαθμίδας

Ein Sack Flöhe hüten ist leichter. Flöhe kommen nicht zu spät, weil sie eben nur mal ganz kurz etwas bei Carrefour einkaufen gehen müssen, sie verschlafen nicht, müssen nicht von ihren Eltern gebracht werden – kurz, sie kommen einfach mit dem Hund.

An einen Flohzyrkus hat mich meine Truppe in diesem Jahr trotzdem oft erinnert. Vielleicht lag das an den vielen „Kleinen“, die mich manchmal an die winzigen Blutsauger erinnert haben – auch wenn Siebtklässler nicht wirklich klein sind, in den Augen „der Großen“ waren sie es eben. (Unnötig zu erwähnen, dass Zehntklässler nicht wirklich groß und vernünftig sind.) Vielleicht lag es auch an der für mich ungewohnten Größe der Gruppe: Denn es wollten fast dreißig Schülerinnen und Schüler in diesem Jahr Theater spielen.

Να επιβλέψεις ένα σακί με ψύλλους είναι ευκολότερο. Οι ψύλλοι δεν έρχονται καθυστερημένοι, επειδή πετάχτηκαν μια στιγμή στο Carrefour για να αγοράσουν κάτι, δεν ξεχνούν να ξυπνήσουν το πρωί, δεν τους φέρνουν οι γονείς τους – εν συντομία είναι πάντα στην ώρα τους.

Το μπουλούκι μου πάντως φέτος έμοιαζε με τσίρκο ψύλλων. Ίσως έφταιγε η παρουσία των πολλών «μικρών», που κάποτε θύμιζε τους μικροσκοπικούς αυτούς αιμοπότες, μολονότι τα παιδιά της τάξης 7 δεν είναι μικρά παρά στα μάτια των μεγάλων. (Περίττο να υπενθυμίσω ότι και οι μαθητές της τάξης 10 επίσης δεν είναι ούτε μεγάλοι ούτε συνετοί.) Ίσως πάλι έφταιγε το ασυνήθιστο για μένα μέγεθος της ομάδας: φέτος σχεδόν 30 μαθητές και μαθήτριες ήθελαν να παίξουν στο θέατρο.

Nicht alle hatten allerdings eine Vorstellung, was das wirklich bedeutet: Proben auch am Wochenende, Textlernen, arbeiten – mit einem manchmal leicht cholerischen Herrn Krumb, der sich gelegentlich von den Flöhen einfach überfordert fühlte. Wäre nicht Herr Hahn dabei gewesen, der mit Ruhe und Gelassenheit zum 37. Mal die Noten für Schüler kopierte, die diese zu Hause vergessen hatten, wäre vermutlich aus dem Projekt nichts geworden.

Welches Projekt eigentlich? „Die schöne Helena“, eine Operette nach Melodien von Jacques Offenbach. Tatsächlich war es dann eher ein Singspiel, bei dem die Schüler und Herr Hahn unter die Musik von Offenbach eine Reihe von Pop-Stücken gemischt hatten, die ihren Hörgewohnheiten mehr entsprachen, unter anderem „We are the Champions“ beim Aufmarsch der Helden Griechenlands.



Ein Fazit zu ziehen war am Ende nicht einfach. Lob all denjenigen, die bis zum Schluss mit dabei geblieben sind und eine phantastische Steigerung gezeigt haben. (Wenn manche ihre Texte nicht erst am Abend vor der Aufführung gelernt hätten, hätte ich besser schlafen können.) Lob auch für den Mut, allein ins Mikrofon zu singen – obwohl anfangs nicht jeder unbedingt singen wollte. (Danke Harald, für den Ton! Und wenn ich schon bei den Danksagungen bin: Danke Charlotte, für deine geniale Idee mit dem „Bühnenbaukasten“, Danke allen Musikern, Marianne, Mechthild, Tommy, Angelos und Uta.)

Eigentlich erstaunlich, dass am Ende doch noch alles geklappt hat, der Nierenbeckenentzündung einer der Göttinnen und der schweren Beinverletzung unseres Schafhirten zum Trotz. (Ob da göttlicher Neid im Spiel war?)

Besonderes Lob den „Flöhen“: Ihr habt eure Feuertaufe bestanden. Aus euch wird noch etwas auf den Brettern, die die Welt bedeuten. Wenn ihr pünktlich zu den Proben kommt. Und eure Texte lernt. Und laut und deutlich sprecht. Doch darüber reden wir im nächsten Jahr.

Δίχως ωστόσο να ξέρουν ότι αυτό σημαίνει πρόβες -και το Σαββατοκύριακο- αποστήθιση του κειμένου, δουλειά – με έναν ελαφρώς χολερικό κύριο Krumb, που ένωθε κάποτε να μην αντέχει πια τους ψύλλους. Μάλλον το όλο σχέδιο δε θα είχε πραγματοποιηθεί, χωρίς τον κύριο Hahn, που ήρεμος και χαλαρός φωτιστούσε για 37^η φορά τις νότες τις οποίες οι μαθητές είχαν ξεχάσει στίπι τους.

Ποιο σχέδιο; Η «Ωραία Ελένη», μια οπερέτα βασισμένη στη μουσική του Jacques Offenbach. Μάλλον επρόκειτο για ωδική παράσταση, όπου οι μαθητές και ο κύριος Hahn είχαν αναμείξει τη μουσική του Offenbach με μια σειρά από κομμάτια pop, τα οποία ανταποκρίνονταν περισσότερο στις ακουστικές τους συνήθειες, μεταξύ άλλων το «We are the Champions» κατά την είσοδο των ηρώων της Ελλάδας.

Ένα τελικό συμπέρασμα δεν είναι εύκολο. Έπαινος αξίζει σε όσους έμειναν, αυξάνοντας προς το τέλος φανταστικά τις προσπάθειές τους. (Θα κοιμόμουν πάντως καλύτερα, αν κάποιοι δεν αποστήθιζαν τα κείμενά τους παρα το τελευταίο βράδυ πριν από την παράσταση.) Έπαινος επίσης και σε όσους είχαν το θάρρος να τραγουδήσουν μόνοι μπροστά στο μικρόφωνο - παρόλο που αρχικά υπήρχαν κάποιοι που δεν το ήθελαν και τόσο αυτό. (Ευχαριστώ, Harald, για τον ήχο! Και μια και βρίσκομαι στις ευχαριστίες, ευχαριστώ, Charlotte, για τη μεγαλοφυή ιδέα των «δομικών στοιχείων» για τα σκηνικά! Ένα ευχαριστώ και σε όλους τους μουσικούς, τη Marianne, τη Mechthild, τον Tommy, τον Άγγελο και την Uta.)

Εκπληκτικό που στο τέλος όλα πήγαν καλά, σε πείσμα της ουρολοίμωξης μιας από της θεές και του τραυματισμού του ποιμένα μας (Μήπως έφταιγε ο φθόνος των θεών;)

Ιδιαίτερος έπαινος αρμόζει και στους «ψύλλους». Αντέξατε το βάπτισμα του πυρός. Θα έχετε παγκόσμια επιτυχία στο σανίδι. Φτάνει να έρχεστε στην ώρα σας, να αποστηθίζετε τα κείμενά σας και να τα λέτε δυνατά και καθαρά. Αυτά όμως του χρόνου.

Eine neue Theatergruppe an der DSA

Μια νέα θεατρική ομάδα στη Γερμανική Σχολή Αθηνών

Fotini Banou, Schauspielerin, Regisseurin, Absolventin der DSA, Mitarbeiterin der Volkshochschule
Φωτεινή Μπίνου, ηθοποιός /σκηνοθέτης, απόφοιτος ΓΣΑ, συνεργάτρια Επιμορφωτικών Προγραμμάτων (Volkshochschule)

Die „Studiobühne der DSA“ als Theatergruppe der Volkshochschule bildete sich im Oktober 2007 und unternimmt seitdem den Versuch ein eigenes originelles Theaterstück auf die Beine zu stellen, das dann im Juni in der Aula präsentiert werden soll.

Die „Studiobühne“ richtet sich an alle Altersstufen und ist ein Experimentierfeld für alle am Theater Interessierten, für Amateure, aber auch für Profis, also Schauspieler, Schriftsteller, Bühnenbildner, Kostümbildner und bildende Künstler. Auf diese Art verbinden sich Freunde der Schule mit Interessierten, die von außen kommen, zu einem Team, das zwar amateurhaft anmutet, in Wirklichkeit aber professionelle Arbeit konsequent zu Ende führt und sich jedes Mal ein anderes Thema intensiv vornimmt.



Im ersten Jahr (2007-08) präsentierte die Studiobühne das Werk „Kaffee und Zigaretten“ oder „Was die Kellnerin sah“, eine Bühnenbearbeitung zum bekannten Film von Jim Jarmusch, die durch Improvisation entstand. Viel Freunde der DSA, aber auch neue Zuschauer fanden viel Vergnügen an der ersten Arbeit der Gruppe.

Im zweiten Jahr (2008/09) übernahm Dimitris Alexakis, ein Mitglied unserer Gruppe, die Niederschrift eines ungewöhnlichen Werks während der Proben. Sein Titel: „Der rote Wald“. Der Ausgangspunkt: Die endlose Augenzeugenberichte von Menschen, die die atomare Katastrophe von Tschernobyl miterlebt haben. Ein zärtliches und menschliches Werk, das die sehr gut gefüllte Aula emotional stark



berührte und jetzt seinen Weg auf den offiziellen Profibühnen einschlägt!

So wächst unser Team allmählich und bereitet für das nächste Jahr eine neue Überraschung vor.

Το „Στούντιο Θεάτρου της ΓΣΑ“, η Θεατρική Ομάδα των Επιμορφωτικών Προγραμμάτων (Volkshochschule), συγκροτήθηκε τον Οκτώβριο του 2007 και από τότε, κάθε Οκτώβριο, ξεκινάει τη δημιουργία ενός δικού της, πρωτότυπου έργου, με στόχο την παρουσίασή του τον Ιούνιο στην Aula.

Το «Στούντιο Θεάτρου της ΓΣΑ» απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες και αποτελεί ένα εργαστήριο για ερασιτέχνες, αλλά και επαγγελματίες ηθο-

ποιούς, συγγραφείς, σκηνογράφους, ενδυματολόγους και εικαστικούς του θεάτρου. Έτσι, φίλοι της ΓΣΑ αλλά και άνθρωποι δίχως σχέση μέχρι τώρα με τη Σχολή, ενώνονται σε μια ομάδα ερασιτεχνική μεν, με επαγγελματική συνέπεια δε, δουλεύοντας και ερευνώντας ένα διαφορετικό κάθε φορά θέμα.

Την πρώτη χρονιά (2007-2008) η ομάδα παρουσίασε το έργο «Καφές και σιγάρα ή Τι είδε η σερβιτόρα», μια θεατρική διασκευή της γνωστής ταινίας του Jim Jarmusch, που δημιουργήθηκε μέσα από αυτοσχεδιασμούς. Πολλοί φίλοι της ΓΣΑ, αλλά και καινούργιοι θεατές της Aula απόλαυσαν τη διασκεδαστική αυτή πρώτη δουλειά της ομάδας.

Τη δεύτερη χρονιά (2008-2009) ένα μέλος της ομάδας, ο Δημήτρης Αλεξάκης, ανέλαβε τη συγγραφή ενός πρωτότυπου έργου μέσα στις πρόβες... Τίτλος του: «Το Κόκκινο δάσος». Αφετηρία του: δεκάδες μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν το πυρηνικό ατύχημα του Τσερνομπίλ. Ένα έργο τρυφερό και ανθρώπινο, που συγκίνησε την κατάμεστη Aula και συνεχίζει τώρα την πορεία του στο επαγγελματικό θέατρο.

Η ομάδα μεγαλώνει και ετοιμάζει για την επόμενη χρονιά μια καινούργια έκπληξη...

On-the-spot-Malwettbewerb“ der Indischen Botschaft

Διαγωνισμός Ζωγραφικής „on-the-spot“ της Ινδικής Πρεσβείας

Charlotte Enzmann und Mark Noll, Fachschaft Kunst, Lehrer
Charlotte Enzmann και Mark Noll, Τομέας Καλλιτεχνικών, καθηγητές

Schon zum dritten Mal hat die Indische Botschaft nun anlässlich des Weltkindertags einen spannenden Malwettbewerb ausgerichtet, bei dem auch unsere Schule herzlich eingeladen war. Gastgeber des sogenannten On-the-spot-Malwettbewerbs („On the spot“ heißt so viel wie: „vor Ort“) war die International School of Athens in Kifissia.

Die ISA hatte sich wirklich viel Mühe mit der Ausrichtung des Wettbewerbs gegeben und hatte alle Gäste sehr nett aufgenommen. Es herrschte eine sehr schöne Atmosphäre, als ca. 200 Kinder auf drei verschiedenen Stockwerken gemeinsam arbeiteten.

Wieder einmal hatten wir erfreulicherweise sehr viele Interessierte, die Lust hatten, einmal bei einer solchen Veranstaltung mitzumachen, wo sie Schüler anderer Schulen kennen lernen, einmal auch Einblick ins Innere einer anderen Athener Privatschule gewinnen und natürlich auch ihr malerisches und zeichnerisches Können mit Kindern anderer Nationalitäten vergleichen konnten. Da die Zahl der Teilnehmer von Seiten der Gastgeber Schule begrenzt war, mussten wir



Για τρίτη φορά η Ινδική Πρεσβεία με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού διοργάνωσε ένα συναρπαστικό διαγωνισμό ζωγραφικής, στον οποίο εκλήθη να λάβει μέρος και το σχολείο μας. Οικοδεσπότης αυτού του επονομαζόμενου Διαγωνισμού Ζωγραφικής «on-the-spot» («επί τόπου») ήταν το International School of Athens (ISA) στην Κηφισιά.

Το ISA ανέλαβε το έργο της διοργάνωσης με πραγματικά μεγάλο ζήλο και υποδέχτηκε ευγενικά όλους τους προσκεκλημένους. Επικράτησε μια πολύ ωραία ατμόσφαιρα, ενόσω τα 200 περίπου παιδιά δούλευαν μαζί σε τρεις ορόφους.

Προς μεγάλη μας χαρά είχαμε και πάλι πολλούς ενδιαφερόμενους, με όρεξη να λάβουν μέρος σε μια εκδήλωση στην οποία θα είχαν την ευκαιρία να γνωριστούν με μαθητές άλλων ιδιωτικών αθηναϊκών σχολείων, να σχηματίσουν μια ιδέα σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των σχολείων αυτών και φυσικά να συγκρίνουν την ικανότητά τους στο σχέδιο και τη ζωγραφική με εκείνη των παιδιών άλλων εθνικοτήτων. Επειδή οι οικοδεσπότες είχαν θέσει ανώτατο όριο συμμετοχών, χρειάστηκε μάλιστα να αποκλείσουμε μερικούς μαθητές, που έχουν του χρόνου βέβαια σειρά. Η ISA δήλωσε πρόθυμη να αναλάβει και πάλι τη διοργάνωση για το 2009.

Η ΓΣΑ πανηγύρισε ξανά μια νίκη! Στην ηλικιακή ομάδα των 14-16 η Alexandra Horacek, 9d, κέρδισε το δεύτερο βραβείο. Η τελετή απονομής των βραβείων έλαβε χώρα κατά το Χριστουγεννιάτικο Παζάρι στις 7 Δεκεμβρίου 2008 στην ISA.



sogar ein paar Schüler abweisen, die jedoch sicher dann nächstes Jahr zum Zuge kommen! Im Jahr 2009 hat sich die International School of Athens wieder bereit erklärt, die Organisation zu übernehmen.

Die Deutsche Schule hatte diesmal tatsächlich auch wieder eine Gewinnerin zujubeln! In der Altersgruppe 14-16 Jahre holte sich Alexandra Horacek, Klasse 9d, den zweiten Preis! Die Siegerehrung fand am Sonntag, den 7. Dezember 08, während des Weihnachtsbasars in der International School of Athens statt.



Zusammentreffen der Generationen. Tastwände für die Bewohner des Altenheims „Haus Coroneus“

Συνάντηση μεταξύ γενεών. Απτικοί τοίχοι για τους ενοίκους του οίκου ευγηρίας «Κορωνάιος»

Charlotte Enzmann, Kunstlehrerin - Regina Wiesinger, Sozialkundefachlehrerin
Charlotte Enzmann, καθηγήτρια Καλλιτεχνικών - Regina Wiesinger, καθηγήτρια Κοινωνικής Αγωγής

Auf Initiative von Frau Birgit Lewer hin haben wir mit den Schülern der Klasse 9d im Rahmen des Kunst- und Sozialkundeunterrichts am 11. Dezember eine Exkursion ins Altenheim „Haus Coroneus“ in Ampelokipoi Athen unternommen. Frau Lewer, Sozialpädagogin und Mitarbeiterin des Altenheims, hat mit unglaublich viel Schwung und Engagement mit den Schülern in den Räumen des Heims einen Workshop zum Thema Altersdemenz ausgerichtet, mit dem Ziel, die Jugendlichen für die Problematik der alten Menschen zu sensibilisieren. Auch eine Führung durch das Heim wurde uns geboten, bei der wir mit den alten Menschen in Kontakt kommen konnten.

Στις 11 Δεκεμβρίου με πρωτοβουλία της κυρίας Birgit Lewer επισκεφτήκαμε με την τάξη 9d στο πλαίσιο του μαθήματος των Καλλιτεχνικών και της Αγωγής του Πολίτη τον αθηναϊκό οίκο ευγηρίας «Κορωνάιος» στους Αμπελόκηπους. Εκεί η κυρία Lewer, κοινωνική παιδαγωγός και συνεργάτρια του ιδρύματος, πραγματοποίησε με τους μαθητές με απίστευτο πάθος και αφοσίωση ένα workshop επάνω στο θέμα άνοια με σκοπό την ευαισθητοποίησή τους σε σχέση με προβλήματα των ηλικιωμένων. Μας δόθηκε επίσης η δυνατότητα μιας ξενάγησης στο ίδρυμα, κατά την οποία ήρθαμε σε επαφή μαζί τους.



Im Kunstunterricht sind dann nämlich im neuen Jahr für das Altenheim sogenannte Tastwände entstanden, Bilder zum Erfühlen, Betasten und natürlich zum Betrachten.

Diese Bilder, die man «aktiv» betrachtet, indem man sie anfasst, begreift und sogar bewegliche Teile, die auf ihnen angebracht sind, betätigt, können altersdementen Menschen helfen, Erinnerungsfelder im Gehirn zu aktivieren und so der Demenz entgegenzusteuern.

Durch eine solche Begegnung der Generationen gelang uns eine Bereicherung beider Seiten und ein Zuwachs an Einblick in bisher unbekannte Aspekte des Lebens für die Jugendlichen. Wochenlang ging es dann also im Zeichensaal zu wie in einer Schreinerwerkstatt und es war eine echte Freude, zu sehen, wie sich die Schülerinnen und Schüler ins Zeug legten. Besonders gefreut haben uns die vielen mitgebrachten Fundsachen, wie Felle, Stoffe, Schallplatten, Schlüssel und Miniaturdrehorgeln, die sich wunderbar auf den Tastwänden machen. Und was sieht man auf diesen drei Tafeln, die auf drei verschiedene Stockwerke des Altenheims verteilt werden?

Weltall und Musik, Raum und Zeit, Unendlichkeit...
Abstraktes, bestückt mit viel Konkretem zum Ertasten

Με το νέο έτος στο μάθημα των Καλλιτεχνικών δημιουργήθηκαν για τον αθηναϊκό οίκο ευγηρίας οι επονομαζόμενοι «απτικοί τοίχοι», εικόνες που μπορεί κανείς να νιώθει, να ψηλαφεί και φυσικά να βλέπει.

Οι εικόνες αυτές, που προσλαμβάνονται «ενεργητικά», επειδή αγγίζονται, κατανοούνται και διαθέτουν μέχρι και κινούμενα τμήματα, μπορούν να δράσουν εναντίον της άνοιας, βοηθώντας έτσι ηλικιωμένα άτομα με αυτή την ασθένεια να ενεργοποιήσουν μνημονικά πεδία του εγκεφάλου τους.

Η συνάντηση μεταξύ των γενεών εμπλούτισε τις εμπειρίες και των δυο πλευρών και βοήθησε τους νεότερους να σχηματίσουν μια ιδέα σχετικά με κάποιες μέχρι τότε άγνωστες τους πλευρές της ζωής. Για εβδομάδες η Αίθουσα Ζωγραφικής θύμιζε ξυλουργείο και ήταν αληθινή χαρά να παρατηρεί κανείς το κέφι με το οποίο εργάζονταν τα παιδιά. Ιδιαίτερα μας χαροποίησαν διάφορα ευρήματά τους, όπως δέρματα ζώων, κλειδιά και άλλα υλικά, τα οποία με θαυμαστό τρόπο προσαρμόσαν στους απτικούς τοίχους. Και τι βλέπει κανείς πάνω στους τρεις αυτούς πίνακες, καθένας από τους οποίους τοποθετήθηκε σε ένα διαφορετικό όροφο του ιδρύματος: το σύμπαν και μουσική, το χώρο και το χρόνο, το άπειρο... Το αφηρημένο μαζί με το συγκεκριμένο, για να ψηλαφείται.

Bühnenbild-AG

Ομάδα Σκηνογραφίας

AG Kunst und Bühnenbild, Leitung: Charlotte Enzmann

Όμιλος Εργασίας Καλλιτεχνικά και Σκηνογραφία - Διεύθυνση: Charlotte Enzmann, καθηγήτρια Καλλιτεχνικών

Was für ein Jahr! Eine Veranstaltung jagte die andere, und die tüchtigen Schülerinnen und Schüler der Bühnen-AG immer im Hintergrund mit dabei, denn ohne uns läuft nichts. Ob Stadtmauer, Fischerboot, Bartresen, Sarg oder Tempelgang, wir haben nicht kapituliert!

Τι χρονιά και αυτή! Οι εκδηλώσεις ακολουθούσαν σαν τρελές η μια μετά την άλλη, με τους άξιους μαθητές και μαθήτριες της Ομάδας Σκηνογραφίας διαρκώς να τις συνοδεύουν αθέατοι, γιατί χωρίς εμάς δε γίνεται τίποτε! Ό,τι και να μας ζητήθηκε, βάρκες, φέρετρα, είσοδοι ναών, εμείς ποτέ δεν το βάλουμε κάτω!



Und am Schluss wurde dann alles wieder weiß für eine nüchtern abstrakte, aber wirkungsvolle Inszenierung der «Burgunderprinzessin Yvonne», mit weißen beweglichen Bühnenelementen, die zuvor für die «Schöne Helena» noch Berge und Tempel gebildet hatten.



Και τελικά όλα χρωματίστηκαν και πάλι στο λευκό για μια νηφάλια, αφαιρετική, αλλά επιτυχημένη σκηνοθεσία του έργου «Πριγκίπισσα της Βουργουνδίας, Υβόννη», με τα άστρα κινητά σκηνικά στοιχεία, τα οποία πιο πριν, στην «Ωραία Ελένη», είχαν χρησιμεύσει για να κατασκευαστούν τα βουνά και ο ναός.

Jahresthema „Zeit und Raum“

Θέμα της χρονιάς «Χρόνος και χώρος»

Charlotte Enzmann und Mark Noll, Fachschaft Kunst, Lehrer

Charlotte Enzmann και Mark Noll, Τομέας Καλλιτεχνικών, καθηγητές



